

Április 4 legnagyobb nemzeti ünnepünk

Hazánk felszabadulásának 11. évfordulóján a kegyelet és a hála zászlaját hajtjuk meg a szovjet hősök sírjain és színtükbe zárt emlékükhöz, akik életüket adták népünk szabadságáért. A köszönet és a hála szavaival fordulunk a magyar nép megmentőjéhez, felszabadítójához, a dicső szovjet néphez.

Dolgozó népünk pártunk útmutatása alapján és annak vezetésével, a II. ötéves terv feladatainak megvalósításán dolgozik. Ezen program mögé eddig soha nem látott egységben sorakozik fel népünk s így minden biztosítéka megvan, hogy szocialista építésünk új szakaszának nagy és lelkesítő feladatait meg fogjuk valósítani.

Minden eltelt nap és esztendő a felszabadulás óta új bizonyosság volt egész dolgozó népünk számára, pártállásra, világnézetre való tekintet nélkül, hogy jó úton haladunk, amikor a Szovjetunió iránt elmulasztatlan hűség útját járjuk. Bebizonyosodott, hogy a szovjet nép iránti barátság nem pártügy, nem világnézeti ügy, hanem nagy nemzeti ügy. Tizenegy év távlatából láthatjuk, hogy hazánk szebb, gazdagabb és erősebb, mint valaha volt. A romok helyén új házak, gyárak, iskolák és bányauzemek emelkednek. Komló viszonylatban is hatalmas változások mentek végbe, de nemcsak a föld felszínén, hanem a földalatt is. Tizenegy évvel ezelőtt Komló egy 600 egyszerű, szegényes bányászlakásból álló poros kis falu volt. Ma már több, mint 2.600 napfényes, korszerű új lakásban találunk otthonra a derűs arcú, jókedvű bányászok.

De nemcsak a föld felett, a föld mélyén is megtaláljuk a nagy fejlődést. A régi, elavult bányaberendezéseket, új, modern gépek váltották fel, teszszik könnyebbé bányászaink munkáját.

Az elkövetkező években tovább folyik a bánya gépesítése, hogy a szakemberek által felbecsült több, mint 120 millió tonna értékes fekete, kőszelhető szénből elláthassuk a népgazdaság szükségletét. Mervehetetlen gazdaság ez. De Komló legdrágább kincse — mint mindenütt ebben az országban — a dolgozó ember. Ok, akik építik Komlót, s értük épül itt minden, nekik rágyog a napfény, gyermekeikért nyílnak szobák a virágok, s Kőkönnyös, Gesztenyes és Kenderföld fái nekik adnak gyümölcsöt, óvó árnyéket.

A fentieket felszabadulásunknak köszönhetjük, ezért van az, hogy április 4 jelentőségénél fogva, minden ünnep fölé emelkedik.

A gyárak, a városok fejlődése mellett fejlődik a magyar mezőgazdaság is. A magyar román traktorok ezrei, kombájnok százai, korszerű vetőgépek és egyéb mezőgazdasági gépek ezrei zúgnak, hirdetik, hogy

minden megújult a mi hazánkban. Erőteljesen fejlődik termelőszövetkezeti mozgalmunk is. Dolgozó népünk sikeresen rohamozza meg a tudomány várát is. Aki Budapesten, vagy vidéki városban elmegy színházba, a nézőtéren elvtársival és ismerőseivel találkozik, akik azelőtt a színházat csak kívülről ismerték.

Nagyot fejlődött népünk egészségügye is. Ezt mutatja az, hogy nálunk ma már több kórházi ágy jut tízezer lakosra, mint Franciaországban. A halálzóási arány nálunk alacsonyabb, mint Angliában, vagy Ausztriában.

Nincs olyan város, üzem, vagy falu az országban, amely ne tükröznék az hatalmas gazdasági és kulturális fejlődést, mely országunkban a tizenegy év óta végbe ment. Nincs olyan család, mely bútorral, új ruhával, rádióval ne tudná mutatni, milyen magasra emelte rendszerünket a szorgalmasan dolgozó ember, s a párt!

Hatalmas ez a változás. A sikerek nem maguktól jöttek. Meg kellett küzdeni érte a munka frontján. Eredményeink kemény harcban születtek meg.

Ma, amikor új életünk születése évfordulóját ünnepeljük, megfogadjuk: törhetetlen egységbe tömörülünk Pártunk Központi Vezetősége köré, erősítjük és ápoljuk barátságunkat, felszabadítókkal, a hős szovjet néppel!

Megfogadjuk, hogy tovább növeljük a szentermelést és népgazdaságunk számára biztosítjuk a zavartalan szennelést. Erre kötelez bennünket eddigi eredményünk, felszabadító iránti szeretetünk és azon elhatározásunk, hogy jó munkával harmadszorra is elnyeri trösztünk a Minisztertanács és a SZOT Elnökség Vörös Vándorzászlaját, amit eddig egyetlen tröszt sem ért el. Jó munkákkal ki akarjuk érdemelni a munka Vörös Zászló Érdemrendje kitüntetését trösztünk számára. Erőnk hatalmas, és eredményes lesz, mert eredményeinkkel együtt növekedett öntudatunk is. E megnövekedett erővel az emberhez illő öntudattal, most felszabadulásunk 11. évfordulóján ismét megfogadjuk: a jövőben is méltók leszünk a szabad nép nagyszerű címére

Ma a békére vágó emberek sokszáz millióhoz csatlakozva újabb erőnket vetjük latba a béke megvédéséért. A Csendes óceántól az Elba partjáig, a békére vágó emberek sokszáz milliói olyan hatalmas és legyőzhetetlen tábor alkotnak, melyhez hasonló szilárd egységes erő nincs sehohlyan a világon. Növeli erőnket az, hogy ennek a harcnak az élén felszabadítóink, a legyőzhetetlen szovjet nép, és nagy pártja, a kommunista párt halad.

HANGOS LAJOS
MSZT városi titkárhelyettes

Baráti levélváltás

A magyar-szovjet barátság elmélyítése, nemcsak a felnőttek, hanem a diákok részére is szép feladat. Ahogy a két ország dolgozó ifjúságának megismerni egymást és tapasztalataikat kicsérélni, ugyanúgy az ifjúság is mind szorosabbra fűzi a barátság szálait.

Ennek a kedves viszonynak kialakulására példa, egy szovjet kislány és a Komló Gimnázium egyik tanulója közti levelezés, melyet Borovszki Csalina kezdeményezett. Első leveleiben röviden írt, — hiszen nem tudta, ki kapja kézhez. Ennek ellenére, sok mindent megtudtunk a szovjet

diákok életéből. Megtudtuk azt, hogy boldogok! A kislány is boldog, mert szülei, testvéreivel nyugodt körülmények között él, mert szórakozhat és ... mert tanulhat. Csalina egy rövid, de sokat jelentő meindattal jellemezte osztályát:

— A mi osztályunk nagyon összetartott. Ennyi volt az egész. Azonban ez is elég ahhoz, hogy ismeresse a szovjet ifjúság egyik legszebb tulajdonságát. Most, Fejes Sárin a sor, hogy válaszlevegében rólunk is a legjellemzőbbeket írja és így bennünket is megismertessen a moszkvamelléki diákokkal.
FODOR MÁRTA

Köszönet hős bányászainknak!

Nagyszerű győzelmei sorozata született bányáinkban a felszabadulási műszak alatt. — Március 24-én Nagymányok, 27-én Szászvár, majd Béta-akna, 29-én reggel pedig Kossuth-akna jelentette első negyedévi tervének teljesítését. Ez a nagyszerű munka tette lehetővé azt, hogy csütörtökön reggel (29-én) arról is hírt adhassunk az egész országnak, hogy trösztünk bányászai teljesítették, sőt 321,9 tonna szénnel túl is teljesítették negyedéves vállalásukat és új ígéretet tettek április 4-ig 2 000 tonna szénrel „megtöltjük“ az első negyedévre, illetve hazánk felszabadulásának 11. évfordulójára tett fogadalmukat. Tegnap, április 2-án ebből az ígéretből még 556 tonna hiányzott. Biztosak vagyunk abban, hogy a tröszt hős bányászai, mint mindig, úgy most is valóra váltják fogadalmukat és április 4-én büszkén, felemelt fővel ünnepelnek.

Nagyszerű, dicső eredmény jelzi az aknamentők munkáját, hisz március 29-én ők is befejezték folyóméterben és köbméterben is első negyedévi tervüket s már, ugyanúgy mint a szénbányászok, II. negyedévi tervükön dolgoznak, mégpedig több, mint két napos előnnyel.

Április másodikán, hétfőn megkezdjük a II. negyedévet. Azóta érvényben van az a fo-

galom, melyet annak érdekében tettünk, hogy harmadszor is megszerezzük a Minisztertanács és a SZOT Vörös Vándorzászlaját. Az első nap tanulsága azt bizonyította, hogy eleget tudunk tenni a vállalt kötelezettségeknek, hisz jóval több szénatunk terven felül ezen a napon, mint amennyit vállaltunk.

Bányász elvtársak! Most hazánk felszabadulásának 11. évfordulója előestéjén küldünk köszönetet azért a lelkes, harcos munkáért, melyet második ötéves tervünk első negyedévében végeztetek. Kívánjuk, hogy holnap, április 4-én, a mai kimagasló teljesítménnyel, 3 300 tonna terven felüli szénrel ünnepeljétek. S az ünnep után olyan lendülettel, nagyszerű párosversennyel küzdjétek, a párt- és szakszervezet, a DISZ vezetésével, mint eddig.

Előre elvtársak a vándorzászló harmadszori megszerzéséért, új, nagy sikerek eléréséért!

Eljen április 4 hazánk felszabadulásának 11. évfordulója!

Eljen dicső harcokban megderített munkásosztályunk és nagy pártunk, a Magyar Dolgozók Pártja!

KOMLÓ VÁROS
PÁRT-VÉGREHAJTÓ
BIZOTTSÁGA

Imre meggondolja magát

Magastermetű, fekete hajú bányászfiú lépett be március 16-án a szenesfőkörelt párt-irodájába. Lehetett vagy 20 éves. Külsején, magatartásán meglátszott, hogy nem fél a munkától. Mégis ezzel a szóval köszöntötte a párttitkára: — Leszámolok!

Miért? 1956 január 14-én kezdett dolgozni Kossuth-bányán mint csillés. Társai szerették, és megbíztak benne. Hiszen DISZ-tag! Munkahelyén sem volt probléma... egy hónapig. Februárban azonban „beütött“ a bumli. Otthon volt a szüleinél, s mivel visszafelé a vonat késett, a műszakot elmulasztotta. Ezért fizetni kellett. És ő, — ahelyett, hogy igazolta volna a késés okát, — megsértődött és elhatározta: leszámol.

Vukicsevics elvtárs, a szenes főkörelt párttitkára, aprólékosan kikérdezte Fintor Imrét. Felismerte benne a jó bányászt, de... a helytelenül látó, sértődött embert is. Hosszasan foglalkozott vele.

Imre jólesően tapasztalta az emberséges bánásmódot, s amikor a párttitkár elvtárs meggyőző, segítően akaró szavai elhangzottak, meggondolta magát.

Nyolc asszony — két brigád

Jön a tavasz! Talán végre mégis megérkezik — és tartós lesz — az enyhébb idő, a napeset. Az utcákon elolvadt a hó, és a sáros, vizes utakat egykettőre felszárította a langyos napsugárzó szél.

Jön a tavasz — foglalja mondatba valamennyiünk óhaját a helyiipari vállalat varroda részlegének egyik brigádvezetője, Kutasi Ferencné is. S érthető, hogy a könnyebb vékonyabb anyagokról, tavaszi viseletről beszél az érdeklődőknek.

Nagyon divatosak ezek a selem tropikálok — mutat egy kék és egy sárgaszínű anyagra, melyet megrendelésre „alakítanak át“ csinos, izléses ruhává.

Ebből az anyag-

ból — amellet, hogy szép — olcsón is kikerül az ünnepre alkalmas ruha. Varratással együtt csak 270 forint. Ezt az összeget pedig minden dolgozó nő szívesen megtakarítja, hogy csinos legyen.

Kutasiné brigádját nemcsak rendelésekre varr, hanem a konfekció részére is. Itt azonban egy hiba van, mert annak munkáit csak úgy „közbeszúrják“ — Kell az üzlet részére kötényt?

Mennyi? 20-40?

Nosza, rajta, csatognak az ollók, forognak a varrógépek kerekai és a kijelölt órára a brigád elkészül a munkával. Ugyanúgy van az ágy-neművel is. Ez persze nem helyes, mert a gyors munka eredménye sohasem lesz olyan kifogástalan

mint amit gondosan készítenek el.

A vállalat vezetősége kettőnköt Pestre küld újdonságok beszerzésére — közli Kutasiné s ennél többet a másik brigád vezetője, Zuder Józsefné sem tud mondani. Az ő csoportja jelenleg fotelhuzatokat varr a síkondai üdülő részére.

Nem sok tavaszi rendelésünk van... hiszen az idő is még olyan téli. Meg aztán nem is tudja mindenki, hogy ideköltözünk, a fényképezek helyére. De az elvtársnő csinálhatna nekünk egy kis reklámt...
Mi azt mondjuk: nincs nagyobb reklám a kirakatban elhelyezett, izlésesen megvarrt, divatos, idényszerű ruhánál.

Képek a DISZ becsületkönyvéből

Báthori Sándor 22 éves. Szüleit 20 éves korában hagyta Füzesgyarmaton. Azóta Komlón dolgozik. A többi fiatalhoz hasonlóan ő is csillésként kezdte munkáját a bányában. Akarata, tanulmányvágya azonban eredményekre vezetett. Sikeresen levizsgázott és azóta a III-as akna egyik legjobb vájára.

Példamutatóan dolgozik, s a termelésben, kimagasló eredményeket ér el. Ugyanakkor nem feledkezik meg a DISZ-ben vállalt kötelezettségeiről sem. Mint DISZ-esportvezető, az utóbbi időben a tagkönyvcseré alkalmával végzett jó munkát.

Három év óta szorgalmasan, becsületesen dolgozik bányavárosunkban Nagy Bertalan. Ez idő alatt megszerette Komlót, s a munkahelyét. DISZ-vezetőitől gyakran kért tanácsot és azokat nemcsak meghallgatta, hanem hasznosította is munkájában. Mindössze 21 éves, de már sztahanovista: DISZ megbízatással rendszeresen végrehajtja. Magatartása, élete példamutató. — Megérdemelte, hogy a DISZ becsületkönyvébe nevét bejegyezzék.

KOMLÓ VÁROSI TANÁCS Végrehajtó Bizottsága felhívja a város lakosságát, a vállalatok és intézmények vezetőit, hogy április 4-én lobogózzák és díszítsék fel épületeiket, hazánk felszabadulásának 11. évfordulója alkalmából.

Ifjú bányászok:

A LEGJOBBAK ÉS LEGGROSSZABBAK

Ki tudná megmondani, melyik brigád dolgozik legjobban a komlói vajúriskolások közül? Az eredményeket naponta értékelik az intézetnél, melyek tudatosítását ugyancsak kíváncsian figyelik az ifjú bányászok. S hogy figyelik, ez érthető is. Holnap, április 4-én, jutalomtárgyakkal ajándékozza meg az intézet, a felszabadulási versenyben legjobb eredményt elért 50 fiatalt.

Valamennyien szívesen választanának a karórák, fényképezőgépek, töltőtollak, öngyújtók, ingek, borotvakészletek, cipő és még sok más értékes tárgy közül. De Juhász Ferenc, Varga János, Berecz László, Belkó István csapata nem engedti az elsőbbséget. Teljesítményük egész hónapban kiemelkedő volt, tehát a jutalomban is ők az elsők. Persze azért a többieknek sem kell szomorkodni. A legtöbbet hozzásegítették ahhoz, hogy az intézet március 24-én délután befejezhette 14 700 csillés, első negyedéves tervét. Most csak az a kérdés: melyik versenytárs volt szorgalmasabb, melyik számíthat — több joggal — a jutalomra.

A dicsőséget, ajándéktárgy nem illeti meg a Jáhn János oktatómester brigádjában dolgozó 4 vajúrtanulót, akiknek átlagos eredménye 60—70 százalék, a Both Pál csapatát, mely 50—60 és a Fodor László csapatát, melynek csak 42 százalék volt március 20-ig az átlagos teljesítménye. Ezek a fiúk csak szegénykezhetnek tanuló társaik között. Példát vehetne a jól dolgozó brigádektól Jáhn

János, Benke János és Németh György oktatóvájár is, mert ők sem büszkélkedhetnek tanítványaik eredményével.

Pálmási Miklós és a többi „esélyes“

Czukur András, Varga Lajos és Fekete Géza testnevelőnek, több izgatottan készülő, tehetséges tanítványa van. Valamennyien az országos bajnokságra készülnek.

A 17 éves Gonda György tanulmányi eredménye, — ha tudna — sokat beszélne arról, hogyan változott meg Gyuri, miután tanárai közölték vele, hogy az atlétikai szakosztály tagja csak akkor lehet, ha jobban tanul. Azóta a közepesen aluli átlagot 3,5, illetve 4-re javította ki.

Veszély fenyegeti Kukucska Mártont is, aki — habár elismert tehetséges sporttársa között — magaviseletével nem nagyon dicsekedhet. Tanuló társaival gombba, órák alatt figyelmen. Jó lesz megváltozni Kukucska Márton, még mielőtt baj lenne!

Az április 29-én tartandó országos bajnokságot, április 15-én csapat és területi egyéni verseny előzi meg Pécsen. A verseny egyik esélyese, Pálmási Miklós elsőéves, jóendű tanuló, aki — a testnevelők szerint — „több, mint valószínű“ megnyeri a pécsi döntőt.

Szemerédi János, Esenbach László, Dencsi Pál, Lustvik György, Antal László és Gróf László, az intézet válogatott tornászcsapatába tartozik. Ők már túl

vannak az izgalmon. Március 25-én megnyerték Budapesten az MTSE tornász bajnokságát. A hat fiatal közül legjobbnak Szemerédi János bizonyult.

Sebesvontat röpti április 12-én Diósgyőrbe az asztaliteniszeseiket is, akik közül Komló serdülő bajnokságát Krajnyák Sándor, ifjúági egyéni bajnokságát Bagó Pál, párosbajnokságát pedig Lupp és Bagó már megnyerte.

További sok szerencsét és győzelmet kívánunk Komló fiatal bányászainak, sportolóinak.

Repülőmodellezők

Gumimotoros gépet készített az április 4-i kiállításra Stolic István, vajúriskolai tanuló. 3 hétig, — szabadidejében — egyebet sem tett, mint az alkotásán gondolkodott, dolgozott. Végre március 20-án, — már a kormánymerleg elhelyezésére került a sor. Este a modellező teremben, Rácz elvtárs otthonvezetével, — aki egyébként a sakkör vezetője is — közösen beszéltek meg a „nagy“ munkát. Pista öröme határtalan volt, amikor sok próbálgatás után, végére sikerült a kormánymerleg elhelyezése.

Hét társával együtt — szinte elválaszthatatlan barátok lettek, a kísérletezésben. Ha a tanulással végeztek és idejük engedte, nagyszerűen szórakoztak a modellekkel. Április 4-e után próbálgatásokat tartanak, ma pedig még találgatják: melyikük gépe szerepel az öt legjobb között a holnapi kiállításon?

A szakszervezeti küldött-értekezletről

Március 25-én vasárnap tartott a Komlói Szénbányászati Tröszt szakszervezeteinek küldött értekezlete a tröszt-bizottság választó küldött konferenciát, illetve a trösztbizottságot beszámoló konferenciát. Pintér József elvtárs megnyitotta a trösztbizottság elvtárs tartotta meg a beszámolót. A beszámolóban a többiek között ezeket mondta:

Tanácskozásunk olyan történelmi időkkel esik egy időbe, mint az SZKP XX. kongresszusa, amely nemcsak a szovjet nép, hanem az egész világ dolgozóinak harcában igen nagy jelentőséggel bír. A világ kommunista és munkáspártjai a kongresszus tapasztalataiból új erőt, ösztönzést merítenek további harcaikhoz.

A XX. kongresszus, a Szovjetunió hatodik ötéves terve nekünk is irányt mutat a szocializmus építésében. Ebből erőt meríthetünk II. ötéves tervünk célkitűzéseinek megvalósításához.

A második ötéves terv során tovább fogjuk fejleszteni Komlót, és meghonosítjuk az új technikát. Jelentős mértékben növeljük a széntermelést. Nagyon fontos feladatunk ez nekünk, hisz mi vagyunk hivatva ellátni a Sztálin Vasművet. Ezek a nagy jelentőségű feladatok szinte megkétszerezik a küldött értekezlet munkáját. Megszabják az újonnan megválasztandó trösztbizottság munkáját. — Majd a tavalyi eredmények ismertetése után a szocialista munkaversenyről ezeket mondta:

Az eddigi eredményeink legnagyobb emelője a szocialista munkaverseny volt.

A tavalyi felszabadulási munkaverseny eredményei, a dolgozók harcossá válása biztosította számunkra a kitüntetések is. Ez biztosította, hogy 1954. februárja óta 1403 dolgozó érte el a Kiváló Dolgozó szintjét, hogy 408-an kaptak kiváló dolgozó jelvényt és 134-en pedig a Szakma Kiváló Dolgozója kitüntetést nyerték el.

Hiba az, hogy a versenyszerű munkánkban még mindig nem tudtuk a Központi Vezetőség határozatának szellemében megvalósítani a gazdaságosságot. Nem magyarítottuk meg, hogy a gazdaságosság milyen fontos feladatunk és ezzel a versenynek is foglalkozni kell, de ezzel együtt segíteni kell az egyes munkaterületek gazdaságos termelésének elősegítését is.

Elég gyakori volt az a hiba is, hogy nem készültünk fel és nem készítettük fel kellően a havi munkaverseny szervezésére az üzemi bizottságokat és a bizalmiakat. Vagy nem kérjük minden esetben az üzemi pártszervezetek segítségét sem. Eddig — igen helytelenül —

nem foglalkoztunk a kisegítő, illetve a kiszolgáló versenyének megszervezésével, illetve ezek versenyének összekapcsolásával.

Ez a hiba okozta legtöbb esetben az ürescsille hiányt és a fahányt. Most tehát az a feladatunk, hogy a szénfalon dolgozók versenyének elhanyagolása nélkül teljes erővel szervezzük a szocialista munkaverseny a gépkarbantartók, gépkezelők, szállítócsillások, és a napszinti kiszolgáló munkások között. A szénfalon dolgozóknál a mennyiségi terv teljesítése mellett, több figyelmet fordítunk majd a minőségre, az anyagtakarékosságra és az új munkamódszerek, a fejlettebb munkamódszerek elsajátítására. — Majd így folytatta:

Rákosi elvtárs a SZOT VIII. plenáris ülésén arról beszélt, hogy milyen fontos a mi számunkra a technika fejlesztése és ezt a szakszervezeti munka minden eszközével elő is kell segíteni. Eddig az volt a baj, hogy ezt az igen fontos feladatot, külön feladatként kezeltük, és elválasztottuk a szocialista munkaversenyől, pedig a szocialista munkaverseny és a technika fejlesztése szoros összefüggésben van.

Ezután a munkavédelmi feladatokról, illetve ezen területen végzett munkáról, a dolgozók szociális és kulturális neveléséről beszélt. Befejezésül ezeket mondta:

Legyen a mai konferencia újabb kiinduló pontja a szocialista munkaverseny további fellángolásának, a szakszervezeti munka további javításának.

Ezután Pintér József elvtárs terjesztette be a határozati javaslatot. A határozati javaslatot a küldött értekezlet elfogadta, illetve határozattá emelte és végrehajtási feladatúvá tette az újonnan megválasztott bizottság elé.

A bizálmolóhoz és a határozati javaslatához sokan szóltak hozzá. Az igen harcos és értékes hozzászólások azt bizonyították, hogy a szakszervezetek küldöttei érezték feladatuk fontosságát és határozottan mutattak utat a további feladatokra, majd megválasztották az új trösztbizottságot.

Elsőnek Kiss János elvtárs, a trösztbizottság T. B. felelőse szólt hozzá és a munkavédelmi bizottság munkáját, illetve a szakszervezeti munka társadalom biztosítási munkájáról számolt be. (Hozzászólására részletesen visszatérünk.)

Kunszt Antal elvtárs a kultúrthozok javuló munkájáról és a Műszaki Klub munkájáról számolt be. Szedlár Ferenc elvtárs az új munkások nevelésével foglalkozott és elmondta, hogy

a sok igazolatlan mulasztás azért fordul elő, mert nagyon keveset foglalkoznak az új munkások nevelésével.

Pulai György elvtárs a szénoszályozó munkásainak véleményét mondta el a minőségi széntermelés érdekében. Wiedler Béla elvtárs a technológiai fegyveremről beszélt és arról, hogy az egyes aknások még ma is megtűrik a technológiai fegyver megsértését. Igen rosszak még az ácsolatok. Sokszor nem a megfelelő méretű

és vastagságú fát használják fel és

gyakori még az egy-egy műszak rendtelensége is, olyképpen, hogy hanyagol, rendetlenül hagyja ott munkahelyét, ami 2-3 órási kiesést is okoz a következő műszaknak.

A baj az, hogy ezt a szakszervezeti aktívák is eltűrik és nem lépnek fel ellene.

Tatai Károly elvtárs a pártvégrehajtó bizottság I. titkárára a többiek között ezeket mondta:

Igen nagy eredménynek mondható az, amit a trösztbizottság a szervezetszervezés elért. Hisz ma már több mint 83 százalékosan szervezett dolgozó van a komlói trösztben. Majd megállapította, hogy a bírálat és az önbírálat egyik leggyengébb pontja volt a beszámolóban. Végül arra hívta fel a küldött értekezlet figyelmét, hogy a vándorászoló harmadszori elnyerése érdekében mozgósítsa a tröszt valamennyi dolgozóját.

Ezután a küldött értekezlet titkos választással megválasztotta a területi trösztbizottság új, 31 tagú választmányát, és 5 tagú számvizsgáló bizottságát.

A választmány tagjai:

Máhr Ferenc, Koppendorfer Elek, Benhardt Ádám, Wiedler Béla, Szentes József, Kovács József, Dörnyei Imre, Vinka Mária, Kómár András, Szabó Géza, Beke Dezsó, Ábel Ferenc, Vizi László, Kiss Ilona, Kiss János, M. Szabó József, Miklós Piros, Hangos Lajos, Szabó Jenő, Pintér József, Kovács György, Czéder János, Fóris János, Koczab Anna, S. Nagy Antal, Kovács József, Détéri Mihály, Kollár Dénes, Schwarcz József, Markó József és Perék József elvtársak.

A számvizsgáló bizottság tagjai:

Honvári Rudolf, Kuller János, Szijártó Ferenc, Révi János és Tóth János elvtársak.

DISZ ifjúfigyelő:

Úttörő-avatás

Holnap lesz a nagy nap — április 4-e, — amikor a kis pajtások életében is, döntő esemény történik. A már évek óta hagyományos úttörő-avatás minden gyermek részére nagy jelentőségű. A pajtáscsaládba előkészített harmadikosok lesznek a kék nyakkendőt, s helyette pirosat kapnak. Hogy milyen érzés az, amikor az eskü szavait mondják az avatás pajtás után, és megkapják az engedélyt, az úttörők hatalmas tőborába lépésre, azt csak azok tudják, akik maguk is tapasztalták ezeket.

A büszkeség és öröm mellett, egy harmadik érzés is oda fészkel magát a kis úttörők szívébe. Ez az, a felelősségérzet. Most vigyázni kell a csapat jó hírnevére is, hiszen a dédelgetett pajtáscsaládból, a tudásra és önállóságra buzdító, helyi állást követelő úttörőcsapatba lépnek, mely több évig lesz irányítójuk és segítőtjük.

A Kökönyös-keleti általános iskola tanulói is készültek a nagy napra. A hetenként megtartott foglalkozásokon, beszélgettek a pajtásokkal, a közeledő eseményről. Szóba került a felelősség, a kitüntetés, — amely az avatás alkalmából érkezik és... megtanulták a formáságot is, hogy ne zavarja az ünnepélyes hangulatot szerveztlenség.

A tanuláshoz, a feladatok megoldásához nagyobb munkát kell tenni, a pajtások igyekeztek jó osztályzatokat szerezni, hiszen a rossz tanuló nem lehet úttörő.

Sok szerencsét és olyan eredményeket kívánunk mi is, a várakozó úttörőknek, hogy büszkékké lehessenek rájuk, vörösnnyakkendős pajtásai.

Fiatalköznevelés

Három hónap telt el, hogy megalkult a belvárosi általános iskola új épülete. A zene, a művészet igazi, őszinte szeretete. S ha megkérdezzük Pécsi elvtársat: kik a legszorgalmasabbak, és a leggyűsebbek? — csak ennyit válaszol. — Mind azok. Büszke a „gyerekeire”. Az úttörők tudásukat, s az eddigi próbák eredményeit, Komló lakosai előtt, március 15-én mutatták be. Az előadott műsorzá-

mok és az ifjú zenészek fellépésének általános tetszését aratták. A zenekar legújabb tagja kilenc éves, de ő is, mint a többiek, túrelmélen várja, hogy hibátlanul játsszon a kották segítségével. Ehhez azonban a szükséges, hogy olyan kitarósorral, galommal gyakoroljon, és figyeljen tanárait, mint ahogy azt a többi úttörő, zenekedvelő pajtás tette.

SZERVEZETI HIREK

A városi DISZ-bizottság április 4-én kiállítását rendez a Vajáriskola klubhelyiségében. Bemutatásra kerül: az úttörőház, az általános iskola, az MTH intézetek és a gimnázium szakköreinek munkája.

Rádiótól a televízióig — címmel az Ifjúsági Akadémia hallgatói részére március 30-án, délután 5 órakor előadást tartottak a Május 1. filmszínház kiselőadó termében.

2200 forint értékű anyagot mentettek meg Kossuth-bánya szelvény-főkörtel DISZ fiataljai, a legutóbbi takarékosági örfjárt alkalmából.

Kiosztották az új DISZ tagok könyveket a Melyfűró Vállalatnál is. Az ünnepi tagkönyvkiosztó taggyűlés megszervezésében különösen jó munkát végzett Horváth Károly fiatal mérnök, a Petőfi iskola propagandistája.

Valamennyi DISZ alapszervezetben kiosztották az új tagok könyveket. A kiosztás után pótlószelvényt tartanak, hogy az esetleg kimaradt DISZ tagok is megkaphassák a könyveiket.

Önálló üzemi DISZ-szervezet alakítottak 15 taggal, víz és csatornaművek fiataljai. A vezetőségben a legjobb ifjúk: Fekete Bélát, Busztilát, Sütő Zoltánt és Horváth Etelt választották.

Házi sportversenyeket indított Kossuth-bánya szállítási főkörtel DISZ-szervezete. fiatalok labdarúgás, cellovezés, sakk és asztalitenisz sportágakban mérkőzhettek egymással.

A komlói uszorás...

Nagy Tibornak hívják, 1930-ban született Sellyén. Lakik Komlón a Zrínyi Miklós utca 8 számú házban. 1952-ben jött Komlóra dolgozni. Először a volt Bányagépjárat Vállalatnál dolgozott, mint technikus, majd 1953-ban a Szénelőkészítő üzembe került mint TMK csoportvezető. 1954 augusztus 30-tól ugyanezen üzem újítási előadója lett, 1956 januárjában, amikor üzemvezetője ebből a beosztásából hivatali visszaélések miatt fegyelmi úton leváltotta és büntetésből egy évi időtartamra alacsonyabb munkakörbe helyezte. Jelenleg mint villanyserelő dolgozik az üzemben.

Nagy Tibornak, mint újítási előadónak, hivatali kötelessége volt az újításokról szóló rendeletek értelmében a javaslattevőktől az újítást átvenni, a szóban előadott újításról jegyzőkönyvet felvenni, azaz írásban foglalni. Nagy Tibor kihasználva ezen beosztását, aljas módon igyekezett magának jogtalan nyereségeket szerezni; az újításokat nála benyújtó dolgozóknak tudomására hozta, hogy javaslatuk formája nem jó és így át nem vehető. Ugyanezokor felajánlotta, hogy amennyiben az újítási díjat vele megosztják, úgy a javaslatot megfelelő for-

Urbán László és tanulóitársai kérése

Valamennyi általános iskolában, így a Kökönyös-keleti iskola VIII. osztályos tanulói között is, megalakították a DISZ-szervezetet, — illetve csoportot. 13 tanuló — fiú és lány — bucsúzott az úttörőktől, és lett DISZ-tag. Először októberben egy osztályfőnöki órán hallottak arról, hogy mit jelent a DISZ-szervezet tagjának lenni. Majd decemberben, a gimnázium DISZ-titkára ismertette annak jelentőségét. Szabó Lászlóné osztályfőnök, január 30-án olvasta fel a szervezeti szabályzatot.

Azóta március 15-ig, másfél hónap telt el. Ez idő alatt, a tanulók nem sokat hallottak

a DISZ-ről. Végezték tovább munkájukat, és — talán azt is elfelejtették, — hogy az új tagösszeírásról már ők is szerepelnek.

A nemzeti ünnep alkalmából megkapták a tagkönyveket, és azóta annak boldog tulajdonosai. De... ahogy Urbán László, Karácsonyi László, Kollár Anna, Rein Ibolya és Eszes Anna elmondja, csak a rádióból és a Szabad Ifjúságból tájékozódhatnak a DISZ-szervezet életéről. Pedig iskolán belül is többet szeretnének hallani ezzel kapcsolatban.

A jelesrendű Urbán László a többiekkel együtt azt kéri: mint újszülött DISZ-tagokkal — foglalkozzanak többet velük, a felelős DISZ-vezetők.

A távfűtőközpont története

Ha a születését is be akarjuk mutatni a komlói távfűtőközpontnak, 1953-ig kell visszahatót. Akkor még két berendezés működött. Az egyik a vajáriskolai, a másik a tröszt volt. Komló bányászai, munkásai, tisztviselői, akik a távfűtés melegét élvezték, nem igen gondoltak annak keletkezésére és — következményeire. De annál többet foglalkozott a berendezésekkel, a megbízott üzemeltető: az erőmű. A hiányosságokat már 1953 decemberében jegyzőkönyvben rögzítette, s annak pótlására a beruházó — jelen esetben a Komlói Szénbányászati Trösztöt — figyelmeztette.

Azóta, 1955. őszéig, kétszer volt tavasz és kétszer volt nyár. Miután a két évszakban a fűtés szünetelt, bőven lett volna idő a szükséges munkálatok elvégzésére. S hogy azokat el kell végezni — és nem az utolsó pillanatban — azt már 1955 március 2-án, a tröszt tanácstermében megtartott értekezleten az erőmű, a tanács, a tröszt mérnökei, pénzügyi-osztály vezetői is megállapították.

A gőzfogyasztás kérdései rendezetlenek. Az új és a régi hőközpont egyesítését szükséges volna minél előbb megkezdni — hangzott el újra az erőmű sürgető szava. Am használat! 1955. június 4-én, a tröszt részére, újra kézbesítette a posta a már ismerős tárgyú levelet:

A nyári üzemzűnetet célszerű volna a hiányosságok megszüntetésére fordítani, nehogy ősszel, a fűtési idey benindulásakor lépjenek fel akadályok.

Ennek a levélnek megvolt a hatása. Néhány héten belül a tröszt intézkedett, hogy a két rendszert egyesítsék. A kivitelező a munkálatot elvégezte, úgy, hogy 1955. október 27-én — 28 napos késéssel, — a tanács, posta, pártbizottság, tröszt és annak üzemei, vajáriskola, valamint a 12 tanterem könyvtárosa iskola épületeiben megkezdődött a fűtés.

A — most már az erőműben egyesített — nagyszerű távfűtőközpont további hiányosságait — ami lehetetlenül tette az üzemeltetési engedély kiadását — Rozsár Gyula ipar-felügyelő foglalta írásba és küldte el a beruházónak: két hőkicsérelő karimájának merevítése hiányzik. Ezek beszerzése annál is inkább sürgető, mivel a kellő biztonság ellenére, az atmoszféranyomás jóval nagyobb a megengedettnél.

A figyelmeztetés elment, de — intézkedés nem történt. Azaz: mégis történt valami. 1956 március 21-én műszaki átvételre, megjelent a távfűtőközpont színhelyén: a Szénbányászati Minisztérium képviselője, Németh Gyula, az Iparterv részéről Baráth Péter és Pintér Tibor tervező, a Komlói Szénbányászati Tröszt részéről Hanka István műszaki ellenőr és dr. Halász László jo-

gász, a kivitelezőtől Dömötör elvtárs, a Beruházási Bank részéről Zábóri László, a Villamosenergiapari Vállalatok jogi osztályától dr. Okolicsányi Pál, majd Rozsár Gyula ipar-felügyelő és Kossuth-bánya gépjármű Rab Ferenc.

Az erőműtől jelen voltak: Frank István főmérnök, Cserny Péter mérnök, és Székely Károly kalórikus osztályvezető.

Mostohagyermek az újítók

Mint általában mindenütt, úgy az utóbbi hónapokban Szászváron is fokozódott a bányászok újítási, ésszerűsítési hajlama. Erről tanuskodik az a harminc és egynéhány javaslat, melyet ebben az évben már benyújtottak, és el is fogadtak.

Ezeket azonban senki se gondolja azt, hogy már meg is valósították az ötleteket. Dehogy! A szászvári üzemben senkinek sem sürgős a technika fejlesztése oly módon, hogy a helyi lehetőségeket — nagyobb összegű beruházás nélkül — használják fel erre.

A gépjárműveknek, kiknek feladata az újítások legyártása lenne, jelenleg a „térre” s az eljövendő jobb időre hivatkoznak. Az újítások mérlegelődik, az újítási előadó ugyancsak, de eredményhez ezzel nem jut egyikük se.

Helyes lenne, ha a pártszervezet napirendre tűzné egyik vezetőségi ülésén az újítási munkát, s a felelősök meghívásával megtárgyalná ezeket a feladatokat. De azt sem ártana felülvizsgálni, hogy egy-egy műszaki rajz elkészítéséhez, miért nem ad az üzem vezetősége segítséget a bányász-újítóknak. Miért kell azt a szóbanforgó rajzot maguknak a bányászoknak elkészíteni?

Három nappal a határidő előtt

Az erőmű gépműhelyének dolgozó április 4. tiszteletére vállalták, hogy április 1-ig 12 darab karbantartási revizió munkát végezzen el. Ezt a feladatot három nappal a határidő előtt, jó minőségű munkával, március 29-én befejezték. E munka eredményeként több villamosenergiát termelhetünk üzemünknek.

Kiemelkedő munkájukért díjazott erdemelek Barna János, Papréti József, Papréti János és Hirs György brigádja. E nemes verseny eredménye az is, hogy tovább tartott az erőműben a munkafegyver és most örömmel jelenthetem azt is, hogy márciusban sem későnjöve, sem igazolatlan műszakmulasztó nem volt.

POLLÁK DEZSÓ

NAGYMÁNYOKI

Bányász

Beszélhetünk-e nagymányoki viszonylatban munkaversenyéről?

A kérdésre választ adni nem is olyan egyszerű. Felettlőbb akkor, ha az üzem majdnem rendszeres 110-120 százalékos napi tereltetését vesszük figyelembe. Vagy azt, hogy az itteni bányászok 1000 tonna szénét igértek április 4-ig előirányzatukon felül, s napjainkig már több, mint 1600 tonnát adtak.

Ha ezeket a tényeket nézzük, azt kellene mondjuk, élő, eleven versenymozgalom bontakozhat ki e bányáüzemben. Viszont, ha a csapatok teljesítményeit és a felajánlások valóra váltását vizsgáljuk, határozottan kell mondjuk: Nagymányokon nincs eleven munkaverseny a tömegek között. Nézzük a tényeket!

Kampányszerű szervezés

Kivétel nélkül minden csapat megteremtette felajánlását az I. negyedére vonatkozóan. S ez igazolja, hogy elején a munkaverseny megszervezésével kapcsolatban teljesítette kötelességét a szakszervezet. Az adott szó valóra váltásával azonban már baj van. A 8 szénelő csapat közül jelenleg csak egy tesz eleget ígérétnek, egy csapat ad több szénét tervénél, hat pedig 85-95 százalék között áll.

Megkérdeztük az ü. b.-elnököt, Markó elvtársat, tud-e erről? S mint ez az előbbiek után várható is volt, fogalma sem volt arról, hány csapat teljesíti a tervét, hány nem.

Azt bizonyítja ez az állapot, hogy az üzemi bizottság, a pártszervezet keveset törődik a tömegek közötti versennyel, azzal, hogy a bányászok adott szava valósággá válik-e, vagy nem. Teljesen megnyugodva csak azt látják, hogy az üzemi

magasan túlteljesíti a tervét, s ebből nyilván ezt a következtetést vonják le: „Nincs ennivaló a verseny körül, mert jól megy minden, tehát jól is dolgozunk!”

Ha így gondolkodnak, tévednek. A magas tereltetésért jelenleg az MTH tanulóinak köszönhető, akik huszonnégy óránként 2-3 vagonnál több szénét is kitermelnek. Ez a be nem tervezett mennyiség pedig pótolja az üzemi csapatok elmaradását.

Javasoljuk tehát Markó és Teleki elvtársaknak, foglalozzanak többet az emberekkel, a termeléssel. Vizsgálják meg színtelen naponta mi a csapatok elmaradásának oka, s ilyenkor ha kell, lelkesítsenek, adjanak tanácsokat, ha kell, bíráljanak. Igaz, ez a módszer szokatlan lesz eleinte az ottani embereknek (hisz eddig sosem volt úgy, hogy az ü. b.-elnök és a párttitkár majdnem naponta kéri számon adott szavukat), — de gyümölcsöző lesz.

Az állandó serkentés, segítetés, tereltetésre vezet, a bányászok többet keresnek majd, s akkor belátják ők is, mit jelent versenyezni, az országunk tervén felüli szénét adni.

Rossz a nyilvánosság is

Abban, hogy Nagymányokon ilyen rossz a munkaverseny nemcsak egyedül a szakszervezet és a pártszervezet a hibás, hanem részben a versenynyilvántartó, Kiss elvtárs is. Bár az eredmények értékelését mindennap elvégzi, arról a bányászok nem szereznek tudomást. Azért nem, mert Kiss elvtárs csak a legjobbak eredményeit fűggeszti ki. Az elmaradók közül néhányat pedig csak alkalomadtán tesz nyilvánosságra.

Ez hiba. Kiss elvtárs munkaköreiből és ügyességéből kitelik, hogy rendszeresen naponta az összes csapat eredménye nyilvánosságra kerüljön. Ehhez nem kell más, csak akarat.

Április 4 ünnepi műsora

A községi tanács titkárát, Radnai elvtársat kértük meg, mondja el, hogyan zajlik majd le április 4-e Nagymányokon:

— Bányászaink tereltetésével, parasztjaink zöme a beadási és az adófizetési kötelezettség teljesítésével ünnepel április 4-ét. Most rajtunk a sor, hogy ünnepléssel is felejtethetlenné tegyük ezt a napot. Az ünnepi műsor a következő — mondotta Radnai elvtárs.

— Április 4-én reggel 6 órakor a bányatelepen és a faluban egyaránt zenével ébresztjük a lakosságot.

Fél 9-kor a bányatelepi gyülekező az üzemi iroda előtt. Majd 9 órakor felvonulás a szokott útvonalon. Az általános iskola előtt csatlakoznak az úttörők és a falu lakossága. Ezután közösen vonulnak vissza bányatelepi kultúrterembe, a nagygyűlés színhelyére.

Az ünnepély délelőtt 10 órakor kezdődik a magyar és a szovjet Himnusszal, majd Schrottnér Károly elvtárs, a megyei párt-végrehajtóbizottság küldötte mond ünnepi beszédet. Utána az általános iskola úttörői és a vágáriskola tanulóinak kultúrversenye zajlik.

A felszabadulási harcok folyamán Nagymányokon hősi halált halt szovjet katonák sírjait az erre kijelölt delegáció délelőtt fél 11-kor koszorúzza meg.

Ezer forint naponként

Naponként 1000 forint értékű anyagot ment meg a nagymányoki bányáüzemben dolgozó „Sport”-brigád. — A legutóbbi értékelés szerint márciusban csak az öregfejtésekből visszarábott 55,6 köbméter fa, 13 900 forint, a részben beomlott vágatokból visszaszerelt 358 folyóméter vasúti sín pedig 6 264 forint értékű.

Vlagyimir Iljics Lenin: ROVID ÉLETRAJZ

A most magyarul is megjelenő Lenin életrajzot először adták ki 1955-ben Moszkvában a Marx-Lenin-Sztálin Intézetnél. Ez az életrajz a történelmi eseményeket nyomon követve ismerteti meg az olvasót a marxizmus lángszűz teoretikusának, a szocialista forradalom megszervezőjének életével és munkásságával.

DISZ-munka a vágáriskolában

Sokat lehetne írni arról, hogy a Nagymányoki Vágáriskola DISZ-bizottsága, a szakaszok DISZ-titkáiraival és az iskolai pártszervezettel közösen, miként formálja a fiatal bányászjelöltek jellemét, egyéniségét.

Azért lehetne sokat írni erről, mert itt eleven és sokrétű DISZ-munka folyik. Vizsgáljuk meg például csak az egyik, az A/2. II. szakasz DISZ-munkáját.

Az A/2. II. szakasz a Sávgyári Endre nevet akarja viselni. Ennek eléréséhez a következő feltételeket kell teljesíteniük:

A szakaszon belül nem lehet igazolatlan mulasztó, az igazoltan mulasztott órák száma nem haladhatja meg a 60-at, általában a szakasz eléri a közepes tanulmányi eredményt, a szakasz tagjai közül senki sem kap igazgatói megrovást, és önálló kultúrversenyt kell bemutatni.

A cél igen nemes és elérése érdekében a két DISZ-titkár, Tóth Sándor és Berkics János mindent megtesz. A fegyelméletleneket és a rossz tanulmányi alkalmúkat, rövid cikkekben bírálják meg. Így jártak el Kovács Pállal is, aki egy ilyen cikk hatására változtatott magatartásán. Ugyanakkor a jó tanulókat, a fegyelméletteket fényképük melléklésével példaképpül állítják a többiek elé.

Ugyancsak jó kezdeményezés volt és kiváló nevelőeszköz a becsületbolt létrehozása. A becsületboltban minden tanuló önmagát szolgálhatja ki, s önmaga felügyelet nélkül helyezi a pénztárba a vásárolt árucikkért járó összeget is. Az a vágáriskolások közössége, amely ilyen izgalmas, de nemes célú tűzpróbákon megy keresztül, bizonyára kint az életben is megállja majd a helyét.

Sorolhatnánk még tovább ezeket a módszereket, amelyeket a DISZ-bizottság kezdeményezésével a szakaszok DISZ-titkárai a fiatalok nevelése érdekében alkalmaznak. De ez felesleges lenne, mert ezek a módszerek és eredmények is bizonyítják, hogy a nagymányoki vágáriskolából kikerülő aranytartalék-fiatalok közül kevés válik holmi értéktelen rézgarrá.

A legjobb lakatos

A Komlói Szénbányászati Tröszt munkaverseny csoportja által kiadott „Kis Kakas”-ban olvastam: „A legjobb bányalakatostnak kijáró egy darab ezüst cigarettatárcára első várományosa Bali Ferenc nagymányoki bányalakatosa...”

Bali elvtárs érdemes erre a megtisztelő címre és a jutalomra. A hozzá tartozó bányarészben nincs csőfűvés, nem pocskolódik el a levegő, nem rosszak a részlegépek és karbantartottak általában a szerzőmunkák is.

Ugyanakkor jut ideje arra is, hogy a szállító személyzet munkáját segítse. Ha például Bali elvtárs anyagot visz valahová és útközben találkozik egy csilléssel, aki egy kisiklott csillével kínlódik, készségesen segít beemelni.

Üzemünk többi lakatosára példát vehet Bali elvtársról, aki a felszabadulási versenyben jó munkájával a mi üzemünknek is dicsőséget szerzett.

Krizbai Mihály.

Kulturális hírek

Április 1-én a nagymányoki színjátszócsoporthoz nagy sikerrel tizenegyedezser mutatott be a „Cigány” című háromfelvonásos zenés színművet.

Április 6-án a bányatelepi kultúrteremben a bonyhádi gimnazisták műsoros estét rendeznek. A bevételt teljes egészében az árvízkarosultaknak juttatják.

A Komlói Május 1. kultúr-otthon színjátszó csoportja április 8-án, vasárnap este 7 órai kezdettel mutatja be Bartha Lajos Kossuth-díjas író „Szerlem” című 4 felvonásos színművét, a bányatelepi kultúrteremben.

SPORT

FEGYELMI HATÁROZAT

A Nagymányoki Bányász Sport Kör fegyelmi bizottsága Molnár Mihály labdarúgó ellen fegyelmi határozatot hozott, mert több mérkőzésen sportemberhez nem méltó módon viselkedett.

A határozat szerint Molnár Mihályt a fegyelmi bizottság dorgálásban részesítette a következő feltétellel: amennyiben három hónapon belül a legcsekélyebb sporteredményt nem mutatja, tanúsítja, ezt az ítéletet hosszabb elteltásra változtatja át.

NAGYMÁNYOKI BÁNYÁSZ-DOMBOVÁRI TÜREKVÉS 3:1 (1:0)

A közepesiralmú mérkőzésen, a hazai pálya előnye döntötte el a mérkőzés sorsát.

Jók: Veres (a mezőny legjobbjak), Weber, Dormány, Trischler, illetve Máthé és Gelencsér.

A nagymányoki ifi csapat ugyanakkor a Dombóvári Türekvés ifi csapatával mérkőzött és az 1:0-ás felidő után 1:0-ra megnyerte a mérkőzést.

Egy asszony és egy férfi a bányászokért

Az asszony már idősebb. Oszlú a haja és villamos mozdonyvezető. Neve: Leicht Ferencné. A nagymányoki üzemben szinte mindenki ismeri őt. Gépét is ismerik, amely öreg, de megbízható, mert jól karbantartják.

Az asszonyon sok múlik. Ő szállítja ki gépével a bányából a szenet, s viszi befelé az ürescsilléket, a bányafát és az egyéb anyagokat. Még sohasem fordult elő, hogy az ő

harmadában lent a bányászok üreshiányra panaszkodtak volna. Nem fordult elő, mert Leicht Ferencné jó munkamódszerrel dolgozik.

Sohasem várja meg, míg 60-70 csilléből álló szerelvényt tudna vontatni, hanem 35-40 csillével közlekedik. Így gyorsítja meg a csillefordulót, s így biztosítja, hogy megfelelő ürescsille és anyagkészlet legyen lent a bányában.

faluból kellett volna hivatni. Már nem voltková dánteni. Hosszú sor tell állt a vágányokon. Ha Fischer József nem avatkozik közbe, zavar keletkezik még a termelésben is. De közbeavatkozott.

Nem lett volna kötelessége — mégis felment az osztályozóba. Ad-

dig kutatott, keresett és bujkált a gépek között, míg csupa szén lett az arca, a ruhája, mindene. Közben talált egy használt rostát, azt kiavította, majd kicserélte a törővel. Mire kijött volna a szerelő, már minden rendben volt.

Ime egy asszony és egy férfi, akik a bányászokért dolgozik.

Kinek sikerül például először révbé jutni a feltároló vágatok közül? Az ma még titok. Egy teljes nap kellene még, akkor már elmondhatnánk, ki lesz a kerékpár. Kollár József Anna-aknai feltároló vágójára, aki 165 százalékra, vagy Kaltenbach János Kossuth-bányai feltároló vágójára, aki 164 százalékra teljesítette tervét április 1-ig. Persze az sem lehetetlen, hogy Veres István szászvári feltároló küzdi fel magát az élre. Mert mátol

Igen, vagy talán?

holnap reggelig — ha az elsők nem igyekeznek, könnyen lehetnek még utolsók.

— Miénk lesz-e az 50 üveg pezsgő? Igen vagy talán? — Ezt kérdezik ma a leszálló Kossuth-aknai Szinger-frontbrigád tagjai csapatvezetőjük től. S Szinger elvtárs egy csöppet sem magabiztosan ezt feleli:

— Rajtatok múlik! 135,2 százalékunk van. Riválisunknak, a Béta-aknai Tóth-brigádnak 122,6 százalékos az eredménye.

És Szingerék, nem is annyira az 50 üveg pezsgőért, hanem inkább a megtisztelő „legjobb frontbrigád” címért azzal az elhatározással szállnak le a föld mélyébe, vajni a szenet, hogy 200 százalékot

érnek el. Ugyanakkor a Béta-aknai Tóth-brigád tagjai azt határozzák, hogy ha török, ha szakad, de ők lesznek az elsők.

Mégis kinek sikerül? Ha jövőre látó televíziós készülékünk volna, elárulnánk. De így ma még titok, mert csak holnapra derül ki.

Az Északi üzemekben is — ahol szintén a „legjobb üzemvezető” címért és egy karórért folyik a küzdelem — kovácsolódik a haditerv. Hal-mágyai János elvtárs, a nagymányoki bányáüzem vezetője, miután elmondotta a „titkos” terveket, amit most nem árulhatunk el, így nyilatkozott:

— Nincs semmi veszély. Ha minden nagymányoki bányász csak félkézzel dolgozik is az utolsó napon és a másik félkezevel a szászváriaknak segít, akkor is mi leszünk a jobbak. A karórának ide kell jönnie! — mutat bal kezére és mosolyog.

Itt már nincs szükség televíziós jövőbelátóra, hogy lássuk, ki lesz az első. Nagymá-

nyoknak 113,9. Szászvárnak pedig „csak” 109,6 százalékos eredménye van.

A harmadik legjobb elővá-jási vágárnak ugyancsak karóra lesz a jutalma. Jelenleg még Szappan Pál Anna-aknai elővá-jási vágár esélyes a díjra. De ha nem igyekeznek, Barabás Gergely Béta-aknai vágár még megelőzheti.

Benes Róberték lakását takarítja majd a jutalmul kapott porszívógép? Több, mint valószínű. Azaz mégsem egészen valószínű, mert az utolsó napokban a Kossuth-akna nagyon nekidurálta magát. A mai napon is például 300 vagonnál több szenet akarnak termelni az ottani bányászok.

Ha ez így lesz, akkor Benes Róbert elvtárs bizony akár-hogy is igyekszik, a második legjobb üzemvezető nem ő, hanem Kovács József elvtárs, a Kossuth-akna vezetője lesz. Ezzel egyidőben perze a porszívógép is gazdát cseréli.

Szerkesztőség postájából

Van, de még sincs

Sok panasza hangzott el az utóbbi időben a hulladékfa szerkesztéről, és annak kiadásáról.

Mi az oka annak, hogy van — mert hiszen megszedték — és még nincs fánk?

gai Jánost a mulasztásra. Szerkesztőségünk közbenjárására, Pozsgai Agostonné fia, az egy csille fát március 31-én megkapta. Szerk.)

Az ablakredőny sorsa

A Vorosilov utca 32-es számú ház balmazmja. — Káplár Istvánné — panaszok: 1953. március 12-én lakom ebben a házban.

Nemcsak ígérték — teljesítették is

Az EM 49-es számú Állami Építőipari Vállalat dolgozó, március 25-én — vasárnap — ígérték: hűz híven, árvédelmi műszakot tartottak.

Uzenet Kinder Lajosnak

Két évvel ezelőtti bérszámfejtését reklamája Kinder Lajos. Mint rokkant várja, 1954. április 1-től 1955. november 15-ig a III-as üzem portása volt, ahol — szerinte — nem kapta meg a rokkantsági pótdíjat.

norma vezetője, és Onody Károly. Kossuth-bánya bérceportvezetője, kérésünkre átnevezte 1954. április 1-től 1955. november 15-ig a bérszámfejtést, és megállapította, hogy a 650 forint havi fizetésre minden esetben felszámolták a ledolgozott munkanapokra járó rokkantsági pótdíjat is.

Aggódo anya

„Több édesanya nevében, gyermekeink egészségének érdekében — érdekeltek, amikor a belvárosi napköziotthon hiányszámba írtam.

gükre való tekintettel kérjük: szüntessék meg minél előbb ezt a lehetetlen állapotot.”

Társasutazások a baráti országokba

Az IBUSZ és a SZOT szervezésében már az év első hónapjaiban megkezdődtek a külföldi társasutazások.

A túristák. Ezt az utazást májusban, júniusban és júliusban rendezik meg. Részvételi díj 3 400 forint.

kilenc napot pedig a Fekete-tenger partján, Szatán fürdőhelyen töltenek. Az út költsége 2 600 forint.

Győri Vasas—Komlói Bányász 1:0 (0:0)

Győr, 4 000 néző. Vezette: Kőrös. Győri: Palotai I. — Tamás, Kalmár II., Józsa — Horváth, Fehérvári I., Kalmár III., Kócs, Palotai II., Hegedűs, Pálfi. Edző: Kovács Imre.

de hosszabbat szöktetett, s így Palotai I. menteni tudott. Kis szerencsével ekkor gólt rúghattunk volna.

Bírálat: Kúzdó szellemből csapatunk jól vizsgázott. Különösen a védelem tett ki magát.

SPORTHIREK

TORNA

Március 31-én, szombaton délután 3 órai kezdettel rendezték Komló város utótró tornaveteményét, a Fürst Sándor utcán áll. isk. tornateremben.

LABDARUGÁS

A második félidőben szellemben játszottunk. A Vasas csapatok sokat támadtak és lötek kapura, de védelmünk hártotta.

Új MHK-rendszer, új feladatok

Az MHK elősegíti ifjúságunk szocialista nevelését, fejlődését. Felszabadulásunk óta napjainkig, hosszú, nehéz, de eredményekben gazdag utat tett meg a magyar testnevelés és a sport.

Lányok egyéni:

- 1. Bánusz Márta VIII. o. 38,35 pont
2. Czerna Margit VIII. o. 37,60 pont
3. Vigh Mariann VII. o. 37,35 pont
4. Csordás Gizella V. o. 36,90 pont
5. Dabóczi Mária VII. o. 36,65 pont
6. Kutics Janka VIII. o. 35,95 pont

Füők egyéni:

- 1. Radvánszky Lajos VIII. o. 38,53 pont
2. Maszlin János VI. o. 35,95 pont
3. Ozga István VII. o. 35,60 pont
4. Szommer Gyula VIII. o. 35,65 pont

Csapatversenyben, lányok:

- 1. VIII. o. 183,05 pont
2. V. o. I. csap. 179,30 pont
3. V. o. II. csap. 169,45 pont
4. VI. o. 169,25 pont
5. VII. o. 144,95 pont

Füők:

- 1. VIII. o. 179,20 pont
2. VI. o. 171,15 pont
3. V. o. 136,30 pont

KEZILABDA

Az úttörő kézilabda tornát a Belvárosi isk. nyerte, Kőkönys-Nyugat és Kelet előtt. Eredmé-

MAGYAROK VÉDELME

A meglepő II. osztályú labdarúgó bajnokság komlói csoportjának második mérkőzésén a következő eredmények születtek: Komlói Bányász II.—Csikóstötös 7:0, Béta-akna—Kossuth-akna 6:2, Anna-akna—Magyarszék 4:1, Komlói Vörös Meteor—Eptők 3:2, Komlói Vasas—Szászvár II. 3:2.

A BARÁTIKOR HÍREI

Értesítjük és egyben kérjük a Komlói Bányász Városi Választmány Baráti Kör tagjait, hogy szerdán — április 4-én — délután fél kettő órakor megbeszélésre jelenjenek meg, a Kőkönys-i Sport Klubban.

Április 4-i ünnepek

Már csak néhány óra választ el bennünket április 4-től, hazánk felszabadulásának 11. évfordulójától.

A város lakossága részére a központi ünnepeket, április 3-án (ma) este 6 órakor a Május 1. filmszínházban tartják meg.

Április 4-én: zenés ébresztővel

köszöntik az immár 11 éve szabad várost, szabad dolgozókat. Utána a belvárosi és kőkönys-i főtérre térnek. Fialtal sportolók délelőtt 10 órakor rendezik felszabadulási váltófutásukat.

A sportpályán: 1 órakor

kézilabda felszabadulási villámtorna, 4 órakor az NB I-es Szombathelyi Törökvas részvételével, labdarúgómérkőzés.

A vájáriskolában: az első osztályosok

elvezetése kezdő sportolók, díszturnát mutatnak be este 6 órakor.

Az újságírók és levelezők klubjában

ugyancsak este 6 órakor, Hézsó, Sándor és Veres elvtársak játszanak sakkszimulánt a Komlói Bányász sakközöjével.

Mindkét napon, — ma és holnap — Kossuth asztaliteniszi vendorkupa, az új fürdőben.

Azok a hős bányászok, becsületes szellemi és fizikai dolgozók, akik már hetekkel ezelőtt felajánlásal, szorgalmas, kitartó és eredményes munkával készültek április 4-re, holnap családjukkal együtt, valóban ünnepelhetnek.

Táppénz letiltások

A Komlói Szénbányászati Tröszt üzemének társadalombiztosítási csoportja táppénz elvonásának részeseit az alábbi dolgozókat, azért, mert azok a kötelező orvosi felülvizsgálaton nem jelentek meg, illetve a kijárási időn túl is, lakásuktól távol voltak.

Munkásokat keresnek

Azonnali belépésre: a 49-es számú Építőipari Vállalat: 10 kőművest, 10 ácsot, 5 vasbetonszerelőt, 2 vízvezeték-szerelőt, 15 kubilost, és 10 segédmunkást.

Apróhirdetés

REKAMIEK, szalonok, fotelok, párnázott székek, asztalok, nagy választékban. Fizetési kedvezmény. Nagy Alajos kártyavezető, Budapest, VII. Lenin körút 20 (Bejárat a kapu alatt.)

Divatos férfi öltönyök

fiú és leányka esőkabátok, ebédli, futó és összekötő szőnyegek vásárolhatók nagy választékban az Imre-telepi ruházati boltban.

HIREK

„Gyalogos vendégem van“

Péntek volt. Az óra délután fél három mutatott. A Komlói Helyiipari Vállalat belvárosi férfi fodrészlegében, három szépülni akaró fiatalember ült a tűkör előtt.

A válasz igen udvarias volt:

— Ja, magának nem tetszik? Akkor fogd be a pófad! (Ez a felszólítás, már a társnak szólt.) Majd még udvariasabban, még előzőkenyebben, a fiatalembertől:

— Pitralon, krém, púder?

— Köszönöm, nem kérek semmit. Sokatmondó pillantás, leicsinylő, sajnálkozó mondat, a másik két fodrész felé:

— Gyalogos vendégem van! Szegény vendég! Azért, mert nem szereti a pitralont, krémet, púdert, vagy mert hetenkint négyszer 3,70, illetve 2,70 helyett csak 1,70-et hajlandó fizetni a borotválkozásért, ilyen „csúfondáros“ elnevezésben részesült.

Vajon a borbélyok sohasem voltak gyalogosok?

— A Könyvesbolt, a dolgozók kívánságának elegetteve megváltoztatta nyitvatartási idejét. Így április 1-től reggel 9 órától, délután fél 6 óráig tart nyitva.

— Az SZKP XX. Kongresszusának anyaga könyv alakban is megjelent. A könyv a beszámolókat, a Központi Bizottság elnökségi tagjainak beszédeit, az irányelveket és a határozatokat tartalmazza.

— Csavart füstöltsonka, császáralonna vásárolható korlátlan mennyiségben a Kiskereskedelmi Vállalat húsboltjaiban.

— Megváltozott az előadások kezdete a Május 1. filmszínházban. Április 1-től, hétköznap fél 5 és fél 7, vasárnap fél 4, fél 6 és fél 8 órakor tartanak előadást.

— A népi demokráciák fejlődéséről összefoglaló adatgyűjtemények jelennek meg, melyek Albánia, Csehszlovákia, Lengyelország, Románia, Bulgária és a Német Demokratikus Köztársaság fejlődését mutatják be.

— A Berek utcai szennyvíz elvezetése jobbáttele érdekében, megkezdtek a megfelelő akna építési munkálatait.

— 4000 ezer fej salátá őrüsitását kezdik meg 10 napon belül, az idei első zöldárak közül.

— A Kőszegvárdi Kereskedelmi Vállalat kertészetében termelt zöldségtelések vásárlására, a piacra, megfelelő helyiséget biztosított a városi tanács.

— A márfai 21. számú kútnyelvek üzemeltetését néhány napon belül megkezdik — a város vízellátásának zavartalan biztosítását szolgálja. Napvihozama körülbelül 300 köbméter.

— Magyaros vacsoraversenyt rendez április 3-án a Béke-étterem, és április 11-én a Sport-étterem. Részvételi jegyek az üzletvezetőknél vásárolhatók.

— Megkezdtek a Möricz Zsigmond utca útburkolatának, közútalékkal való kijavítását.

— A tavaszi szántás mielőbbi megkezdése érdekében, a városi tanács felhívja a gazdálkodók figyelmét, hogy ahol még nem hordták le a kukoricaszárát a földről, ott sürgősen végezzék el ezt a munkálatot.

A Béke étteremben minden este 8 órától Moldoványi Éva előadó-művésznő Lázár-Ajtai duó Kitűnő ételek, frissen csapolt sör

NAPTÁR

1956. április 3. Kedd, Keresztély napja. A Nap két 5,20 órakor. Nyugszik 18,16 órakor. A Hold két 1,17 órakor. Nyugszik 10,25 órakor.

100 évvel ezelőtt 1856. április 3-án született Marczali Henrik történetirő.

A hős szovjet hadsereg 11 évvel ezelőtt, április 4-én szabadította fel hazánkat.

Latinka Sándor, a Magyar Tanácsköztársaság mártírja 1886. április 5-én született (70 éve)

15 évvel ezelőtt, 1941. április 6-án, a német csapatok benyomultak Jugoszláviába és Törökországba.

1846. április 3-án meghalt Várhelyi Pál, a legnagyobb magyar vízmérnök. (110 éve) Magyarországon megkezdődött a békealáírások gyűjtése, 1951. április 3-án (5 éve).

MOZI

Május 1: április 3—4, Kósziv, — színes német film. — Április 5—6: Nagy népek barátsága, színes szovjet riportfilm. Április 7—11: Kati és a vadmacska, színes magyar természetfilm.

Az előadások kezdete: hétköznap fél 5, fél 7, vasárnap fél 4, fél 6 és fél 8 óra.

Szabadság: április 3—4: A kapu bezárul, jugoszláv film. Április 6—8: Disznagyár, magyar film. Április 9—11: Az ezred lánya, osztrák film.

Zrínyi Ilona: április 3-tól 5-ig: Rákhálások — művészi japán film. Április 9—12: A kis szökevény, amerikai film.

Matinék: Május 1: április 8-án délelőtt 10 órakor: Felhők titánja, szovjet film.

Szabadság: április 8-án délelőtt 10 órakor: Gazdag menyasszony, szovjet film.

UJ KOMLÓ

az MDP komlói párt-vegrehabilitációs bizottság, a DISZ, a Tröszt és a szakszervezeti bizottság lapja Felelős szerkesztő: Gábor Balázs Felelős kiadó: Tatra Károly Szerkesztőség: Komló, Pártszékház, t. sz. l. 2. Telefon: 58. 569.

Kiadóhivatal: Dunántúli Napló Lapkiadóvállalat Pécs; József A. u. 10.

Pécsi Szikra nyomda Pécs, Munkácsy Mihály utca 10. 69. Telefon: 25-27. Nyomdárért feljel: Melles Rezső.

UJ KOMLÓ

ILAG PROLETÁRIJAI EGYESÜLJETEK!

AZ MDP KOMLÓI PÁRTVEGREHAJTÓBIZOTTSÁG, A DISZ, A TRÜSZT ÉS A SZAKSZERVEZETI BIZOTTSÁG LAPJA.

VI. ÉVFOLYAM, 15. SZÁM

ARA: 30 FILLER

KEDD, 1956. ÁPRILIS 10.

Bányász elvtársak! Törlesszük adósságunkat!

Több, mint ezer tonna szénadósságunk van

Március 14-én a Minisztertanács és a SZOT Vörös Vándorzás-lajának átvételekor ezt fogadták meg városunk bányászai: „Megtartjuk a vándorzás-laját és megszerezük a legnagyobb kitüntetést, melyet vállalhat valaha kaphat pártunktól és államunktól; a Munka Vörös Zászló Erdemrendjét.

Egy héttel később, március 22-én, pártaktíva érkezőleg elváltak városunk vezetői és bányászai ezzel a gondolattal. Vizi László elvtárs a tröszt vezetője Kovács József elvtárs a Kossuth-bánya vezetője. Következők és bányászok között ott ígérték: „Harmadszor is megszerezük a vándorzás-laját, és ennek érdekében mindent elkövetünk, hogy túlteljesítsük terveinket.”

Majdnem három hét múlt el a fogadalom megtétele óta. S most azt kell jelentenünk az egész országnak, pártunknak, hogy a komlói bányászok nem váltják valóra adott szavukat. A felszabadulási örség kiváló eredményei után, amikor ezer tonna szenet adtak terven felül — jelenleg 93,8 százalékos havi tervteljesítéssel — 1393,1 tonna szén-adósság nyomja bányászaink, a tröszt vezetőinek lelkiismeretét.

Legnagyobb üzemeink 65—86 százalékos napi tervteljesítéssel jelentenek, holott terven felüli szénmennyiséget vállaltak! Egyedül csak az északi üzemek bányászai nem vetették sutba adott szavuk erkölcsi

értékét. Náluk a valóságban is tovább folyik az egymás közötti versengés és szinte napról napra túl is teljesítik a tervet. Nagymányok például 296, Mára 86, Szászvár 325 tonna szenet adott már áprilisi esedékes tervén felül. Miért nem történik ugyanez a komlói üzemekben is? Vagy talán a komlói üzemvezetőknek, a komlói bányászoknak lehet felelőtlenül ígérgetni?

Senkinek sincs arra joga, hogy nagy szavakkal áltassa népünket, pártunkat, és amikor cselekvésre kerül a sor, hát meghátrál, vagy beletörődik a változatlanság lát-szóba. Kétszeresen nincs, mert a szavakat tett is követhetné. A lehetőség meg van hozzá. Csak olyan szervezés, olyan munkaelosztás és irányítás

kellene ehhez, mint a felszabadulási verseny utolsó hajrájában volt.

Komló Bányászai! A cél, amelyet magunk elé tűztünk: megszerezni a Munka Vörös-zászló Erdemrendjét, nagy dolog. Olyan, amely megköveteli, hogy a cél érdekében ne vál-jék hullámvá termelésünk, hanem mindennap teljesítsük terveinket. Ha az utolsó napok eljövendő hajráiban bizunk továbbra is, könnyen meglehet, hogy a nagy kitüntetés helyett, a trösztök országos versenyében az utolsó helyen köitünk ki. Ez pedig olyan szégyen lenne, amit nehezen viselnénk el.

Most még nem késő. Tegyük róla, hogy ne így legyen!

MINDENKI SEGÍT

Kedves Elvtársak!

A Magyar Dolgozók Pártja Komló Város Párt-Végrehajtó Bizottsága felhívásához csatlakozva felajánljuk munkánkat az árvíz-károsultak megsegítésére. Bányászaink a szén-falun küzdenek a mindennapi terv teljesítéséért, s mi Béta-akna ácsai, vasútépítők, villanyszerelők a szállítás, a csillefordulók gyorsabb tételével segítjük őket. De átérezzük, hogy az idei árvíz hatalmas károkat okozott. Sok ház felépítésére lesz szükség, amelyhez téglára kell és a téglát égetéséhez pedig több szén.

Ezért mi, Béta-aknai ácsok vállaljuk, hogy kilencen, mi, villanyszerelők pedig hatan számmal, április 14-én délután, 15-én egész nap, ház, fűdém szerkezet és villanyszerelési

munkálatokat végzünk valamely árvíz-sújtotta községben. Mi, Béta-akna vasútépítők pedig 1956 első negyedévi illetményünket ajánljuk fel minden ellenszolgáltatás nélkül az árvíz-sújtotta terület téglaszükségletének égetéséhez.

Kérjük Komló azonos gondolkodású bányászait és feleségeit, hogy csatlakozzanak mozgalmunkhoz.

Béta-akna ácsai nevében:

ORAVECZ TIBOR ács

Béta-akna vasútépítők nevében

KALMÁR JÓZSEF vasútépítő

Béta-akna villanyszerelők nevében:

ACS FERENC villanyszerelő

Április: a tisztasági hónap

Mint minden évben, idén is megszervezzük a tisztasági hónapot. Eltakarítjuk az őszi és téli hónapok alatt felhalmozódott sarat, szennyet, hogy tisztább és egészségesebb legyen városunk. A tanács egészségügyi dolgozói, e munka elvégzésére április hónapot jelölték.

Nagy feladat vár ránk, s e feladatot megoldásában sokat segíthetnek a házbizalmiak. Tegyük szebbé, tisztábbá házuk táját, szüntessék meg a pincék személtérakóhelyeit. Törődjenek többet — a lakókkal együtt — a lépcsőházak, lakások rendbentartásával. A háziasszonyok, ha idejük engedi, segítsenek a parkosított területen, a növényzet helyre-

állításában. A kökönyösök lakók akadályozzák meg, hogy a parkokból sertéslegelőt csináljanak felelőtlen emberek.

Fontos feladat hárul, az iskolák, intézmények dolgozóira is. Így: az ipari üzemekben, a tisztasági hónapot, általános nagytakarítással kezdik. A több hónap alatt felgyülemlt hulladék, szemét eltávolítása, lelkiismeretes munkát igényel. Az iskolák tavaszi takarításában, rendbentartásban a Szülői Munkaközösség is sokat segít. A tanulók pedig a hozzájuk közeles utca-közből gyűjtik össze a téglát, kőtörmelékét.

Igen sokat jelent, ha az élelmezési üzletek — még a meleg idő beállta előtt — gondoskodnak a magashatású ro-

varító szerek használatáról. A kello időben végzett légytelentés, a tisztaságnak, és egészségünk megóvásának is, egyik követelménye.

Nem kell tudományos felkészültség ahhoz, hogy megállítsuk a piszkos, s a legyek és egyéb kártékony rovarok elszaporodását, ott a betegség is gyakori, és hamarabb terjed.

A dolgozók egészségügyi védelme, pártunk és kormányunk egyik fontos célkitűzése. De mindannyiunk egyéni érdeke is! Védjük meg egészségünk, és Komló is egészségesebb lesz. Hajtsuk végre tisztasági programunkat, és Komló is tisztábbá válik.

dr. Balogh József városi közei orvos.

Elröppent szó

Az Aszfaltútépítő Vállalat jelenti

Megérkeztek Budapestről az aszfaltkeverő gépek, melyek naponta több tonna aszfaltot állítanak elő. A keverőtelep megépítése után, néhány héten belül megkezdik a Kossuth Lajos utca, Fürst Sándor utca és Sallai Imre utca aszfaltozását.

Három hónappal ezelőtt, még a téli időszakban, Komló 16 üzeme igen szép terveket szőtt. Patronálni fogják a pártbizottságok által kijelölt tszcs-eket. Baráti, testvéri feladat! A tszcs-dolgozói, örömmel vették tudomásul a segítséget. Ez azonban késelt. És a mai napig — 4 üzem kivételével — még mindig késik.

A Komló-Mázai Erőmű igazgatója, és párttitkára nem szégyel a baranyaszentgyörgyi Új Élet Tsz-el való kapcsolatáról beszélni, hiszen ők ezidáig is végeztek eredményes munkát.

A szénosztályozó vezetői arról tanácskoznak, hogy még a hét folyamán lakatos és villanyszerelőt küldenek a Bikali Új Élet Tszcs-be, hogy a szerződésben is vállalt, mezőgazdasági gépek karbantartási munkálatait elvégezzék.

A Kossuth-bányai Vajár lett 162 százalékkal. A kerékpárt és vele a „legjobb feltárási vajár” címet Mahler Ferenc Anna-aknai feltárási vezetője kapta meg, aki 168 százalékos tervet ért el a felszabadulási versenyben.

A műszaki versenyben a legjobb komlói üzemvezető Mátrai Árpád Béta-akna vezetője lett, és a felszabadulási versenyben elért 110 százalékos teljesítményével elnyerte a mosógépet. A második legjobb üzemvezető Benes Róbert, a szénelőkészítők vezetője porszívógépet kapott. Lemezzásztó Tresch Ádám nagymányoki körletvezető kapott, aki a felszabadulási versenyben 116 százalékos teljesítést ért el.

séggel kezeli a Barátúri tsz patronálását. A 49-es számú Építőipari Vállalattól pedig Sztipánovics elvtárs őszintén megmondja: „annak ellenére, hogy Kovács elvtárs ígéretet tett a Keresztúri tszcs — múlt évínél eredményesebb — patronálására, ezidáig még „csak beszélgettünk” róla. Ideje volna, ha az építővel együtt, a többi 11 üzem is bebizonyítaná, hogy a januári érkezőleg elhangzott ígéret, nemcsak elröppent szó maradt.

Új erővel versenyeznek tovább a Kossuth-bányai bányászok

A Komló Szénbányászati Tröszt Kossuth-bányai üzeme első negyedéves tervét túlteljesítve, csaknem 4700 tonna szenet adott az áprilisi 4-i versenyben terven felül. Hogy ezt az eredményt Kossuth-bánya elérhette, az különösen az állandóan jóltermelő frontcsapatok munkájának tud-

Kép a zeneiskolából

Jobbról balra: Hámori Vilmos zenetanár, Baranyai György gépjavitó lakatos oboáznai tanítva. (Magy. Foto. Hollenzer Béla felv.)

Ki jelentkezhet aknászképző, bányaiipari és bányagépeszeti technikumra

A Szénbányászati Minisztérium legutóbbi közlése szerint a Tatabányai Aknászképző Technikumra olyan fiatal kertheti felvételét, aki az általános iskola VIII. osztályát sikeresen elvégezte. De felvehető olyan fiatal is, aki 22. életévét betöltötte, viszont 30. életévét még nem haladta túl. (Kivételes esetekben 18—22 éves is számbajöhet.) Az előbbieken kívül felvételét kérheti minden olyan bányászfiú, aki 2 éves vajármunkában eltöltött bányai üzemű szolgálatot igazol. Jelentkezési határidő május 31.

A Pécsi „Cséti Ottó” Bányaiipari Technikumra, ahol kétféle rendszerű oktatás folyik, a következők jelentkezhetnek:

Az első típusba; azok akik az általános iskola VIII. osztályát sikeresen elvégezték, akik 18. életévüket még nem töltötték be és akik jeles vagy jó minősítésű MTH-s vajárbizonyítvánnyal rendelkeznek. Az ide jelentkező tanulók olyan ösztöndíjat kapnak, hogy diákonthoni költségeiket fedezni tudják.

A második típusba; azok, akik az általános iskola VIII. osztályát sikeresen elvégezték és akik 18. életévüket még nem töltötték be. Itt elsősorban azok a fiatalok jöhetnek számításba, akik most végzik az általános iskola VIII. osztályát vagy azt már 1—2 éve elvégezték és jelenleg valamely üzemben munkában állnak. A felvételi kérelmet annál az iskolánál kell beadni, ahol a tanuló most végez, esetleg azelőtt végzett. Jelentkezési határidő április 15.

Az Esztergomi Bányagépeszeti Technikumra azok jelent-

kezhetnek, akik az általános iskola VIII. osztályát sikeresen elvégezték, valamint akik 18. életévüket még be nem töltötték. A jelentkezés módja az előbbiekhöz hasonló (az általános iskolákon keresztül). Jelentkezési határidő április 15.

Az érdeklődők részére részletesebb felvilágosítást a szénbányászati tröszt szakoktatói csoportja ad.

Újítási hírek

Új típusú rázómotort készített Wilk János, Kossuth-bánya gépüzemének főkörletvezetője. Újításával darabonként 27 ezer forintot takarított meg népgazdaságunknak. A lényegesen könnyebb, olcsóbban előállított rázómotorból négyet már Kossuth-bányán, kettőt pedig Béta-aknán alkalmaznak.

Dolgozóitársai egészségét védi Hegybiro Béla újítása, mely a III-as akna Ward-Leonard szállítógép erős, bűgő hangját szüntette meg. A gépházban rabitz fal helyett, egy paplanszerű függönyt készített oly módon, hogy a vattát géz közzé rakta. A jól bevált újítással 22 ezer forintot takarított meg.

Bott János és társai, saját munkájukat tették könnyebbé, öleltes elgondolással. Olyan forgatható hegesztőasztalt készítettek, melynek segítségével munkaejét takarítják meg, s ezenkívül a hegesztéseket is pontosabban, kényelmesebben végezhetik.

Bővül a KST-mozgalom

A múlt évben sikeresen működtek a mi városunkban is az üzem, hivatali Kölesönös Segítő Takarékpénztárak. Komló dolgozó a régiek mellett több új Kölesönös Segítő Takarékpénztárt is létesítettek az idén. A Komló Kiskereskedelmi Vállalat dolgozó közlül például már 116-an léptek be a KST-be és havi 500 forint megtakarítását határozták el.

A Kölesönös Segítő Takarékpénztárak a munkások újabb ezreinek teszik lehetővé a rendszeres takarékoskodást, s emellett szükség esetén igénybe vehetik a kölcsönös segítségnyújtást is.

Kiállítás volt a vajáriskolában

Április 4-e alkalmával a Komló Vajáriskola, a Komló Úttörőház, és a Nagymányói Vajáriskola barkácsoló szakköröknek modelljéből, kiállítást rendezett a Városi DISZ-bizottság a vajáriskola III. emeleti tanácstermében. A kiállítást több vendég jelenlétében szerdán délután negyed 1 órakor, Csepkerka Ferenc elvtárs, a városi DISZ-bizottság agit. prop. titkára nyitotta meg.

A kiállított modellek között jelentős helyet kaptak azok a munkák, melyek a bányászati foglalkoztak. Ezek közül nagy tetszést keltett a látogatók között a Komló Vajáriskola forgácsoló szakköre által készített „Aknaszintek, gurítók, és vágatok biztosítása” című nagyméretű modellje. A kiállítást — mely bizonyította, hogy tanulóifjúságunknak 11 év alatt sokat fejlődött az alkotóképessége — szerda estig a vajáriskola tanulóin kívül többszáz látogató tekintette meg.

Megjutalmazták a felszabadulási verseny győzteseit

Befejeződött a felszabadulási verseny. A Komló Szénbányászati Trösztnél kijelölték a kitűzött jutalomtárgyakra legméltóbb bányászokat. Előző számunkban arról adtunk rövid tudósításokat, kik esélyesek. Most arról számolunk be, kik a nyertesek:

Két értékes szőnyeg került az első és a második legjobb frontmesterhez, Kiss László Anna-aknai bányászhoz, aki 141,5 százalékos és Szinger János Kossuth-bányai bányászhoz, aki 136,8 százalékos tervet ért el. Az egyik mosógépet, mely a legjobb egyéni vajár jutalma, Nagy Dezső Kossuth-bányai vajár nyerte el 175 százalékos teljesítménnyel. A második legjobb egyéni vajár illető jutalom, a parkettkefélőgép

Levelek a pártoktatásról

Felkészültünk a XX. kongresszus anyaga tanulmányozására

A szemes főképlet kommunista nagy érdeklődéssel olvasták a sajtón keresztül közölt, az SZKP XX. kongresszusán elhangzott beszédeket és határozatokat. De nemcsak a kommunista, hanem a párt-önkritikai figyelmet is megmagadta az a bátorhangú bírálat, önbírálat, mely úgy a beszámolókból, mint a hozzászólásokból tükröződött és félreérthetetlenül tisztázta a lenini kommunista párt és a dolgozó tömegek történelem formáló szerepét.

Ezért fogadták nálunk is örömmel a fagság és a párt-önkritikai tömegek a Központi Vezetőség azon határozatát, amely kimondja: „A Központi Vezetőség felhívja a pártbizottságok és alapszervezeteket, pártunk minden tagját, hogy mélyrehatóan tanulmányozzák és elemezzék a XX. kongresszus anyagát és hasznosítsák a pártunka megújítását elősegítő útmutatásokat.”

rázni az esetleges vitás kérdéseket, nézeteket. De magyarázatot tudnak adni az egyes téves, helytelen nézetekre is. A kongresszusi anyag széleskörű tanulmányozásától sokat vár pártvezetésünk, különösen sokat a lenini kollektív vezetés megvalósítása érdekében. A mi alapszervezetünkben is tapasztalható az újonnan választott vezetőség egyes tagjainál az az álláspont, amely azt mondja: „elég, ha csak a függetlenített párttitkár törődik a párt és a termelést érintő kérdésekkel, problémákkal...”

A kongresszus anyagának széleskörű tanulmányozása elő-

segíti majd az alulról jövő bírálat kibontakozását is, melynek hiányát jelenleg úgy a pártmunkában, mint a gazdasági vezetésben nagyon érezzük. Nálunk is tapasztalható bizonyos mértékben az a helytelen felfogás a bírálat alkalmazásánál, hogy „te se bánts, én se bántlak”, vagy: „ne szólj szám, nem fáj fejem”, mert ha megmondom az igazat, betörik a fejemet. Persze nem ok nélkül van ilyen nézet nálunk sem.

Csak ezt a két példát említettem, de ránk is vonatkozik a kongresszus megállapításának több tétele. A kongresszus anyagának tanulmányozása tesz majd bennünket arra képessé, hogy portánkon rendet teremtsünk, hogy előbbre menjünk a felvilágosító munkában, a termelésben egyaránt.

Vukicsévics Géza párttitkár

Mindegyik párttagunk tanul...

Szerte az egész világon, valamennyi ország kommunista és munkáspártjai bizottsági üléseken, aktíván, alapszervezeti taggyűléseken vitázták meg a XX. kongresszus útmutatásait. A kongresszus anyagában a kommunista és az összes dolgozó választ kapnak azokra a kérdésekre, melyek a nemzetközi élet megváltozását mutatják; a két rendszer békés egymásmellettei élésének, a háborúk elkerülhetőségének, a különböző államformákban élő országok szocializmusba való átmenete formáinak a kérdéseire, a személyi kultusz és a kollektív vezetési problémáira.

Kossuth-bánya hivatali pártbizottságának szellemében fogott hozzá az előkészítéshez, s ennek eredményeként sikerül biztosítanunk, hogy valamennyi párttagunk kérte felvételét az oktatásra és valamennyi tanul. Hisszük és reméljük; a kongresszusi anyag tanulmányozása hozzásegít bennünket ahhoz, hogy a II. negyedévben elének tűzött feladatokat jól oldjuk meg. Nem kevesebbről van itt szó, mint arról, hogy 8 000 tonna szénen kell Kossuth-bányának terven felül termelni ahhoz, hogy miénk legyen a Minisztertanács és a SZOT Vörös Vándorzászlaja III-szor is. Úgy érezzük, hogy ezt a nehéz és megnevelkedett feladatot segíti majd jól megoldani a párttagságunk alapos felkészültsége, a XX. kongresszus anyagának ismerete és alkalmazni tudása a magunk területén.

Pataki István

Kossuth-bánya hiv. pártbizottságának titkára.

KILENCVENNÉG Y ÚJ ÚTTORÓ

Fogadom, úgy élék és tanulok, hogy hazám hasznos építője a béke védelmezője váljak belőlem. A belvárosi általános iskola földszinti előcsarnokában kilencvennégy III. osztályos mondotta buzgón ezeket a szavakat április 3-án, délután fel 4 órakor az

úttörőavatásán. Harmadikosok. Apórotermetű, értelmestekintetű gyerekek, akik vakítóféhér ingben, élésre vasalt fekete nadrágban és fényesre tisztított cipőben álltak szabályos sorokban az elnökségi asztal előtt. Várták az áttört pillanatra, melyre már hetek óta készülöd-

tek, amikor megkapják a vörös nyakkendőt és az úttörőigazolványt. A gyerekeknek talán a szülők voltak izgatottabbak. Mert mamák, papák álltak körben. Figyelték az avatás menetét és azt, hogy a fiúk, vagy lányuk miként szorongatja, gyűrögeti izalmában az

Riporter voltam a fiam DISZ-tag felvételén

A taggyűlést ezennel megajtom. Felkérem Kévés János DISZ-titkárt, tartsa meg bezámolóit és terjessze elő az új tagfelvételi kérelmeket. Koller Margit, a Kökönyös-Kelet Füst Sándor utcai iskolában VIII. osztályos tanulóinak DISZ vezetőségi tagja mondta ezeket a szavakat. Ott ült mellettem az elnökségekben. Engem is megválasztották, és ide ültetek, bár nem tudták, hogy a mai taggyűlésükön fiam felvétele felett is döntenek...

Koller Margit szót hozza: — Igaz, hogy jó tanuló Cseke Margit, de szeretnénk, ha magatartásán változtatna. Különösen a megjelenésén. Mert egy DISZ taghoz a jelenlegi magatartása nem méltó. A tagság egyetértett a figyelemzítéssel. Ugy vették fel tagnak Cseke Margitot, hogy mindjárt nevelték is. Megmondták hibáit, figyelemzítették, miről kell leszoknia. Az erényeket sem rejtették véka alá. Biró Máriaól meg tudtam, hogy igen szorgalmas tanuló. Pajtásaival szemben rendszeren viselkedik, jó magatartású. Szóval érdemes a DISZ-tagságra. Regdon András tavaly két tantárgyból bukott. Azóta sokat javított és minden remény megvan arra, ha DISZ-tag lesz, még jobban fog tanulni.

párja van, sokat és gyorsan fejlődik. De most megkérdem tőle és kérem, erre válaszon is: Megígéri-e a DISZ-tagságnak, hogy továbbra is javítani fog és megáll a helyét a tanulásban? És azt is megmondom: ha megfelelőnek lenni magadról, kiközösítünk magunk közül. — Koczab Éva mondta ezeket a szavakat. Balázs úgy emelkedett fel a székről, mintha túvel szúrták volna meg. Kissé megilletődött hangon adta meg a választ: — Megígérem... vállalom, hogy javítani fogok... Csak éppen azt nem teáté hozza: „tudok én tanulni, ha akarok... csak néha jobban ízlik a kísérletezés... meg a játék... felületes vagyok...” Igy tárgyalták meg a felvételt, a problémákat és a tennivalókat is. Nekem is szót adtak, s megvallom, megilletődöttem, talán még bátorlaltam is mondtam a véleményemet fiam munkájáról, tanulásáról, magaviseletéről. — Ugy éreztem, én is DISZ-tag vagyok és egyben apa is, aki fia sorsa fölötti döntésnél hallgató volt és nagyon-nagyon sokat tanult. Tanultam abból az ószinte, igaz bírálatból, felszabadult önkritikából, mely kristálytisztán mutatott utat valamennyiűnknek. Sok DISZ-szervezet tanulatna tőlük.

— Balázst nem azért javasoljuk, mert jó tanuló, hanem azért, mert úgy gondolkodik, hogy az év végéig javítani fog, — mondta Kévés János, a DISZ-titkár, majd vitára bocsátotta a kérelmet. Még a lányok is hozzászóltak: — Azért javasolom a Balázs felvételét, mert amióta tanuló-

SZERKESZTŐSÉG POSTAJÁBÓL: Sok kicsi sokra megy

Ugy látszik ezzel nem törődnek a Kossuth Lajos utcai tej- és kenyérből műhelt előtöltés eladó. Nem törődnek egyedül azért, mert nem az ő zsebéik bányá. Ha a kenyér 4 dekával több a két kilónál, az ára: 6,30. De ha 10 dekával kevesebb, akkor is 6 forint. Ezt a számtalan műveletet „saját bőrömön” sajnos már nem egy-kettő, — hanem sok esetben tapasztaltam. Mindenkinek kell a fillerje, mert megdolgozik érte. Azonban mi munkások, hiába figyelmeztetjük az ilyen eladókat, csak mosolyognak rajtuk — írja Kisfodor András vajár.

(A felületes mérés, számolás a vásárlókat anyagilag, az eladókat erkölcsileg károsítja meg. Reméljük, hogy a Kossuth Lajos utcai tejbolt valamennyi dolgozója ezután lelkiismeretesebben, pontosabban végzi munkáját. Szerk.)

Az elfelejtett szénrakás

Egy „éber” dolgozó írja: A szénostályozó területén, a Kismázasahaj tetőjén, és a fölöttön nagy mennyiségben található darabos szén, amelyet első ázat, por belep és emberék taposnak. Igy, igen sokat veszít értékeiből. Szerintem; gazdaságosabb volna, ha meletőbb felmernék a még használható — bányászati által nevezten termelt — elfelejtett szénrakást. — (Közbenjárásunkra — Benes elvtárs ígértet tett, hogy a letapoított szénhalmas még április 7-én vagonba lapátoljátja. Szerk.)

Három hónap után újra van víz

A kökönyös-nyugati III-as baraktában, 15 család küzdött víz- gonddal január 7-től, míg április első napjában Baha Imréné — utolsó reményként — szerkesztőségünkhoz fordult segítségért. Néhány nappal ezelőt Michelutdi elvtárs — felhívásunk alapján — közbéte velünk, hogy a barakk rendszeresen vizellátást, még a múlt heten biztosították. (Szerk.)

Szabálysértési ítéletek

A Komló Városi Tanács Végrehajtó Bizottsága II. igazgatási osztálya, mint elsőfokú bíróság szerv, Blum Henriket 50 forint, Kiss M. Lajost 50 forint, Kollár Ferencet 50 forint és Szarka Kovács Józsefet 50 forint pénzbírsággal büntette, mert az érkező és még mozgásban lévő vonatból le, illetve felugrottak. Horváth Istvánt 30 forint, Szokol Istvánt 50 forint, Horváth Istvánt 50 forint, és Terebész Józsefet 400 forint pénzbírságra ítéte, mert az erdőből kisebb-nagyobb mennyiségű fát loptak. Furka Gábert azért, mert ipar engedély nélkül, kisipari javított munkát végzett 200 forint, Imréd Elment azért, mert egészségügyi könyv, illetve hiányos vizsgálati adatokkal alkalmazott elméleti munkákból dolgozót, 100 forint, Markella Sándort azért, mert a büféből kijövet a közterületet beszennyezte 40 forint, Szakai Lajost, mert lakása szellőző aknájának ablakán rászka ki a poronyot 50 forint pénzbírságra ítéte.

Közlekedési szabálysértés miatt Posztek Lászlót 30 forint, dr. Somfalyi Bélánét 100 forint, és Bihari Andornét 50 forint pénzbírságban részesítette, mert a szemet nem a rendszeresített szemégyűtőbe, hanem a kapubejárati előtti terebe öntötték. Rein Ferencet 50 forint, Valtér Károlyt 80 forint, Toma Gábornét 80 forint, Gránicz Ferencet 50 forint és Szalai Lajosné 50 forint pénzbírságra ítéte, mert a vízvezeték kifolyóságot a rendeltetésének megfelelő használaton túl, gondatlanul nyitvahagyták és ezzel a víz felesleges elfolyását okozták. Szabó Istvánt 50 forinttal, Kolláth Károlyné 30 forinttal, Vass Józsefnét 40 forint, Büki Rezsőné 100 forint, Cerna Ferencet 60 forint, Pánelcs Mihályt 40 forint, Balázs Istvánt 50 forint, Emeric Imrét 200 forint, és Andrást 50 forint pénzbírságra büntette, mert iskolaköteles gyermekük négy alkalommal, igazolatlanul távolmaradt az iskolától.

Könyvsorsjáték

Az Állami Könyvtarjesztő Vállalat 1956-ban megrendezel a második könyvsorsjátékot. Főnyeremény: 10 500.— forint értékű zeneszkény, beépített 10 csúves rádióval, magnetofonnal, univerzális lemezjátszóval, stb. 10 nyeremény, egyenként 2 000 forint értékben: szép kiadvány kb. 750.— forint értékű könyvszpolc és kb. 1 250 forint árú könyv. 20 nyeremény, egyenként 1 000.— forint értékű könyv. 100 nyeremény, egyenként 200.— forint értékű könyv. 250 nyeremény, egyenként 100.— forint értékű könyv. 1 000 nyeremény, egyenként 40.— forint értékű könyv.

A többi sorsjegy névértékben beváltható bármelyik állami könyvesboltban, zeneműboltban, vagy antikváriumban szabadon választható könyvek. — Egesz sorsjegy ára 20.— forint. Fél sorsjegy ára 10.— forint. Negyed sorsjegy ára 5.— forint. — A fél, illetve negyed sorsjegyek a nyeremények arányos részére jogosítanak. Sorsjegyet bármelyik Állami Könyvesboltban, zeneműboltban, antikváriumban, az üzemi könyv- bizományosoknál, dobányboltokban, stb lehet vásárolni. — A húzás 1956. június 10-én lesz.

A tőkésék keresnek — a népek fizetnek Mérheterlen profit

1949-ben, amikor az Egyesült Államok gazdasága kezdett visszaesni, az amerikai monopóliumok a következő kvivánsággal álltak elő: a kormány állítson össze hosszútávra szóló hadiipari termelési programot. A tőkésék ezzel biztosították, hogy vállalataikat az adófizetők pénzén lassáék el rendelkezéssel. Az amerikai monopóliumok 1951-ben, a koreai háború idején, a második világháború előtti haszon nyolcszorosát vágtaák zsebre. A fegyverkezési hajszá így

Table with 2 columns: Year (1938, 1940, 1942, 1944) and Amount (1700, 5800, 8700, 9900 million dollars profit)

1914—3,5 dollár — 1955—250 dollár

A fegyverkezés súlyos terhe a dolgozó vállalra nehezedik. Az óriási kiadásokat az egyenes és közvetett adók szüntelen emelése révén fedezik. Az egy főre eső katonai kiadások növekedését mutatja a következő táblázat:

Table with 4 columns: Period (1913-1914, 1929-1930, 1954-1955) and Amount (3.5 doll, 7 doll, 250 doll)

Az Egyesült Államokban — mint láthatjuk — 1913-tól 1955-ig, az egy főre eső katonai kiadás több, mint hetvenszeresére növekedett. A bonyolult technika még inkább megrágitja a fegyverkezést.

A modern fegyverek sokszor többre kerülnek, mint amilyeneket akár a második világháborúban is használtak. Ezért a népekre nehezede költségek sokkal nagyobbak, mint bármikor azelőtt. Képet alkothatunk magunknak erről a következők alapján:

A második világháborút követő hét év alatt egy torpe-

100 milliárd márka

A nyugatnémet felfegyverzésre hivatalos adatok szerint a következő öt évben 45 000 milliárd márkat irányoztak elő. Szakértők véleménye szerint a nyugatnémet hadsereg felfegyverzése ennél sokkal többre kerekne 100 milliárd márka- ba fog kerülni. Vajon kiből sajtoltják ki ezt a csillagászati összeget a nyugatnémet ágyúgyárosok és amerikai partnerek? — Nyugat-Németország dolgozó népéből.

A militarizálás következményei márval jelentkezek az életszínvonal csökkenésében. Emelkedtek az élelmiszerek, magásra szökött a lakber, valamint a tüzelő, a gáz és a villany ára, emelkedtek a közlekedési díjak. Emelkedtek az adók.

Még az Adenauer-kormány hivatalos jelentése sem tagadhatja, hogy a nyugatnémet lakosság tömegei kevesebb élelmiszert fogyasztanak, mint a második világháború előtti utolsó években, amikor a német lakosság fogyasztását a „vaj helyett ágyúk” jelzőnk megfelelően már igen erősen korlátozták. Ime a számok: kegyen 14 százalékkal kevesebb, főzelék 21 százalékkal, vaj 16 százalékkal, hús 14 százalékkal kevesebb.

Úttörő-avatás Kökönyös-Keleten

Megperdült a dob és jellegzetes, ütemes hangjára vízgyászba merevedtek az úttörő majok. Egy pillanattnyi csend, majd előbukkantak a legifjabbak. Vállukon kiterített, piros nyakkendő. Fegyelmetlenül rendezett sorokban közeledtek az ünnepi négyzetbe. Ruhájuk, sötétkék nadrág, kis szoknya, fehér ing, illetve blúzok. Apró lábuk dobogása egy a szívük dobbanásával, s talán a szívük meghevésében, nagyobbakat dobban mini lábuk, hisz egy pár perc múlva, a fopadalom letétele után, az avatást és a tanár pajtások nyakukba kötik a piros nyakkendőt, mely jelenti fogja, hogy a mai naptól kezdveők is úttörők.

Németh tanár pajtás megnyitó szavai után, Bogár Tivadár hadnagy pajtás, az avatást közzönti az ifjú, még leendő úttörőket és mondja el nekik mit jelképez a piros nyakkendő és mire kötelezi őket. Aztán a szinte cérnahangú gyermekórus zengi a fogadalmat: — Én, a Magyar Népköztársaság ifjú úttörője, pajtásaim színe előtt fogadom... Felcseng az úttörők himnusz, utána szavalt hangyjú, majd eredmény hirdetés. Büszkém, sugárzó arccal veszik tudomásul, hogy az V. osztályos Csordás Gizella nyerte a tanulmányi versenyt 4,5 átlaggal. A többiek sem vallak szégyent: Ványi András, Tamás Mária, Csongor Agnes a IV-ből, Biró Miklós, Kratki Éva az V-ből, Deák Árpád, Werb Mária, Maszlin János a VI-ből, Doboz Mária, Victorics Edit, Végh Katalin a VII-ből, Czérna Margit, Rein Ibolya és Urbán László a VIII-ből, Győzni a lányok győztek a VII-ből 3,8-as átlaggal. A főték a fiúkat, de most fiúk is fogadkoznak, hogy év végén csattan az ostor, akkor majd ők lesznek az elsők... De ez még messze van... s ebbe a lányok is bészóznak, s ha valaki belenyúnc szemükbe mást monobiztosan... Ők maradnak a elsők!...

MÁZAI Bányász

Tanulmányozzuk az SZKP XX. kongresszusának tanításait

Az MDP Központi Vezetőségének március 15-i határozata kimondja: „... a pártoktatás eddigi menetét megszakítjuk és március végétől valamennyi szeminárium, valamennyi konferencia és mindenki, aki érdeklődik iránta, a kongresszus anyagát fogja tanulmányozni.”

Nekünk magyar kommunistáknak tudnunk kell, hogy több teendők van az egyszerű tanulmányozásnál, mert a kongresszus határozatainak ismeretében hozzájárulunk, hogy mindazt ami ezekből nálunk is alkalmazható, valóban alkalmazzuk is. A kongresszus határozatainak többsége pedig ilyen. A kollektív vezetés elvének teljes érvényesítése a legfelsőbb pártstruktúráktól, a legalsóbbakig nálunk sem megoldott kérdés még. A súlyos károkat okozó személyi kultusz maradványai elleni harcban támogatást ad az éles elvi bírálat, mely a kongresszuson e kérdésben elhangzott.

Tanulmányozni a kongresszus anyagát, ez nem kevesebb, mint vele együtt tanulmányozni gyakorlati építőmunkánkat, a mázai bányászokat és segíteni feltárni azokat a részleteket, melyeket tökéletesíthetünk, melyekben az elavultat újjal cserélhetjük fel.

A Központi Vezetőség határozata értelmében a mázai párt-szervezet is megváltoztatja az oktatás menetét és azt várja a tagságtól, a dolgozóktól, hogy minél többen vegyenek részt ebben a számunkra igen tanulságos anyag feldolgozásában.

Elmondta: **Hergert István**
párttitkár.

Csökkentik az önköltséget

A mázai bányából kiszállított palát azelőtt két helyen, a váráljai palahányon, és bent az üzem melletti palahányon döntötték ki. Túl drága és túl lassú volt ez a módszer, amely nagyon sokszor már ürescsillehínyt is okozott. Tóth Boldizsár elvtárs javaslatára márciustól márcsak Mázáron döntik ki a palát. Így naponta három ember munkáját, havonként pedig 2174 forintot takarítanak meg. Ha ezt évi viszonylatban vesszük figyelembe, akkor látjuk, hogy két év alatt megegyezik a föld alatt dolgozó bányászok...

Intézkedések a kitűzött 103 százalék elérése érdekében

Még márciusban úgy volt, hogy ha Komlóról valaki Mázára ment és a termelés megegyezését érdeklődött, ezt válaszolták:

— Nincs tervteljesítés. Elhanyagoltuk Császta feltárást. Most annak a levét iszszuk.

— Van ám tervteljesítés. Havi viszonylatban 130 százalékosan értünk el és 183,2 tonna szenet adtunk előirányzatunkon felül. Ezentúl ez mindig így lesz!

Nem kérdeztük, hogyan csinálták, hisz' erre a kérdésre úgy is ezt a választ kaptuk volna: „Nem aludtunk, hanem dolgoztunk!” Ezért inkább az iránt érdeklődünk, — amit utólag mondtak, — mit tettek és tesznek annak érdekében, hogy ezután mindig legyen tervteljesítés.

Biztató választ kaptunk. Olyan, amely arra enged következtetni, hogy a mázai bányászok a II. negyedévben alaposan kivesszék majd a részület a Minisztertanács és a SZOT vándorzászlajának harmadszori elnyeréséért folyó küzdelemből. De nézzük csak! Először is alaposan számba-

vették a feltárt szénvagyon, majd a meglévő munkahelyek szerint bontották fel a terveket. Másodszor a császta körletben fölszagosított mutatózó bányászokat a mázai körletbe telepítették át. Így Mázáron több helyen indulhatott meg a termelés. Harmadszor az állandó és zavartalan termeléshez szükséges műszaki feltételek megteremtéséhez kezdtek hozzá.

Ilyen feltétel például az egész mázai bányában a sűrített levegőellátás megjavítása. Addig is üzembehelyezik a 25 köbméter teljesítményű nagy kompresszort, egy 5 köbméteres MÁVAG kompresszorról enyhítik majd némileg a levegőhiányt.

A 16-os csapatnál megszüntetik a talicskázást. Helyette a sokkal gyorsabb és könnyebb kiscsilless szállítást vezetik be. Ezzel az intézkedéssel a 16-os csapat tagjai mintegy 5 csille szénrel tudnak többet termelni műszakonként.

Megjavítják a II-es haránt szellőztetését is. Ezért a II-es és a III-as haránt között egy 50 méter hosszú osztó-haránt létesítenek. Így megoldást nyer az új szénlevegő elővívásainak szellőztetése, amely eddig egyáltalán nem volt jó.

lyezésével pedig a szénlevegő elhelyezkedésének kivizsgálását gyorsítják meg. Nem kell feleslegesen meddővágatokat hajtani a lencsés telepek felkutatására, mert a Cráliuszal 50—60 méterre lehet behatolni a kőzetbe.

A felsoroltak úgyszólván nagyobb horderejű intézkedések. A kisebbekről még nem is beszéltünk. Arról, hogy megjavítják a faanyag és csille-ellátást, jobb állapotba helyezik folyamatosan a szállítógatokat, nagyobb méretű csővezetékén juttatják le — és így fokozzák a nyomást — a levegőt a bányába, és így tovább. Még sokáig sorolhatnánk azokat a terveket, megvalósított intézkedéseket, amelyek mind egy célt szolgálnak:

Áprilisban, májusban és júniusban átlag 103 százalékra teljesíteni a mennyiségi, 106 százalékra teljesíteni az össz-teljesítményi és 100 százalékra teljesíteni a minőségi tervet.

A Tolna Megyei Vendéglátóipari Vállalathoz

A vasárnap Mázára érkező idegen első benyomása nagyon jó. Szép iltza utcák, takaros házak és ünneplőbe öltözött emberek keltik ezt az illúziót, hogy Máza nagyon szép község.

Am ha az idegen belép a község egyetlen vendéglőjébe, új véleményt kell alkotson. Nem a faluról, hanem a Szekszárdon székelő Tolna Megyei Vendéglátóipari Vállalatról. Ugyanis egyetlen csapos szolgálja ki itt a 100 főnyi tömeget, melyből 50-nél több ember üdőkalkulátosságot és asztal híján áll.

Kérdezzük, vajon miért rendezik be a belső nagytérmet? Vagy a nevezett vállalat vezetői azt akarják elérni, hogy a mázai bányászok ne emberhez méltóan töltsék el azt a néhány vasárnapi órácskát a vendéglőben?

A versenyt tovább folytatjuk

Allig pár napja került le az április 4-i verseny eredményeit hirdető tábla a mázai bányászok felolvasótermének faláról, s a bányászok máris új versenyről beszélnek.

Fink Gáspár, a 4-es csapat harmadvezetőjéé, a felszabadulási örség egyik legjobb eredményét elérő bányásza így nyilatkozott erről: — Tovább folytatjuk a versenyt május 1-re. Nem állunk le egy pillanatra se, mert a második negyedévben törleszteniünk kell azt az adósságot.

azt a 497 tonna szenet amivel államunknak tartozunk mi, mázaiak. Mi, ezért a 23-as csapatot hívjuk ki párosversenyre és vállalkozunk, hogy május 1-ig 120 csille szenet adunk tervünkön felül.

Az üzemi bizottság elnökét, Kovács György elvtársat ugyancsak az új verseny-szakasz előkészítési munkáival elfoglaltam találjuk. Terveket készített, hogy a délutáni termelési értékeket már kész javaslatokkal állhasson a bányászok elé.

— Folytatjuk a versenyt — mondotta, — de nem úgy, mint azelőtt. Azelőtt a műszakiak nem ismerték a csapatok válalásait. Most ismerniük kell, mert közösen beszélnek majd meg. Így a műszakiak is nagyobb felelősséget éreznek majd a kötelezettségvállalás teljesítéséhez szükséges feltételek megteremtésére. Jobb nyilvánosságra is töltszünk majd. Remélem, hogy ez a kis módszerbeli változás eredményesebbé teszi a május 1-re indított versenyprogramunkat.

Alljanak mindig helyt a mázaiak

A felszabadulási örség utolsó napjaiban a mázai bányászok eredményei napról-napra javultak mutattak. Különösen április 3-án szűleltek nagy győzelmek a föld alatt.

A legjobb eredményt az 1-es, Winecker Károly csapata érte el. A brigád minden tagja csaknem másfél ember munkáját végezte el a keddi napon, s így terven felül 44 csille szenet szállítottak a felszínre.

A többiek is igyekeztek. Gótz János (II.) csapata 131 százalékos napi teljesítménnyel 14 csille. Halmosi Ferenc csapata 109 százalékos eredménnyel 16 csille szenet adott előirányzatán felül. Így történetesen meg, hogy Máza április 3-án 171 százalékosan ért el.

E jó munka után minden mázai bányásznak csak egy feladata lehet ebben a hónapban: még jobban dolgozni.

Mégjobban azért, hogy törleszthessék I. negyedévi tartozásukat, és ezzel járulni ahhoz, hogy a trösztünk elnyerje a legnagyobb kitüntetést, amely üzemet érhet, a Munka Vörös Zászló Erdemrendjét.

Bírálatunk nyomán

Legutóbbi számunkban „Legenda az aszfaltútépítőkről” címmel cikket írtunk arról, hogy a mázai faluból a bányász-üzemhez vezető makadámút — bár már rég kellett volna — még mindig nem készült el.

Hangsúlyoztuk, ez teljes egészében az Aszfaltútépítő Vállalat hibája, s hogy a mázai bányászok végül intézkedést kérnek.

A cikkre senki sem reagált, minden maradt a régi giben. Nem tudni miért. Vajon van-e az Aszfaltútépítő Vállalat komlói építészeti vezetője felelős vezetőinek a fülében, hogy a mázaiak kérését nem hallják?

Vagy talán addig várunk, míg a bányászok raktározott 2 vagonra való portland-cement teljesen tönkremeg?

Ugyanis jelenleg több, mint fele már használhatatlan állapotban van. Ki fizeti ezt meg? Ezekre a kérdésekre azonban feltétlenül választ várunk!

JUGOSZLÁV VENDÉGEINK

Gőnyörű tavaszi idő köszöntött ránk felszabadulási évfordulóján. Komló új hazái között, a gyepen vídám gyerekek hancuroznak, ünneplőbe öltözött emberekkel, motorkerékpárosok élvezik a sebességet, a sima aszfaltúton, fiatalok igyekeznek az erdő felé hűvös, ibolyát szedni.

Ünneplő és tavaszi a felhívított tanácsok is. Az előt állnak meg a vendégek és „házigazdák” autót. Jugoszláv vendégeink Komlóra, szocialista városunkra, az első öt éves terv nagy vívmányára, magyének büszkeségére kíváncsiak. S talán még ennél is jobban — a komlói emberekre.

Köszöntők hangzanak és válaszok. Ünneplőesen, szépen hangzanak a szavak a két szomszéd nép barátságáról, a közös ügyről, a szocializmus építéséről, a közös múltból, a fasiszták és ellenforradalmárook ellen vívott harcokról, a közös jövőről. Szépek és igazak a szavak, s minden jelenlévő érzi: milyen nagy kár, hogy nyolc éven át em szólhattak így egymáshoz magyarok és jugoszlávok. S ha érzi ki is mondják:

— Nagy nap ez a mai — mondja Simek Árpád elvtárs a városi tanács elnöke — hiszen 1948. óta ez az első alkalom, hogy jugoszláv elvtársainkkal egy asztalnál ülhetünk, s barátságosan beszélgethetünk.

Mindenki bólint rá. Aztán halk zsongással folyik a beszélgetés a hosszú asztal körül. Makszimovics elvtárs arra kíváncsi, milyenek itt a bányák, mert hallotta, hogy nem könnyű itt a munka.

— Bizony — válaszol Kovács elvtárs, Kossuth-bánya vezetője. — A zóváki új aknában például már 570 méter mélyen tartunk és ilyen mélyen már a kőzet alaphőmérséklete is 32 fok. Egészen egyszerű módon kell megoldani a szellőztetést...

Bunyevac Moco elvtárs is figyelemmel hallgatja a szakszerű magyarázatot, s kérdeznek, érdeklődnek tovább. Az asztal másik oldalán azonban másra figyelnek.

— Talán az itteniek is emlékeznek rá — beszél Öster-

reicher Sándor, az észéki járás képviselője, — hogy megvontunk egyszer akadva, már 1945 után az észéki cukorgyárban. Ott állt hatalmas tömeg cukorrépa feldolgozatlanul, szén kellett, de a fasiszták felrobbantották az észéki hidat, s még nem épült újra.

Atszóltunk erre a baranyai bányász elvtársnak, hogy segítsenek, ne vesszen kárba a sok cukorrépa. Kaptunk is 1300 tonna szenet, s megindult a munka.

— De még mennyire emlékszünk!

Önkéntelenül, egyszerre tör ki a felkiáltás a beszélgetők közül, hisz' tanúi, sőt résztvevői voltak az eseményeknek szinte valamennyien.

A közös emlékek során így fűződik egyre szorosabbá a barátság, s Österreicher elvtárs, aki a Tanácsköztársaság idején a magyar Vörös Hadsereg 22. ezredének komiszárja volt, csakhamar Sándor bácsivá népszerűsödik.

Nehéz abbahagyni a beszélgetést, de hát mégiscsak a vá-

rosnézés volt az eredeti terv. A Május 1. kultúrházban elismeréssel nézegetik a vendégek a műszakiak klubjának berendezését, a helyi rádió-studiót, a mozihelyiséget, kultúrház festményeit...

Az egész várost megnézni — hát ahhoz sok nap kellene. De amit feltétlenül meg kell nézni, az a bányászfürdő. Erre nagyon büszkék a komlóiak és joggal. Négyezer ember fürdőkútja, s ha ma még befejezetlen is, berendezéseinek elkészülte után ez lesz az ország legkorcszerűbb, legcélszerűbb és legégszesegebb bányászfürdője.

A nyász csatlakozik a látogatókhoz.

— Ez az elvtárs arról nevezetes — mutatja be Tantai elvtárs, a városi pártbizottság első titkára — hogy ötvenegy éve dolgozik a bányában és tegeződik az Elnöki Tanács elnökével.

Szabó Imrének hívják. Vidám, köpcös, öreg bácsi. Ót évtizedes munkájáért tüntették ki. A parlamentben vette

Üzenet a komlói mélyfúróknak

A mázai bányász-üzem jelenlegi területén meglévő hegyszerkezeti viszonyok megállapítását nagyban elősegítené, ha a bányász-üzem geológusa menet közben értékelhetné a Mázártól délre telepített fúróluk eredményeit. Az ehhez szükséges adatokat azonban helyel-közben és nem rendszeresen bocsátják a komlói mélyfúrók az üzemi geológus rendelkezésére.

Például a múlt év során lemélyített és a jelenleg művelt területre eső két fúróluk adatait sem közölték még. Kérdezzük: nem lenne-e jobb, ha az üzemi geológus és a Komlói Mélyfúró Vállalat illetékes vezetői rendszeres kapcsolatot tartanának fenn? Bizony, jobb lenne. Csak ehhez akarat és szív kell, át-érezni a kutatómunka fontosságát és nemcsak a lefúrt méretekért járó prémiumot számolgatni, vajon mennyi lesz.

SPORT

Mázai Bányász—Tolnai Vörös Lobogó 2:2 (1:0)

A hazai csapat ebben az összehelyezésben lépett pályára: Szalai — László, Radó, Kovács — Lang, Schnetz — Széles, Markovits, Kersák, Henzli, Kiss.

Jó iramu mérkőzés. A hazaiak mindkét gólját a 6. és az 53. percben Kersák lötte. A 63. percben Henzli kihagyott egy 11-es-t. A 81. percben Lang öngóllal 2:2-re állította be a végeredményt.

A döntetlen eredmény is elégséges bizonyult ahhoz, hogy Máza 5 ponttal továbbra is a ranglista első helyén maradjon.

Helyreigazítás. A március 20-án megjelent „Uj Komló”-ban, a mázai oldalon közölt sporttudósítás Kerner Henrik újságról, és Imrő László, a Mázai Bányász SK vezetőségi tagjának felelősségéből került a lapba. A téreértés elkerülése miatt közöljük, hogy március 18-án a Mázai Bányász labdarúgói nem mérköztek meg a Bonyhádi Vasassal. Az akkor kitűzött mérkőzést az árnyvédelem miatt elhalasztották.

sikerül pontosan fordítani, segít egy kifejező mosoly és kézmozdulat. Hiszen ki ne értené, hogy miről folyik a szó? Közös gondokról, közös örömeiről, a barátságról, a dékéről és az alkotó munkáról.

S hogy a barátkozás még bensőségebb, az amúgyis felejtethetetlen találkozás még emlékezetesebb legyen, ajándékokat is kapnak a vendégek. Bunyevac Moco elvtárs egy „népes” kocsi modelljét kapja. Makszimovics Dino elvtársnak bányászlámpa, Erkiés és Österreicher elvtársnak egy-egy csille-modell jut. S ebed után egy-egy bárcakpálínkával töltött Zsolnay kulacsac gyarapodik az ajándék sora.

A tanács vendégek könyvébe pedig jugoszláv nyelvű bejegyzés kerül: „Oszjiek küldöttei nagyon köszönik a szíves fogadást. Népeink együtt küzdenek a szocializmus építéséért, s ez a találkozás még mélyebbé, elevenebbé teszi azt a barátságot, amely népeinket egymáshoz fűzi. Sok szerencsét kívánok Önöknek a szocializmus építéséhez, a szöb és jobb jövő megvalósításához. Bunyevac Moco.”

Mészáros Ferenc

Május 1 köszöntésére

Szombaton délután két óráig teljesítjük heti tervünket és 320 tonna szenet adunk tervünkön felül

A napokban, április 12-én, csütörtökön délután adták át a felszabadulási verseny győztesének kiírt tárgyjutalmakat, a tröszt épületében. Erre az alkalomra hivatalosak voltak a szénbányászati tröszt bányavezetői, körletvezetők, bányamesterek, aknászok, és kiváló bányászok. A jutalom osztáson túl az volt a cél, hogy újabb vállalások, fogadalmak kezdődjenek el, tehát egy újabb, a felszabadulási versenyhez hasonló, sőt még annál is nagyobb lendületű munkaverseny, méghozzá párosverseny bontakozzék ki. Elsőnek is a műszaki vezetők, a körletvezetők bányamesterek és aknászok párosversenye.

Tudott dolog az, hogy trösztünk bányászai április ötödikétől nem teljesítik tervüket és egy hét alatt több mint 3 600 tonna szénadósságot szereztek. Ezen az igen súlyos adósságon, illetve ennek törlesztésén és a terv, az ígért teljesítésén, annak módján gondolkodik ma minden bányász Komlón. Ezt tette Weisz József elvtárs is, Kossuth-bánya III-as körletének bányamestere. Ezen a nagyszerű, lelkes értekezleten beszélt gondolatairól, mely ma már valóság és párosverseny is. Lehetőség a terv teljesítésére, az adósság törlesztésére, a Minisztertanács és a SZOT Vörös Vándorzászlajának harmadszori megtartására:

Azt szeretném elvtársak, ha minden körlet csatlakozna ahhoz a mozgalomhoz, melyet a III-as körletben indítottunk azzal a céllal, hogy heti tervünket minden szombaton délután kettő órára befejezzük és a hátra lévő két műszakon 320 tonna szenet termelünk terven felül.

Szeretném elmondani azt is, mi készített erre a mozgalomra:

Először az, hogy a Minisztertanács és a SZOT Vörös Vándorzászlaját harmadszor is elnyerjük és az, hogy Kossuth-bánya ennek érdekében 108,5 százalékra teljesítse II. negyedévi tervét.

Másodszor, ezzel a mozgalommal szeretném megszűntetni a körletben a hétfői és a hóvégi hajrákat. Fontos ez, hisz' a bányát járva mindenki látja, ha szombaton „nagytermelést” csinálunk, akkor csak kiraboljuk a bányát és a rendes munkát elhanyagoljuk. Ez rontja le a bánya állapotát és idezi elő a sérülések szaporodását is. A hétfői és a hónapvégi hajrá következménye az is, hogy a kiraboló bánya rendbehozására sok embert kell vasárnaponként berendelni fenntartási munkákra. Ez kétféle hibát okoz: egyrészt azért, mert a bányász pihenőnapot veszít el, másrészt pedig azért, mert a vasárnap műszak drága és növeli önköltségünket is.

Sokszor azért nem tudjuk hétfőn megkezdni a munkát, mert elhanyagolt a bánya, nincs biztonság és előbb ezt kell pótolni, csak azután jöhet a szelvény. Ezért van nagy visszaesés és a hétfői termelésünkben is.

Harmadszor az készített a mozgalom megszervezésére és elindítására, mert vesztélyben a Kossuth-bányai bányászok, de az egész tröszt becsülete. Beszéltem Kovács elvtársal. A bánya vezetőjével és belátam az üzem nehézségeit. Nagyon sokat gondolkodtam és mindig csak arra a gondolatra jutottam: ha a múlt rendszer kapitalista bányájában sokszor 40 fokos hőségben is tudunk termelni, akkor a mai viszonyok között, ami merem állítani, sokkal jobb, két műszakkal előbb be tudjuk fejezni heti tervünket.

E mozgalom sikeréhez a következő elképzeléseim vannak:

1. A vasárnapi kevés berendelt létszámmal azokat a munkahelyeket hozzuk rendbe, amelyeket hétköznap nem lehet. Csak azokat a bányászokat rendeljük be vasárnapi munkára, akik hétköznap is derekasan dolgoztak és jó munkát végeztek. Persze nem minden vasárnapra. A lógókat, bumlizókat, kihagyjuk a számitásból.

2. Hétfőn a korai indulással biztosítjuk a terv túlteljesítését.

3. A dolgozók teljesítményének fokozását gépesítés-

sel, illetve a munkában lévő gépek jobb kihasználásával, a fejtési szállítások jobb megszervezésével biztosítjuk. Például: az beépítünk a 3/a III. harántba egy gumiszalagot, vagy kaparót, akkor 12 emberrel 100 csille szenet tudunk termelni.

4. A munkahelyi beosztásokat úgy végezzük el, hogy dolgozóinkat arra a munkahelyre tesszük, ahol a legnagyobb teljesítményt tudják produkálni.

5. Súlyponti munkahelyeinken bevezetjük a kétütemű végzettséget és ennek fokozottabb ellenőrzését.

6. Aknászaink közül egyik a műszak végén egy órával előbb száll ki, és elvégzi a riportrozást. Ezzel a téves utasításokat és jelentéseket kívánjuk megszüntetni. Vagyis emelni kívánjuk a vezetés színvonalát.

7. A munkaversenyt minden aknásunk szívéig kívánjuk tenni. Ezért megköveteljük, hogy aknásaink a dolgozók között végzett napi munkájuk közben népszerűsítsék az élenjárókat, nyilvánosságra hozzák eredményeiket. Ennek érdekében kívánunk dolgozóinknak minden hónapban, a legkisebb munkahelyre is, a felbontott tervet kiadni. A terv teljesítését, naponta ellenőrizzük.

Kossuth-bánya III-as körletének dolgozói örömmel fogadták ezt a kezdeményezést és egyetértenek vele. Biznak abban és magam is, hogy ez a mozgalom, az élénk tűzű cél sikerülni fog. Megszűnik munkánkban a máig jellemző idegeskedés és a hóvégi hajrá. Tudott dolog az, hogy szervezett munkával többre megyünk és hat nap alatt is meg tudjuk keresni azt a bért, de a mozgalom sikerével még többet is, amit eddig csak a vasárnapi műszakkal kerestünk.

Tudom, hogy ez a mozgalom nem megy máról holnapra, sok akadálytal találkozzunk majd. Ahogy minden újjal, úgy ezzel is birkóznunk kell. De szívesen tesszük, mert ezt kívánja tőlünk a párt és a nép. Bizunk a sikerben, mert derék bányászaink és kommunista vezetőink vannak.

Mozgalmunk sikerét eddigi eredményeink is bizonyítják, hisz' jelenleg körletünk 110 százalékra teljesítette tervét. Ehhez a munkához kérjük a tröszt segítségét is. Küldjük az anyagot nekünk folyamatosan, adjanak elegendő gépet s akkor mi a II. negyedévi tervünket 110 százalékra teljesítjük. Ehhez kérem még segítségül többi körletvezető társaimat is. Lépjünk velünk páros versenyre és ünnepeljük május 1-ét hatalmas munkasikerrel!

Elmondta: Weisz József Kossuth-bánya III. körlet bányamestere.

Mindenki segít

Vállalatunk párt- és szakszervezete kezdeményezésére fizikai és műszaki dolgozóink röpgyűléseken tárgyalták meg, milyen segítséget tudnának adni az árvízkarosultaknak. Ennek eredményeként, 1956. március 25-én munkaszüneti napon egésznapos műszakot tartottunk. Azok a dolgozók, akik valamilyen oknál fogva nem tudtak résztvenni a termelő munkában, egy napi munkabérüket ajánlották fel.

A március 25-i műszakon 937 dolgozó vett részt és 27 452 80 forint munkabért kapott. Ezt az összeget teljes egészében befizették az árvízkarosultaknak. Ugyanígy a műszakon meg nem jelent elvtársak egy napi munkabérük értékéért 19 218 forintot fizettek be. Így eddig az árvízkarosultaknak befizetett összeg vállalatunk részéről 46 ezer 670 forint 80 fillér.

A március 25-i műszakon résztvevők munkahelyenként az alábbi termelési értéket termelték:

Altárai építészvezetőség: 12 019 forint. Pécsújhegyi építészvezetőség, 16 550 forint. — Kenderföldi építészvezetőség: 28 200 forint, 509-es építészvezetőség, 17 800 forint. Vertikális üzemek 17 318 forint. Mélyépítő részleg 16 500 forint. Hidasi építészvezetőség, 26 000 forint. Ideiglenes kórház 5 000 forint. Gesztenyési iskola 4 000 forint. Összesen 143 387 forint.

Ebben a nemes munkában a Schraub kőművesbrigád 400, a Poó kőművesbrigád 203, a Katz kőművesbrigád 132, a Panta kubikosbrigád 215, a Bene kubikosbrigád 195, a Krajcók kubikosbrigád 200, a Németh állványozóbrigád 380, a Hotz ácsbrigád pedig 170 százalékos átlagteljesítményt ért el.

Sztipánovics Kálmán

CSAKNEM 4 000 TONNÁS SZEN-ADÓSSÁGUNK VAN!

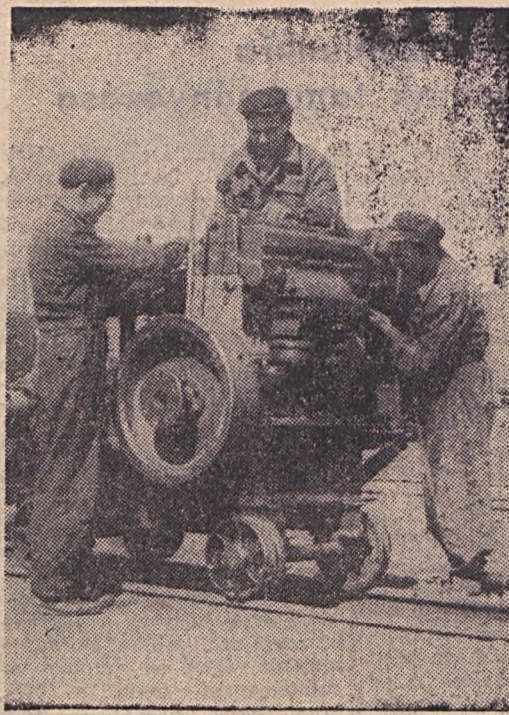
Április 5-től, csupán csak sikertelenség jellemezte a komlói bányászok munkáját. A rosszul biztosított műszaki feltételek — főleg nagyobb üzemekben — napról napra elmaradást okoztak trösztünknek. Április 15-ig 3 778,5 tonna szén maradtunk adóssal népgazdaságunknak.

A tröszt üzemei közül, csak az északi üzemek bányászai teljesítették túl rendszeresen terveiket. Szászvár 454,1, Nagymányok 304,9, Máza 12,7 tonna szenet adott eddig esedékes havi előirányzatán felül.

Még 1954. áprilisában történt, hogy az Uj Komló pályázati felhívást közzölt újításkor beadására. Igaz, hogy Herbert György, a villamosüzem művezetője, és Tóth Ferenc az üzem lakatos, csak 1955. márciusra készítette el a csillettisztító készüléket, de... az is igaz, hogy a készülék kicsinyített mását már előzőleg, 1954. nyarán a budapesti országos kiállításon is szerepeltették, és a tröszt újítási csoportja — miután 1 000 Ft jutalmat fizetett a két újítónak — 1955. április 4-én a bányagépjavitókhöz címzett levélmásolatot is elküldte az újítóknak.

„Miután az elfogadott csillettisztító készülék, elkészült felhívom Krátky Jenő főmérnök elvtársat, hogy a készülék helykijelölése, a szükséges tervezés, megépítés és kivitelezés megindítása miatt, 1 héten belül intézkedjék. Felelős: Krátky Jenő főmérnök és Bíró József”.

Azóta már nem egy hét, hanem egy év is elmúlt. A csillettisztító készülék pedig, amely a bányában igen hasznos munkát végez, a villamosüzem dolgozóival együtt, vándorol egyik helyről a másikra. Jelenleg az üzem új telephelyén,

Még márciusban történt. A Kossuth-bányai IV-es főkörlet DISZ titkárát három ifjúmunkás: Hajnal József, D. Kiss Endre és Heidecker József kereste fel.

Teljesítették vállalásukat

A három ifi azzal állt elő, hogy hazánk felszabadulásának 11. évfordulója tiszteletére vállalták akar tenni. Meg is tették. Ünnepelesen megfogadták, hogy egy Skoda gyártmányú Diesel-motor felújítási munkálatait április 1-ig befejezik.

A fogadalom után, Hajnal József, D. Kiss Endre és Heidecker József szívvel-lélekkel fogott a munkához. Ennek az lett az eredménye, hogy a motor felújítási munkáit, 2 nappal a vállalt határidő előtt, március 30-án fejezték be. Felajánlásuk teljesítésével nagyban hozzájárultak ahhoz, hogy Kossuth-bánya ifjúsági szállítóbrigádjainak minden lehetőségük meglegyen az „Aranycsille” megszerzéséhez.

A három ifjúmunkás, most a felszabadulási verseny befejeztével új versenyvállalást tett május 1 tiszteletére. Többek között ígéretet tettek arra, hogy munkájuk jobb megszervezése mellett, többet foglalkoznak a DISZ-építéssel is. Ezért arra kötelezték magukat, hogy a földalatti szállítás mindhárom harmadában dolgozó fiatalok között olyan felvilágosítási munkát végeznek, hogy azok 80 százaléka — május 1-ig — a jelenlegi 50 százalékos helyett — DISZ-tig lesz. Így kívánják a maguk részéről biztosítani, hogy a földalatti szállítás mindhárom harmadát minél előbb az „ifjúsági üzemszék”-hez csatolhassák.

St.—And.

Milyen lesz a tavaszi divat?

Elmennyekkel, tapasztalatokkal gazdagodva tért vissza budapesti útjáról a helyiipari vállalat varrodarészlegének két brigádvezetője. Zuderné, és Kutasiné. S minthogy Budapestben „sikerült” résztvenniük április 6-án, az V. kerületben megtartott divatbemutatóon, mindent jól megjegyeztek a komlóiak számára. És most... sajtó útján is közlik a komlói lányokkal, asszonyokkal az ideit divatot.

— Nem kell kétségbeesni — mondja Zuder elvtársnő — múlt évi ruháinkat újra tudjuk használni. Bő és szűk szoknya egyformán divatos. Nagyon szépek a különböző anyagból és színekből készített kiskosztümök, és a két részes ruhák. A tavaszi szöveteruha érdekessége: a legyezőrakás, amelyet a szoknya két oldalán vagy mind a négy ol-

dalán helyezhetünk el. Majdnem minden ruha eleje sima. A rakások hátul vannak. Igen izlések és mutatósak a virágcsokrok, amiket a ruha fazonjára, övére vagy zsebére tűzve viselnek. Helyesek a hímzett ruhák is. Ezek közül egy sárgára hímzett fehér santung ruhát figyeltünk meg jól. — Nekem nagyon tetszett egy sötétkék szöveteruha — mondja Kutasiné — mert egyszerű, és mégis szép volt. A felsőrész férfifazonú, a szoknya eleje sima, hátul pedig mély tűzés. A kihajton egy fehér virágcsokor. Illetve hozzá a piros kesztyű és táskák. Nyári ruháknál újra divatosak lesznek a csikosak, és a pettyesek. S, hogy a ráncos, szoknyák viselőskor megtartsák formájukat, kanavász vászon-

ból alsószojnyát viselnek alájuk.

— Sok fajta hét-nyolcados kabátmodell is láttunk — beszél kifogyhatatlanul a két brigádvezető. — Ezeket leginkább kétrészes ruhához hordják, s a blúz anyagából bélelik. De a legszebb, a válltól végig rakott, fehér nylon ruha volt — mondják mindketten, s azt hiszem sóhajtásukat sokan megismételjük. Mostmár csak az kell, hogy a legújabb bemutatóról készített divatlapok minél előbb megérkezzenek, s azok segítségével — és a két elvtársnő vezetésével — a helyiipari vállalat varrodarészlege ne csak szóban, hanem gyakorlatban is bemutassa Komló asszonyainak, lányainak, a legújabb divatot. Addig is, gyűjtésük a pénzt!

Kerek a káposzta

Még ugyan nem, de a gondos kezek ápolása, feltöltő vizsgázása, nemsokára ezt eredményezi. Mint Zádori elvtárs mondja, a Községgazdálkodási Vállalat zöldségfeltermesztését, csak az idén kezdte meg. De Kertész Kálmáné, Szánki Aurél kertészeti vezető „jobbkeze” még azt is hozzátesszi: naponta keresnek fel bennünket, és látogatóink virágot, retek, salátát vásárolnak.

A mecsekjányosi vasútállomástól vagy 200 méterre van a vállalat kertészeti részlege. Persze messzire elnyúl, mert az ideit tagosításnál tízezer-néhány hold földet csatoltak a tavalyihoz. Így aztán lesz 3

hold paprika, 3 hold káposzta, 1 hold csemegekukorica, 1 hold burgonya, 2 hold telikáposzta és 3 holdon pedig zeller, sárgarépa, és petrezselyem. A vasút mellett 15 asszony már a hagymát dugossa. A melegágyak között pedig Koós Jolán és Wágner Márta a sokszor nélkülözött feketeföldet szitalja, amelyre ugyan csak nagy szüksége van a kiültetésre váró paradicsom palántának. A szabadágyakban, körülbelül 3 ezer darab virágfajta. Árvacska, szászor-szép, nefeletjs és még kitudná elsorolni hányféle illatos, jószagú virág nevelkedik, melyekkel majd a parkokat díszítik.

A melegágyak jelentős részét ma még a saláta foglalja el. De kell is. A „MEK” (Mezőgazdasági Értékesítő Központ) április 11-én 600-at, 12-én 1000-et, és 13-án 300-at vitt el. És azóta is naponta hordja a fogyasztók részére.

— Ha az idő kedvez, június elejére már lesz paradicsom, július közepére pedig paprika. Sőt — ha minden jól megy — négy hét múlva a most eldugdosott hagymából is a piacra tudunk adni 40 ezer csomót, — számol Szánki elvtárs. Persze addig még sok nap telik el, és sokszor kell megöntözni a növényeket, betakarítani a melegágyakat. Kertész Endréné addig még többször megnézi az üvegházakban, hogy kinyílt-e a szegfű, virágozik-e a begóniák, és a felelősök megöntözték-e a lobéliát, hortenziát, aszparátuszt, kannavirágot, oroszslánzájat, és a többi.

Szép munka vár a Községgazdálkodási Vállalat kertészeti dolgozóira. S a szép mellett, hasznos munkát is végeznek. Virágot és élelmet termelnek a lakosság részére, akik talán nem is sejtik mennyi gondnal, aprólékosággal, figyelmességgel jár, míg a saláta, káposzta, paradicsom, hagyma, zeller, retek, tök és virágfélések a piacra kerül.

— A szászvári bányászok befejezték május 1 tiszteletére tett vállalásuk teljesítését. A múlt hét péntekén, az ígért 400 tonna helyett már 421 tonna szenet szállítottak esedékes tervükön felül, a nap-szintre;

— Bozóki András egészséges, munkaképes ember léte 1955. ősze óta sehol sem vállalt munkát. Idejének legnagyobb részét csavargással és az italtoltokban töltötte. Bűncselekmények elkövetése útján szerzett pénzt. Közveszélyes munkakerülés és sikkasztás miatt, a bíróság 8 hónapi börtönbüntetésre ítélte.

A gazdátlan csillettisztító készülék

Kossuth-aknán egy féltető alatt „pihen”, ősz óta és a gyerekek délután 4 óra után, nagyszerűen hintáznak rajta. Még szerencse, hogy Herbert elvtárs óvatosságából a villanymotort leszerelte és biztonságosabb helyre tette.

A két újító — aki nagyon jól tudja azt, hogy a készülék csak eddig anyag és munkabérrel együtt durván számolva is, 20 ezer forintba került — már többször érdeklődött Orosz elvtársnál, aki még az ősszel is csak így válaszolt:

Bevezetik a vaslemezes zsaluzást

A Hidasi Brikettgyár építkezésénél az épületelemek legnagyobb része vasbetonból készül. A munka elvégzéséhez hatalmas mennyiségű deszka-nyagra lenne szüksége a 49-es sz. Állami Építőipari Vállalatnak.

A kellő mennyiségű faanyagot azonban nem tudták beszerezni. Így szükségessé vált, hogy a vállalat műszaki és fizikai dolgozói egy új el-

járással, a vaslemezes zsaluzással kísérletezzenek.

A kísérlet nagyszerűen bevált, s így az épülő Hidasi Brikettgyárnál már több köbméter betont dolgoztak be ezzel a módszerrel. A tervek szerint, városunk építői tovább kívánják fejleszteni a tartósabb vaslemez alkalmazását a zsaluzásoknál, és ezt a lakásépítésekénél is bevezetik.

KÖBRA JÓZSEF

Sokat jelent a mi számunkra a XX. kongresszus anyagának tanulmányozása

Tizenöt, vajúró, csillések, körletvezetők, aknászok, köztük a DISZ-titkár, jöttek össze április 9-én, hétfőn délután négy órakor, a feltároló üzemi pártbizottság irodájában, hogy megbeszéljék, tanulmányozzák a XX. kongresszus anyagát és vitatkozzanak a még nem világos meghatározásokon.

Takács József elvtárs, a propagandista, jó felkészüléssel, érthető magyarázatokkal vezette be a beszélgetést. Szükséges volt ez, hisz

a Propagandaanyag Terjesztő Vállalat nem küldte le időben a megrendelt kongresszusi anyagokat.

Égy a hallgatók csak az újságból olvasták alapján kérdezték. Sokuknak persze már az újság sem volt meg, s csak a saját józan gondolkodásukra bízhat magukat. Mégis örömmel állapítottuk meg, illetve tapasztaltuk, hogy az első ilyen foglalkozás egyetlen szürke pontja csak a Propagandaanyagterjesztő terhelte, az anyag nem küldése végett.

Nagyon sokat jelent a mi számunkra a XX. kongresszus anyagának tanulmányozása — kezdte hozzászólását Hornyik elvtárs. — Sokkal világosabban látunk majd, mint eddig, mert bizony volt egy néhány

problémánk. Nem láttuk tisztán a háború elkerülhetőségének kérdését, a békés egymásmellettélést, az ideológiai harc ügyét.

Vitatkoztak. Egymást igyekeztek meggyőzni, ha valamit egyikük, vagy másikuk rosszul magyarázott.

Markos Ferenc gépmeister, Szikszai Károly csillék, Kismándor Ferenc bányaközműves, Hornyik János vajúró, Bánkúti Lajos bányamester és Bodonyi László DISZ-titkár voltak a vitaindítók és a legtöbbet vitatkoztak is. Ha valamit nem értettek újra kezdték és új oldalról kérték felvilágosítást.

Szikszai Károlyt és Kismándor Ferencet a békés egymásmellettélés és ezzel kapcsolatosan az ideológiai harc jelenlegi helyzete érdekelt. Ők eddig úgy érezték a békés egymásmellettélést, hogy a Szovjetunió Kommunista Pártja, vagy éppen a XX. kongresszus, vagy a népi demokráciák országai a nemzetek közötti kapcsolat, a kereskedelmi kapcsolat megerősítésével, lemondanak az ideológiai harcról és homli engedményeket tesznek a burzsoázia felé. Bánkúti elvtárs így fogalmazta ezt meg:

— Más nézeteket valló államok csak ideig-óráig élhetnek együtt békésen...

Magyaráztatások, érvelések, meggyőzések, igazi beszélgetés alakult ki ezután. Mindenki beleszólt. Mindenkinek volt véleménye, helyes, vagy helytelen meglátása... de nyitott kérdést nem hagytak. Minden tisztázott. Ott volt a vitavezető Takács József propagandista és Molnár elvtárs, a pártbizottság titkára. Minden kérdésre világos, tiszta választ adtak.

Az első foglalkozás a XX. kongresszus anyagáról jól kezdődött a feltárolónál.

A propagandista, az oktatás résztvevő elvtársak tanulni vágyása, a pártbizottság gondos előkészítő munkája biztosított arra, hogy ez a nagyszabású szemináriumi kollektív jó munkát végez, és valóban tanulmányozni fogja a XX. kongresszus anyagát. — Nem fogadnak el semmit, csak úgy könyvből olvasva, hanem vitatkoznak egy-egy meghatározáson, addig, míg meg nem értik azt. A legpozitívabb az volt a kollektív munkájában, hogy a kongresszus anyagát a mi viszonyainkra igyekeztek lebontani, következtettek és mindenben keresték a párt és a dolgozó nép szerepét, munkáját.

Cikkeink nyomában

Most már van patronázs-mozgalom...

Az Új Komló április 10-i számában „Elröppent szó” címmel írt cikkében megbírált a 49-es Építőipari Vállalat pártbizottságát, mert nem tett eleget februárban vállalt kötelezettségének és nem nyújtott támogatást a keresztúri termelőszövetkezetnek. Ugyanis azt vállaltuk, hogy a tavalyi évnél eredményesebben patronáljuk. Öszintén bevalljuk: addig, amíg meg nem jelent az Új Komló bírálata, a telefonbeszélgetésen kívül semmit sem tettünk.

A pártbizottság nevében megköszönjük az Új Komló bírálata, amely a párt bírálata. Ez a bírálathoz volt, hogy pártbizottságunk végre hozzáfogjon a keresztúri termelőszövetkezet patronálásához. Azóta felvettük a kapcsolatot a tsz vezetőségével és kölcsönös gazdasági szerződést kötöttünk. Mi vállaltuk: megjavítjuk a tsz kútszivattyúját,

bevezetjük a villanyvilágítást a sertésfiataltóba, megjavítunk két vetőgépet és egy szénagyűjtő gépet. E munkák ellenértékéért a tsz burgonyát, lisztet és tüzelőfát szállít a vállalat üzemi konyhájának.

A gazdasági célkitűzések mellett a keresztúri két tsz elnökével olyan megállapodást kötöttünk, hogy elvi, politikai segítséget is adunk ahhoz, hogy a két tsz még ebben az esztendőben egyesüljön, s ezen keresztül Keresztúr község termelőszövetkezeti községgé alakuljon át.

Vállalatunk műszaki osztálya, Gyulai elvtárs vezetésével, megtervezi a két keresztúri tsz egyesített kulturházát, amelyet teljesen díjtalanul végez el, patronázs munkában.

Ismételnék kérjük az „Új Komló”-t: a jövőben is, mint eddig kísérje figyelemmel, úgy a vállalat, mint a pártbizottság munkáját. Hívja fel figyelmünket a vállalatnál lévő gazdasági és politikai munka hibáira.

SZTIPÁNOVICS KÁLMÁN párttitkár

Javasoljuk, a még érintett és eddig semmi patronázsmunkát nem végzett 10 pártbizottságnak: számoljanak be végzett munkájukról, írják meg lapunknak, hogy mit tettek eddig és mit tesznek a jövőben. Adják át más pártbizottságoknak hasznos tapasztalataikat. (Szerk.)

FÁBÓL — VASKARIKÁT

Horscák Istók, a helyi Szentgyörgyi Vállalat aludtej-élesztőmestere, aki melesleg zöldszerész, ír nekünk, többszörös abajgató és libatollrázó, reggel 7 órakor megjelent a feltárolókat ösztökélő csoportnál.

— Szabadság! Jó szerencsét! Kezét csókolom! Bocsássanak meg az elvtársak és az elvtársnő, hogy zavarok, de univerzális tudásom és mindenre kiterjedő figyelmem ismét arra ösztökél, hogy egy-egy komolyabb probléma megoldásához feltalálásokat dolgozzak ki.

Kerem elnézésüket, de ma éjjel csak 5 darab javaslatot tudtam kiötlölni. Ugyanis nagyon hideg volt, s ujjaim gémberedtettsége gátolt a rajzolásban és az írásban.

Méztölcsöpögőné, az iroda feladatszerzője, (azért fél, mert feleidejét a dicsőséget szerző csoportnál, másik felét pedig az ösztökélő csoportnál tölti el) — szólította meg a ritka, de szép hajú Géniusz mester. — Horcák mester. Ez évben, a csekély négy hónap alatt már a 62. javaslatát adja be. Mi szívesen foglalkozunk feltalálási-

nak adminisztrálásával, de én most kitárolom: miért javasol únos-úntalan, amikor látja, hogy 61 javaslat közül 61-et elutasítanak, mert annyit ért a bányához, mint a pék a mozdonyserkezteshez.

— Köszönöm a bátor és éles kritikát kedves kartársnő, — szölt Horcák — de megjegyezni bátorodom, hogy javaslataim azért kerülnek az elutasítás sivar területére, mert feltalálásaim természetesen találnak Önöknél. Ez elég sajnós, mert csaknem egész munkaidőm alatt törom a fejemet. Kidolgozok, leírok, és berajzolom az ábrákat feltalálásaimba és mit kapok érte? A fizetésem kívül semmit sem kapok, kivéve innen az elutasító határozatokat.

— De Horcák elvtárs! — szölt közbe Palkó elvtárs, az ösztökélő csoport egyik oszlopos tagja. — Véleménye szerint mi lehet ennek az oka? — Azt is megmondom. De kérek előbb egy cigarettát. Legelőször ezt kaphassak öntől, kedves kartársaim, hiszen már úgyis második otthonomnak tekintem az

Onök irodáját. A nagyszerű rágyújtás után — suttogva — így szól a mi Géniusz mesterünk:

— Az ösztökélő csoport szeretett vezetője keresztúri forradalmi elgondolásaim megvalósítását még közelebb hajol és úgy súgja — „Fúrni” akar engem, akit magas szerek direktje azért küldtek az Önök városába, hogy rendet csináljanak... — Kedves Horcák mester! — szölt Méztölcsöpögőné. — A maga javaslatait nem a mi szeretett Toroska elvtársunk, hanem szakemberek, mérnökök, technikusok bírálják el.

— Nekem mondhatja kartársnő... En tudom, hogy nem így van, mert én meg azt is tudom, amit mások nem tudnak — felelte bölcsen, s kioktató hangon mesterünk, és sokat jelentően így folytatta.

Irok a Szentgyörgyi Központba, a Barlangkutató Minisztériumba, a Felderítő Minisztériumba, az összes napi és hetilapoknak, a feltalálások orgánáinak, s követelni fogom a vétekesek felelősségvételét. Ugyanis ha nem tudnák, a Sün-

SZAJKÓ ISTVÁN

Véleménykutatás

Negyedkilencor már néhány vacsoráztak. A kijárat ajtó mellett ülő két fiatalember már a pompás ízű hajdúleveset kanalazta. Velük szemben egy hattagú társaság, a következő fogásra a baranyai töltött rostélyosra várt. Lassan minden asztalon ott gözölgött fehér tálban a leves.

Kíváncsian néztem körül. Hol látok csalódást, vagy elismerést az arcon? Megvan! A szomszéd asztalnál ugyan még nem vacsoráztak, de a fiatalasszonyka türelmetlenül leste-várta a Sport-étterem felszolgálóit.

Vajon, milyen izletes ételeket vár a mai magyaros vacsoraverseny? — hajtott a kíváncsiság az asztala felé.

— Még elképzelni sem tudom, milyen lehet de... (itt már a férj vágott közbe)

— ...ha izlik, mi is megfőzzük.

S izlett? Bizonyára, mert Schreiner Jánosné, 20—25 perc múlva többször is felém bölogatott: „Finom.”

Nem ezt az egy szót használta csak a másik vacsorázó, Juhász Béla. Ő, mint a főzés titkaiba beavatott, már szakszerűen is megmagyarázta:

— A leves kifogástalan. De a töltött rostélyos, nem is annyira „magyaros”. A vargánya is jó, azonban szerintem...

Szóval a tesztá elkészítésével volt a baj! Az egyik oszlop mellett újra csak fiatal házaspár felelt a kérdésemre:

— Minőségileg és mennyiségileg sincs semmi kifogásunk. Igaz, hogy a baranyai töltött rostélyost én nem ilyennek gondoltam, — nyilatkozott öszintén a férj — mert edesanyám máshogyan készíti el. Véleményem szerint úgy magyarosabb, és így — franciásabb.

Ahogy néhány percre megáltham az asztaloknál, lassan kibontakozott előttem egy közös vélemény, mely habár dicsérte az ételek jó ízét, megbíráta a rostélyos és vargányos magyaros elkészítését.

Még a vacsora előtt, — 8 óra felé — a Béke-étterem vezetője, Mező elvtárs, aki csak vendégként jött át a Sport-ba, azt javasolta: kérjek véleményt vacsora előtt a vendégektől, hiszen az mindegy mikor nyilatkoznak. S, hogy mennyire nem mindegy, azt az izléses terítővel, kulacsokkal és tulipánnal díszített asztalok mellett ülő vendégek öszintén elmondták...

Bányász filmszolgálat

A Szénbányászati Minisztérium filmszolgálatára április 17-től május 15-ig a következő műszaki filmeket küldte le vetítésre:

II. számú Bányászhirodó. Veszélyek az omlasztásnál. Különös műtét.

Ezeket a filmeket a következő időkben és helyeken vetítjük le:

Április 17-én: Kossuth-akna gépzeme délután fél három órakor. 18-án a szénosztályozó üzemből délután kettő óra 10-kor és este 22,10 órakor. 19-én, az anyagbeszerzőknél délután 14,20 órakor. 20-án, a karbantartó üzemből 15,20 órakor, 21-én, a trósz tanácsstermből, 13,30 órakor. 22-én, a Vájáriskolában 20 órakor. 23-án, 24-én és 25-én, Szászváron. 26-án, 27-én és 28-án, Mázán. Április 29-től május 4-ig: Nagymányokon. Május 4-én és 5-én: Kossuth-akna kultúrtermében. Május 8-án: a villamos üzemből. Május 9—10: az Aknamélyítő Vállalatnál. — Május 11—12: a III-as aknában, reggel 5, délután 13 és este 21 órakor.

Orosz Zoltán filmfelelős

— Két vetőgépet hegesztettek meg április 14-én a 49-es számú Építőipari Vállalat dolgozóinak a keresztúri tsz részére, mellyel a tagok még a hét folyamán megkezdhetik a vetést.

Az emberek véleménye:

Miért nincs tervteljesítés Kossuth-bányán

A felszabadulási versenybeli nagyszerűtermelőmunka után, óriási esett a Kossuth-bányai bányászok munkalendülete. — Tervteljesítés helyett (amit hosszú hónapok során mindig bizton elvárhattunk, s nem is hiába) április 11-én még mindig kevesebb szénét adtak előirányzatuknál. Április 5-től, hét nap alatt 1137,5 tonna szénre növelték népgazdaságunkkal szembeni tartozásukat.

A fentebb említett tény egymagában is súlyos hiányosság. Még súlyosabb, ha úgy vizsgáljuk meg a kérdést, hogy a komló bányászok a Munka Vörös Zászló Erdemrendjének elnyerését tűzték ki célul, s ennek érdekében Kossuth-bányának 108,5 százalékra kell teljesítenie II. negyedévi tervét.

A lehetőség adva van ehhez. Ezt maga Kovács elvtárs, akna vezetője és sok bányász is hangoztatta már. De ha megvan a lehetőség, miért nem valósítják meg? — vetődik fel bennünk önkéntlenül is a kérdés.

Hogy erre világos és félreérthetetlen választ tudjunk adni, elmentünk Kossuth-bányára és sok bányásznak, vezetőnek tettük fel a kérdést:

— Mi az oka a sorozatos elmaradásnak, s mikorra várható fordulat?

A válaszokat az alábbiakban közöljük:

Elhanyagolták a fenntartást

— Abban látom a legfőbb hibát — mondotta Vukicszevic Géza elvtárs, a szenes főkörlet párttitkára, — hogy a körletvezetőink, aknászaink, és csapatvezetőink a felszabadulási versenyben nem gondoltak arra, hogy április 4-e után is tervet kell teljesítenünk.

Ez leginkább abban nyilvánult meg, hogy elhanyagolták a bányák fenntartását. Ezért van most kilenc fejtesünkben 29—30 fok, két fejtesünkben pedig 31 fok feletti hőség. Ilyen melegen bizony nehéz dolgozni. — Hiba az is, hogy kommunisztáinkat nem osztottuk el arányosan a körletek között. Ha például az egyes körletben amely létszámmal a legnagyobb, kommunisztáinknak nem 15, hanem 40 százaléka dolgozna, jobban tudnánk mozgósítani, s biztos nem lenne most ennek a körletnek 1100 tonna szénadóssága.

Ellentétes intézkedések

— Tény, hogy rossz állapotban van a mi fejtesünk kijáratára is, s részben ez akadályozza tervteljesítésünket is — válaszolt Storz Ferenc pártbizottságvezető, a Czukor-féle frontbrigád vajúrója. — Igaz az is, hogy ezért részben mi is felelősek vagyunk. — De Schwartz elvtárs, a körletvezetőnk legfőképpen. Ugyanis csapatvezetőnk és az aknászunk, Obert elvtárs, a felszabadulási

si versenyben is telepített a csapat embereiből a kijáratok fenntartási munkáinak elvégzésére. Schwartz elvtárs azonban ellentétes utasítással elküldte onnan az embereket a szénfalra. Így lett elhanyagolva a kijáratunk. Most nagy megerőltetésbe kerül a fát a fejtesbe juttatni. Fa nélkül pedig elképzelhetetlen a tervteljesítéshez szükséges szén kijáratjának előkészítése.

A fizikaiakban van a hiba(?)

Szilágyi elvtárs, Kossuth-bánya szenes főkörletének vezetője, Storz Ferenc vajúróval ellentétben a csapatvezetőkre hárítja a felelősséget:

— Jó magam, márciusvégi bányajárásaim közben sokszor adtam utasítást Czukorékknak és a másik két harmadnak: szereljék a csúszdát egészen a fejtes felső kijáratáig. Különböző baj les, hisz' a készletet nem tudják elszállítani a fenntartók. Mégse szerelték...

(Ez a válasz érthető, világos. Csak annyiban szorul magyarázatra, hogy tulajdonképpen ki felel a bányáért: a műszaki vezető is, vagy csak a csapatvezető? Ha a műszaki vezető is akkor utasítsa végrehajtását szigorúan meg kell követelje. Szilágyi elvtárs pedig elmulasztotta ezt.)

„Elhalt” a versenymozgalom

Ezt Szedlár Ferenc elvtárs, a III-as körlet vajúrója mondotta és Spankler Károly, aki ugyanott dolgozik, feleletet adva a feltett kérdésre, megerősítette azt:

— Április 4-e után, Kossuth-bányán nincs verseny. Ebben hibás a szakszervezet és a versenyértékelők. Képzelték el! Már egy hete elmúlt a felszabadulási verseny, de Kossuth-bányán ritka ember az, aki tudja, ki nyerte a jutalomtárgyakat. A bányászok ezt mondják: „Az egész jutalmazási dolog „blabla” volt, csak beugratnak bennünket. De

Sok kicsi — sokra megy

— Azért nincs olyan nagy baj — mondotta Szepeshegyi István elvtárs, az akna főmérnöke, — a hét végére helyrehozzuk azt a hibát, amit felületes irányítással elkövetünk. Tettünk már intézkedéseket is. Kovács József elvtárs, az I-es körletet rázza majd „kabátba” — magam pedig a II-es, Dobos körletet.

A Dobos-körletben apró hibák okozzák az elmaradást.

A tanulság

A műszakiak a bányászokban, a bányászok a műszakiakban látják a legfőbb felelősöket a mostani állapotokért. Ez viszont igazolja, hogy mindkét részről hibáztak. Legfőképpen a műszakiak, élükön Szilágyi elvtársal, okolhatók mégis, hisz nekik, a közvetlen irányítóknak, a holnapra is kellett volna gondolni a munka hevében. Ok viszont szemet hunytak a bajok láttán, s csak az aznapi szentermelés sikerét szorgalmazták.

Most pedig itt a baj. Több, mint 1100 tonna elmaradás pótolni nagyon nehéz. Pedig pótolni kell, különben kétségbe esik a nagy kitüntetés Komlóra kerül.

A Kossuth-bányaiak esetéből ez a tanulság: Azok a vezetők, akik egy-egy nap, vagy kampányfeladat sikeréért dolgoznak, s közben megfeledkeznek a jövőről, önmaguknak, üzemi bányászainak ártanak. Ártanak, mert ma felélik a holnapot, s a holnapra adnia nem gondoskodnak, míg a hullám öszi nem csap a fejük felett.

Pedig lehetne előbb is...

Szászvári Bányász

328 ezer forinttal olcsóbb szén

Dicsérendő eredményeket tudnak felmutatni a szászvári bányászok az önköltség csökkentéséről. 1956. I. negyedévében például 328 584 forinttal tették olcsóbbá az általuk termelt szénét.

Amikor az üzem vezetőjénél, Drenyovszky elvtársnál érdeklődtünk, hogy érték el az eredményeket, s kértük, magyarázza el, milyen titok van a számok mögött? — készségesen válaszolt.

— Titokról éppen nem beszélhetünk, csak jó gazdálkodásról. Világos, ha 108 százaléka teljesítettük negyedéves tervünket — ugyanannyi állandó költséggel, mintha csak 100 százalékot értünk volna el, mert a fenntartandó vágathosszak nem növekedtek — csökken az önköltségünk. Csökken, mert ez törvényszerű, hiszen a fenntartási, üzemigazgatási, energiafogyasztási és még sok más költségünk változatlan marad akkor is, ha 50, vagy 110 százalékra teljesítjük széntermelési tervünket. Mivel 110 százalékkal több

tonna szénét hozunk felszínre, az nyilván olcsóbb is.

Az üzemi bizottság elnöke, Kovács elvtárs, és Pekarek elvtárs, a párttitkár valamivel még kiegészítette az üzemi vezető nyilatkozatát:

— Eredményeinknél nagyon lényeges az anyagtakarékoság. Az elmúlt negyedévében például 146 köbméter új bányafával használtunk fel kevesebbet a megengedettnél azért, mert bányászaink jó gazda módjára bántak a fával. A már egyszer beépített bányafa nagyrészt fáradságos munka árán visszarabolják és újból beépítik. Ebben a munkában különösen kitűnik a 30-as Pecze István, a 20-as Ágoston György és a 17-es Kutai Imre csapata.

Ezt mondták el a szászvári vezetők két nyilatkozatban. Két nyilatkozatban, melyen túl az eredmények is bizonyítják, hogy jó gazdasági, műszaki és politikai irányítással mind-mind olcsóbbá tehető a szén.

Május 1-i készülődés

A győztesekről

A felszabadulási verseny jutalomtárgyaiból a szászvári bányászok legjobbjai is részesültek.

A Komlói Szénbányászati Tröszt legjobb kamrafejtési csapatvezetője címet Budai Mihály nyerte el 133.8 százalékos átlagteljesítménnyel. Jutalmul három méter férfiruha szövetet kapott.

A legjobb villanszerelő címet, a sok kiváló komlói, nagymányoki és mázai szakember elől Kovács József (18) hódította el. Lelkiismeretes munkájával egy csillárt nyert.

A legjobb Északi harmadankász is a szászvári elvtársakból került ki. 116.1 százalékos teljesítménnyel Schabl Ferenc került az első helyre. Jutalmul egy szép csillárt kapott.

A 7-es csapat tagjai, Dékány István, Kishonti Márton, Ács János, Kiss János, Skajtár Lőrinc és Budai Mihály, akik a kamrafejtések versenyében a legjobbaknak tündek, 133.8 százalékos teljesítménnyel egy-egy ébresztőórát kaptak.

Egy másik díj is került Szászvárra. A versenyfelelősök negyedévi versenyében Krunovszky Mihályné jó értékelő és adatszolgáltató munkájáért 200 forint pénzjutalmat kapott.

A szászvári bányászoknak nagy részük volt abban, hogy a komlói tröszt 102.8 százalékra teljesítette március havi tervét, és jó eredményeket ért el a felszabadulási versenyben. Ez a kiskapacitású üzem például április 3-án 216.4 százalékra teljesítette aznapra tervezett irányszámát.

Ilyen nagyszerű eredményt csak olyan üzem érhet el, amely kiváló bányászkollektívával rendelkezik. Szászváron pedig kiváló bányászok vannak.

Ezt tanúsítja az, hogy jelenleg a május 1-i versenyben máris újabb sikereket értek el. Esendékes havi tervüket 395 tonna szénrel teljesítve, 120 százalékon felüli teljesítménnyel haladnak a cél felé, valóra váltani a felajánlást: 480 tonna szén adni előirányzaton felül.

A múlt hónap egyik legjobb eredményével büszkélkedő 1-es, Jauch Jakab csapata, most is, szinte rendszeresen másfél napi normát teljesít naponta. A 6-os Hernádi csapat pedig csaknem 50 tonna szénrel előzte meg április 12-ig esedékes havi előirányzatát.

Igy folyik Szászváron, 12 csapat bányászai között május 1-re, a munkásosztály nagy

nemzetközi ünnepére való készülődés. Ezt a készülődést az üzemi bizottság is segíti. Segíti azzal, hogy az elmaradó 11 csapat (azért ilyen is van!) május 1-ig 100 százalékon felül termeljen. Ennek érdekében az üzemi bizottság a következőket határozta:

Megkéri Endrei, Schabl és a többi műszaki elvtársakat, patronálják az elmaradottakat. Nyújtsanak szakmai segítséget, adjanak tanácsokat, tanítsák ezeket az embereket, hogy ők is elérjék a 100 százalékot.

Arra kérjük a 3-as, 4-es, 9-es, 17-es, 18-as, 20-as, 21-es 22-es, 24-es, 27-es és 29-es csapat tagjait, fogadják majd szívesen az idősebb, tapasztaltabb műszaki segítségét. Ne úgy vegyék, hogy Endrei és Schabl elvtársak parancsnokolni, „kukacoskodni” jönnek hozzájuk, hanem úgy, hogy ezek az elvtársak az üzemi bizottsággal karöltve azt akarják; ériék el az elmaradók is a „bűvös” 100 százalékot, keressenek ők is többet. Ha viszont így lesz, ebből nemcsak a most még lemaradónak lesz hasznuk, hanem Szászvárnak, az egész országnak.

A tavaszi nagytakarításról

Oriási rendtelenség. Jössz a raktárból fel az üzembe, balról a járda mellett nagyhalom ócskavas. A rakodótérség tele rossz, öreg csillékkal, s ócskavassal. Fent a kis hegyen, ahol az üzemiroda áll, újból nagy össze-visszaság. Minden épület mellett és mögött ócskavas, ócskavas és ócskavas. Mennyire örülne ennek a MÉH, ha ez a sok ócska limlom nála lenne raktározva! Sajnos a szászvári bányász üzem vezetői nem törődnek a MÉH örömeivel. Úgy látszik

saját maguk is azzal szereznek örömet maguknak, hogy bárhová néznek is, hát ócskavasat, rendtelenséget látnak. Ideje volna, hogy egy tavaszi nagytakarítást rendezzenek az üzem környékén. Ha megcsépül a környezet, a bányászok is sokkal szívesebben jönnek az üzembe.

A bányatelep lakásaira is ráférne egy kis foltogatás, javítgatás. Ezért javasoljuk a pártszervezet vezetőségének, beszéljen az üzem vezetőjével. Hát ha közösen találnak valamit megoldást ezen áldatlan állapot megszüntetésére.

Időben szólunk

Nemsokára itt a nyár. A nagy hőségben pedig elapad majd az a forrás, amiből jelenleg csövezeteken viszik le a friss vizet a két falú kútba. Az egyik kútból most még a bányászok töltik meg kucskáikat leszállás előtt. A másik egy lakóház előtt van. Mi lesz majd ha elapad a forrás vize?

Kezdődik az, amit 52, 53, 54 és 55 nyárutóján abbahagytak a szászváriak. Lovaskocsival és lájttal hordhatják a vizet a jából. Micsoda kínlás ez, arról jobb nem beszélni.

Most talán még időben szólunk a trösztnek és a szászvári vezetőknek; július közepéig még találhatnak megoldást a szokásos nyári vízhiány megszüntetésére.

Távirati stílusban:

A komlói Villamos Üzemiekhez

„A tűzveszély elhárítása céljából sokat kellene iszapolnunk, stop. Azonban nem tudunk, stop. Nem szerelték meg fel a 2000 liter/perc teljesítményű ézivatyt, stop. Meddig várjunk még? stop.” Így szól a szászvári bányászok távirata, amely főleg a komlói villamos üzem vezetőihez szól. Azért nem küldték postán, mert úgy csak egy ember olvasta volna. De így az egész környék lakossága győződhet meg arról, hogy nevezett üzemieknek sokat kell még dolgozniuk (nemcsak igénni) meg azt mondják róluk: derék emberek.

Addig azonban még sok víz

folyik le a Kaszárnya patakban. Előbb el kell készülnie a szivattyúnak.

Hogyan, amikor az odaszánt 250 lóerős motort máshová építették be? Azon a villamos üzemiek törjék a fejüket. Mert ha volt elég energiájuk a trösztnél kiverekedni a munka elvégzésének jogát, akkor legyen is annyi becsület bennük, hogy megcsinálják. Ha a beszerelési jogot nem veszekszik ki, a szászvári szakemberek már rég elkészítették volna ezt a munkát.

Az intézkedésről, vagy nem intézkedésről három hét múlva újra beszámolunk.

Bírálatunk nyomában

„A női fürdőről” című cikkünkre intézkedés történt. A gépüzemekig ugyan nem fogadták virágcokorral a bírálatot, de mindenesetre ideiglenesen,

vászontömlő segítségével biztosították a női fürdő vizellátását. Az elhasznált csövezeték kicserélése új vezetékkel folyamatban van.

„A rést kétszer fírad” című írás, nem talált meghallgató fülekre. Weber Lajos, a 9-es csapat vájára, azóta április 3-án újból fíteszakadást idézett elő. Erte meg már végre Weber Lajos is: Az olyan hanyag munka, amilyent ő végez nemcsak termelés kiesést, hanem halálesetet is okozhat. Vajon ezt akarja?

„Tükörkép a pártoktatásról” című cikkünkre is változás állt be a pártoktatás menetében. Az elmúlt foglalkozási napon (április 9-én) kivétel nélkül minden hallgató megjelent

a szemináriumon. A Takács Ferenc propagandista által vezetett foglalkozáson pedig a hallgatók is jól felkészültek és a vita alapos, szenvedélyes volt.

„Ilyen is van” című rövid írásunk se foglalt el felesleges helyet a lapban. Heizler József gyakorló vájár az elmúlt három hét alatt már rendszeren járt munkába. Egyszer

sem mulasztott igazolatlanul. Sajnos az ő példájából nem okultak Nyers Ferenc és Marosán György, akik ebben a hónapban már többször tartottak „blauer Montag”-ot.

SPORT

Kettős labdarúgó mérkőzés volt vasárnap délután Szászváron. A 600 főt nyúló szurkoló tábor előtt, először Szászvár II. és Komló Kossuth-bánya csapata mérkőzött meg. Szászvár II. a félidőig 1:0-ra vezetett. A vendég csapat azonban a második félidőben szétlő támog

gatva jobb játékkal kiharcolta a döntetlent. Végeredmény: 2:2.

A megyei labdarúgó bajnokságban résztvevő Szászvári Bányász a Pécsi Vasas csapatát látta vendégül. A végig nagy iramú mérkőzésen a pécsiek megérdemelten 1:0 arányban győztek.

— Nyugat-Németországban 800 ezer hektár területet sajátítottak ki katonai célokra. Egy átlagos nyugatnémet parasztagadáság hét hektáron ter

rül el. A katonai célokra lefoglalt földeken mintegy 114 ezer nyugatnémet parasztagadáság élhetne.

Egon Erwin Kisch:

CSODATEVŐ VÍZBEN FÜRÖDTEM

Azzal a szándékkal közöljük Egon Erwin Kischnek, (1885—1948), a világhírű „száguldó riporternek” lourdesi „csodatevő” Mária-kegyeltről írt leleplező írását, hogy ezzel fejnissuk az egyszerű emberek többségének szemét, hogy többet tudjanak, hogy világosan lássák a klerus milliókat becsapó trükkjeit, csalásait. (A szerk.)

I. Fürdőnadrágot és törölközőt akartam magammal hozni, mikor hazuról eljöttem. Helyesen tettem, hogy nem hoztam. A szent fürdő közvetlenül a Masabille-barlang mellett van, ahol az Isten anyja az Údv. 1858 esztendejében egy tizenégy éves kislánynak tizennyolcszor megjelent, mint ahogy ezt saját elbeszéléséből tudjuk.

Harmadik megjelenése alkalmával Mária így szólt: „Jöjjetek ehhez a kúthoz, igyatok a vízből és mosdjatok benne”. És közben a barlang egyik sarkába mutatott, ahol forrás fakadt. Így van ez megírva a legendáriumokban és azóta milliószámra zarándokolnak Lourdes-ba betegek és egészségesek, hogy igyanak a forrás vízből és moskodjanak benne.

Nehezebb eseteknél azonban ez nem elegendő s a betegek ezért fürödni is szeretnének a szent vízben. Erre a célra medencék vannak itt egy háromrészes pavilonban, az egyik része az asszonyoké, a másik a gyermekeké, a harmadik pedig a férfiaké. Fürdőnadrágot és törölközőt akartam magammal hozni, mikor hazuról eljöttem. Helyesen tettem, hogy nem hoztam. Ebben a szent fürdőben ugyanis egyáltalán nem úgy zajlik le egy látogatás, hogy jegyet váltunk, kapunk egy kabint, belépünk egy frissen töltött kádba, vagy medencébe, aztán jön a masszírozás, zuhanyozás, s végén a törölközés — ó, nem, ilyesmikről szó nincs...

Legelőször is a várakozást kell megtanulnia annak, aki itt abban reménykedik, hogy a szent és gyógyító víz testének

minden külső és belső nyavalyáját lemossa.

Itt a legfőbb fürdőszabály az a közmondás: Hoffen und Harren macht manchen zum Narren. (A reménykedés és a várakozás sok emberrel járhatja bolondjait.)

A reménykedés és a várakozás abban a kis előudvarban történik, amelyet a barlangba vezető úttól vasrács választ el. Férfiak állnak itt a bejáratnál hevederekkel, és segítenek a betegeket a hordágyakról a tolóágyakra átrakni. A tolóágyak ezek a kerekre szerelt vaslemezek, a csodatevés kellei közé tartoznak, a háló és a köszönet emléktáblácskái díszítik őket. Hármas padcsor állnak a fürödni vágyó és járni tudó betegek rendelkezésére. Ha egy csoport megfürdött és kilépett az épületből, csak akkor léphet be a következő csoport, és a többi egy helyett előbbre kerül. Mi bizony meg jó messze vagyunk. Először a búcsújárók, helyesebben a kocsijárók jönnek sorra, tehát

azok, akiket úgy tolnak be. Egyre több és több a tolókocsi, az előudvar tele van s egyetlen tolóágyat, egyetlen hordágyat sem tudna már befogadni.

A rácson túl a zarándokok hada vonul be a barlangba. A katolikus világ minden közeli és távoli zugából idegyűlt regimentek menetelnek itt trénesztől. Minden ország és minden rend viseletét, csipkefőkötők és kalapok, cilinderek és kucsmák. Előttük, közöttük és mögöttük át-átsurráló papokat és apácákat látni, tisztjeit és altisztjeit ennek a serregnek, amelynek kultúra helyett kultuszt, felvilágosodás helyett elfordulást hirdetnek csodat ígérnek, ahelyett, hogy megpróbálnának segíteni. Nyolcvan éve tart már ez a felvonulás.

Vég nélküli serege az önkénteseknek és toborzottaknak, akik nem kapnak zsoldot, ellenben zsoldot fizetnek. Ok emeltek ott a dombtetőn a bazilikát aranyból és márványból, az ő pénzükből került ki a második is az első tövében, a mozaikok és szobrok, és kápolnák és a tíz méter átmérőjű arany korona, ők fedezték a költségeit a harmadik tem

plomnak, egy földalatti dómnak, amely a második templom alá épült, ők adták a pénzt a via triumphalis, a parkok, a püspöki kastély, a klerus őrülakja és a torz bronzszobrokkal díszített Kálvária építésére is. Teljes népvagyományokat építettek be és tömtek be Lourdes-ba és még több pénz ment és megy Lourdes-on át Rómába. Ez itt a csoda, higyjétek csak el.

Most elvonulnak előttük a seregek, összecsupkálóttá székkel a hónuk alatt, rózsafüzérrel és énekeskönyvvel a kezükben, zarándokcsoportjuk jelvényével a mellükön. Mindnyájan végignéznek bennünket, akiknek a pusztá imádkozás a barlang előtt és az ital a forrásból nem elegendő és akiknek teljes fürdőre van szükségük, hogy szenvedéseiktől megszabaduljanak. Sokan közülük teljes fürdőre és várják, hogy valaki mankóit lóbálja, vagy protézisét letépve kirohanjon a fürdőből: — Meggyógyultam, meggyógyultam! kiáltással s a tömeg is felsikoltson: — Un miracle... csoda történt!

Ilyen csodáért könyörög három páter az előudvarban. A középső, a fődétlen feji, aki a szentbeszédet tartja, nagykövetségű szónok. A rács előtt

álló tömeghez intézi szavait. Mások szenvedése nem látványosság — mondja —, tehát minden arra haladónak kötelessége együtt imádkozni és fogadalmat tenni, hogy a Szent Szűz leszálljon és foganatosítsa a kegyelem csodáját. Aztán átadja a szót két paptránsának és ezek fennhangon mondják előre az imádságot: a hiszekegyet, a glóriát, a miatyánkot és az angyali üdvözlést. A tömeg utánuk mondja az imát.

A rács mögött a fürdőzők és a fürdőre várakozók hozzátartozói imádkoznak, buzgóbban, mint a papok és áhitatosabban, mint a többi zarándok. (Ennérm is várakozik valaki odakünn, és később majd elmondja nekem, hogy egy német házaspár ezekkel a szavakkal ment el mellette: — Nézd csak, az ott, a második pad közepén, hogy hasonlít a Kischre! — Hát tőle ki is telik.)

A papi közbenjárók lába előtt betegek nyögnek és nyöszörgik imába foglalt nyögésüket, imádságos nyöszörgésüket, de van úgy, hogy szinte ülvöltöz és kiáltó és parancsoló ez az imádság.

(Folytatjuk)

Műszaki Könyvnapok 1956 április 16-23-ig

A Magyar Dolgozók Pártja Központi Vezetőségének múlt év novemberi határozata a népgazdaság valamennyi dolgozójának feladatává tette a termelés műszaki színvonalának emelését, az új technika bevezetését.

A társadalomnak és az egyének egyaránt érkeke a technika fejlesztése. Az egyéni teljesítmény emelése nagyobb terméketmeget eredményez, de ugyanakkor nő a munkás bére is.

A tájékoztatóban szereplő könyvek közül az alábbiakra szeretnénk műszaki vezetőknek és sztanhionváltóknak, vagy az erre érdeklődők figyelmét felhívni: Boldizsár Bányászi kézikönyve. Kóta Lőmester. Czernói Bányavilágosságtan. Sifkovics: A vágás. A Kőbányászat kézikönyve.

Szerkesztőség postájából: Unalmas hétvége

A szombat és vasárnap olyan volt, mint a többi hétköznap. Szerettünk volna táncolni, de nem volt hol. A Zrínyi Ilona Kultúrotthonban zárt ajtókra találtunk. A Mecsek étteremben több férfi „megvetően” nézett ránk, mert partner nélkül mentünk. Az utcán fiúk „bolyongtak” Kőkönyösből a Zrínyiig, s onnan vissza a „Laposig”.

HI RE K

Egyszer lapos, egyszer magas. A formája sem egyforma, de a tartalma is naponta változik a dolgozók bosszantására. Hol spárpa, hol rongydarab, sok esetben pedig gyanus, nem odaváló elemek is változtatják a tartalmát.

- Április 12. óta ismét működik a Komlói Posta gesztényesi fiókja. A postafiók a régi helyén van.
- A 118-as számú kenderföldi fűszer- és csemegebolt, a környékbeli lakosság vásárlásainak megkönnyítése érdekében április 9-től, reggel 7 órától este 7 óráig tart nyitva.

„Szerelem” Nagymányokon

Telt ház és nagy érdeklődés fogadta a komlói központi színjátékosok, akik Barta Lajos Kossuth-díjas írónk „Szerelem” című 4 felvonásos színművét mutatták be Nagymányokon.

A II. Békekölcson nyolcadik sorsolásán, április 19-22-ig Hódmezővásárhelyen csaknem 74 millió forint értékű nyereményt húznak ki a szerencsekerekekből.

„Vándormadarak”-kal is jönnek el hozzánk. Szerzenek felejtethetlen perceket a szép és nemes iránt egyformán fogékony mányoki dolgozóknak, akik szívükbe zárták Komló színjátékosait.

Április 24-én kezdik meg a nyeremények kifizetését

A II. Békekölcson nyolcadik sorsolásán, április 19-22-ig Hódmezővásárhelyen csaknem 74 millió forint értékű nyereményt húznak ki a szerencsekerekekből. Többek között egy darab 100 000 forintos főnyeremény, három-három darab 50 000 forintos, negyvenhat 25 000 forintos, száztizenhét 10 000 forintos és háromszáznegyvenhét 5 000 forintos nagynyeremény talál

majd gazdát a négynapos sorsolás alatt. A nyeremények és törlesztések 200 forintos névértékű egész kötvényekre vonatkoznak. A nyereményrel kisorsolt kötvényekre a nyereményeket — a végleges nyereményjegyzék megjelenése után — április 24-től fizetik ki a kötvénytulajdonosoknak az Országos Takarékpénztár fiókjaiban és a postahivatalokban.

Komlói Bányász — Vasas Izzó 1:0 (1:0)

Dózsa-stadion; 1500 néző. Vezető: Hlaszni. Komló: Magyar — Polgár, Csárdás, Kripl — Kohlmann, Szám — Grózdics, Molnár I., Udvaros, Daum, Gerencsér, Edző: Bodola Gyula.

némi fölényt; s ekkor a csatársorból Gerencsér és Daum is hátul segít. A 85. percben az elő maradt gyors három csatúrunk vesélyeztet Molnár hatalmas lövését Lung a szögletre menti. Grózdics röviden ível be, s így Hartmann menteni tud. Egy perccel később Udvarost szökteti Kohlmann. A nagyszerűen befutó Udvarost Pármái, a 16-on belől felvágja — 11-es volt —, de a játékosát szipa néma marad. Ezután még az Izzó támadott, de

eredménytelenül. Megnyertük ezt a nehéz mérkőzést! Szép teljesítmény volt. Derekesan helytálltak fiaink. Dicséret és elismerés érte. Reméljük: 22-én is győztesen térnek haza Budapestre! A Gázművek elleni mérkőzésről. Hátrá futók! Játékosok sportszerűen, küzdjétek lelkesen az első perctől az utolsóig! Jók: Magyar, Szám, Csárdás, Molnár és Udvaros, illetve Lung, Solyom, Várnal, Kincses és Kemény.

LABDARÚGÁS

A labdarúgó szurkolók öröme 18-án délután 4 órakor a magyar labdarúgó „B” válogatott látogat el Komlóra, hogy élekedési mérkőzést játsszon a Komlói Bányászszal. Reméljük, igen szép élvezetes mérkőzést láthat majd közönségünk. Közöljük kedves közönségünkkel, hogy a nézők tömörlésének elkerülésére végteljesen elvették a vásárolhatók a tanácsház előtti trafikban, a VTSB-n, a Bányász Választmány Sportirodájában. Egyben értesítjük a közönséget, hogy a pályára a kerítésen belül csak TSB rendszárral ellátott személyek, megbízott riporterek és a pályabelépő kartonnal ellátott személyek léphetnek. Jó szurkolást, és jó szórakozást kívánunk.

ROPLABDA

Komló-Simontornya 3:0. Röplabdázóink ezúttal Simontornyán szerepeltek. Az orkányserű szelelben szerep játék nem alakulhatott ki, inkább küzdtem folt a pályán. Röplabdázóink megérdemelten győztek. Jók: Botka és Orosz.

SÁKK

A Baranya megyei TSB két fordulóban bonyolította le a megyei Sakk-csapatbajnokság döntőjét. Döntőbe került a szigetvári járás és Komló város csapata. Az első forduló a szigetváriak nyertek, a második fordulót Szigetváron, a komlói csapat nyerte 6,5-1,5 ponttal, így a megyei csapatbajnokságot Komló nyerte.

ASZTALITENISZ

Komlói Béta-akna-Pécsi Spartacus 8:8. A tartalékosan kiállt bétaiak ezúttal sem vallottak szégyent és megérdemelten vitték haza az egyik bajnoki pontot.

ÖKÖLVIVÁS

Komló város ökölvívó szakosztálya 15-én, vasárnap Ba-son vívta első 1956. évi csapatbajnokságának első mérkőzését. A küzdelem után 17:3-ra levezte a Barcsi Traktort. A Komlói Bányász ökölvívó szakosztálya már az év elején készült a csapatbajnokság mérkőzéseire.

A kulcs

A Vorosilov utca 32-es számú ház lakói írják: Nem tudják kirázni a szönyeget, mert a házmegebizott — Káplár Istvánné — nemcsak zárva tartja a hátsó ajtót, de még a kulcsot is több esetben magával vitte munkahelyére. Így: elkérni sem tudták. Szeretnék, ha az ajtó nyitva lenne és Káplár Istvánné a flegmaság és harag helyett kedvesebb hangot használna a lakóikkal szemben.

Munkásokat keresnek

Azonnal belépésre a 49. Építőipari Vállalathoz: 2 ácsot, 3 kőművest, 20 kubitost és 10 segédmunkást. A Cementipari Vállalathoz: 10 segédmunkást. A 7. számú Kőbánya Vállalathoz: 10 bunkós-pakolót. A Komlói Szebányászati Trósz Anna-aknai üzeméhez: 1 esztérgályost, 2 hegesztőt, 2 kompresszor-kezelőt, 1 kőfürés-kezelőt, 4 bányalakost, földalati munkára, 6 gépkelőzőt, 3 szivattyú kezelőt, 5 fadepőt, 4 fűrdőkezelőt.

Kibővült a részletakció!

Vásároljon részletre! R 545-ös típusu, nyomógombos szuper rádiót 1580 forintos árban 6 havi részletre, 1410-től 4500 forintos árig lemezletárszókészülék 6-12 havi részletre, „Dongó” kerékpár segédmotort 9 havi részletre a komlói Vas-műszaki boltban

AZ CUKRÁSZDA MEGKEZDTE A fagylalt ÁRUSÍTÁST. FAGYLALT-KÜLÖNLEGESSÉGEK ÁLLANDÓAN KAPHATÓK Naptár 1956. április 17., kedd. Rezső napja. A Nap két 4,53 óraker, Nyugszik 18,36 óraker, A Hold két 9,58 óraker, Nyugszik 0,33 óraker, Ma 70 éve, 1886 április 17-én született Tóth Árpád költő. Ötven éve, 1906. április 19-én közlekedési baleset áldozata lett Pierre Curie, a rádium felfedezője. Ezt az évfordulót a Béke Világuticás megemlékezésre jelölte ki. 1946. április 21-22-én (10 éve) volt a Német Szocialista Egységpárt alakuló ülése. Nyolcvanhat éve, 1870 április 22-én született Vladimir Iljics Lenin. 1756 április 22-én (200 éve) halt meg Cserci Mihály történetíró. Hatvan éve, 1896 április 23-án született Zalka Máté. 1616 április 23-án (340 éve) halt meg William Shakespeare, a világirodalom egyik legnagyobb angol drámaírója. Háromszáznegyven éve, 1616 április 23-án halt meg Miguel de Cervantes y Saavedra, a Don Quixote és más művek szerzője. MOZI Május 1. Április 17-18: Bátor emberek. — Színes szovjet film. Április 19-22: Menekülés Franciaországba. — Olasz-francia filmalkotás. — Április 23-tól 25-ig: Hűségpróba. Szovjet film. Szabadság: Április 17-18: Balkezes újdonc. Magyarul beszélő színes, szovjet film. Április 20-tól 22-ig: Csók a stadionban. Csehslóváki film. — Április 23-tól 25-ig: Menekülés Franciaországba. Olasz-francia film.

ELADNÁM Felsőmindszenten lévő házamat. 1400 m²-t, 400 m²-t szőlő. Érdeklődni Zidina-környék, Pécs, Tettye út 1. számmal szemben. Szendrő Konrádnál. A FEKETE Gyémánt étteremben minden pénteken magyaros vacsoraverseny. Ezen a napon hárszáz és törőcsusza kapható. Zenné Szalai Ferenc és népzenekeara szolgáltat.

UJ KOMLO

az MDP komlói párt-vezetőség bizottság, a DISZ, a Trósz és a szakszervezeti bizottság lapja Felelős szerkesztő: Gábor Balázs Felelős kiadó: Tatal Károly Szerkesztőség: Komló, Pártszékház, fsz. 1. & Telefon: 58, 569. Kladóhivatal: Dunántúli Napló Lapkiadóvállalat Pécs, József A. u. 10. Pécsi Szikra nyomda Pécs. Munkáss. Mihály utca 10. Telefon: 28-27. Nyomdára t. fel; Melles Rezső.

Május 1 köszöntésére 116 százalék felett a Tresch Ádám körlet

Április 12-én, csütörtökön indította el mozgalmát Weisz József elvtárs, Kossuth-akna III-as körletének bányamestere. E mozgalom keretében versenyre hívta a trósz minden üzemének körletvezetőjét. Azt vállalta Weisz elvtárs, hogy körlete ezentúl minden héten szombaton délután kettő óráig teljesíti heti tervét és a hátralévő két műszakon 320 tonna szenet termel tervén felül, s ezzel 108 százalék felett teljesítik tervüket.

A mozgalomhoz és a párosversenyhez több körletvezető csatlakozott. Így csatlakozott Tresch Ádám elvtárs is, a nagymányoki üzem körletvezetője. Amikor megtette csatlakozását ezt mondta:

— Mi, nagymányokiak is csatlakozunk Weisz elvtárs kezdeményezéséhez. Nagyszerű ez a kezdeményezés. Bennünket nem a kitűzött három, kettő vagy az egyezer forint jutalom elnyerése sarkall, hanem a nemesség, a cél, melyet március 22-én a bányász párt-aktíván magunk elé tűztünk: meg akarjuk szerezni harmadszor is a Minisztertanács és a SZOT vándorzásdíját.

Azt szeretnénk, ha ebben a versenyben csak a negyedik lennénk. De kijelentjük: a mi eredményünk nem lesz alacsonyabb 108 százaléknál, mert ezt állandóan tartani fogjuk. Ha a többiek előttünk lesznek biztos miénk lesz harmadszor is a zászló.

Azóta 12 nap telt el, de Tresch Ádámék állják szavukat. Nem adták 108 alá, sőt átlagosan 116 százalék felett állnak. Május 1-i fogadalmukat majdnem 300 százalékra teljesítették.

Tervez a Vendéglátóipari Vállalat

Még április 16-án összeült a vállalat vezetősége, és megbeszélte a tennivalókat, kijelölte a felelősöket. S azóta azok foglalkoznak a munkálatok elvégzésével. A feladatokat jegyzőkönyvben is lerögzítették, és ahogy közeledik május 1-e, úgy sürget egyre jobban az idő.

Nézünk meg közelebbről is, milyen ellátást, szórakozást terveznek május elsejére a vendéglátók?

Utcaból lesz a Kossuth téren és a Fekete Gyémánt étterem előtt. Ezen a napon nyílik meg először a Fekete Gyémánt étterem kerti helyisége. (Persze, csak úgy, ha jó idő lesz!) Pestők, kőművesek, villanyszerelők dolgoznak a Vidám parkban is, ahol Komló ünnepi lakosai három napig gondtalanul szórakozhatnak. — „Komló Gyöngye” — miután a berendezést kiegészítették, — újból vidám estéket, kellemes társalgást biztosít.

A vállalat dolgozói — társadalmi munkában, — a kenderföldi italbolt előtt tereprendezést végeznek, és ott asztalokat, székeket helyeznek el. A frissen sült lacipecsenyét és a hűsítő italokat pedig majd a trósz előtt és a Kossuth téren kínálják a mozgósítók.

Mindez egy hét múlva! De addig még sok csille szénnek kell napszintre kerülnie, sok-fajta ígéretet, vállalást kell valóra váltani. S így van ez jól! A virsli, debreceni, lacipecsenye, fagyalt nem lenne olyan jófű, ha szorgalmas munkával, szavunk valóra váltásával nem érdemelnék azt ki.

A többiek: Kovács, Kecskés, Magyar, Kovács Lajos és a többi körletvezető, eddig nem teljesítették vállalásukat. Weisz elvtársnak sem sikerült még kikerülnie a hullámvölgyből.

A Weisz-féle mozgalom, párosverseny bebizonyította életrevalóságát. Igaz, az eredmények még kezdetiek, de máris jók. Különösen az északi üzemben járt sikerrel a párosverseny. Ennek eredményeként a nagymányoki körlet 399,2, a mázai 131,6, a szászvári pedig 476,2 tonna szenet adott tervén felül április 21-ig. A párosver-

seny, illetve a kezdeményezés újabb példáját is az északi üzemek mutatták, hisz „május elsejei órség” kezdeményezésükkel 23-tól 30-ig terv teljesítésre hívták fel a trósz bányászait és közben 1,200 tonnás tervteljesítést vállaltak. Szükség van erre, mert trószünk jelenleg 7 000 tonna adóssággal küzd. Minden reményünk meg van arra, hogy Komló, Nagymányok, Szászvár, és Maza nagyszerű bányászai sikerre viszik a párosversenyt és törleszteni tudjuk adósságunkat.

Mozgalmas élet

Azt lehet mondani mindig így dolgoznak a Kossuth-bánya gépüzemében. Csak talán most, kicsit jobban „rákapcsoltak”. A Böhm-brigád, például azért siet, hogy május 1 tiszteletére telet felajánlását teljesítse. Ez pedig nem más, mint 140 folyóméter levegőcső helyett 280 folyóméter csőnek a beépítése a III-as akna és Béta-akna között. Anyagtakarékosságra való tekintettel még az összegyűlt hulladékanyagot is beküldik az üzem területére, hogy azt újra felhasználják.

A Béke lakatos brigád sem ténlenkedik. Vállalta, hogy a kepe-kas javítását határidő előtt két nappal, április 28-ra befejezi. S ha vállalta, hát meg is csinálja.

Ugyanígy az üzem többi dolgozója sem feledkezett meg arról, hogy méltóképpen várja, fogadja május 1-ét. A Kovácsék elhelyezett társuk helyett nem kértek újabb munkaerőt, s így öten végzik az a munkát, amin eddig hatan dolgoztak. A Petőfi lakatos-brigád azon igyekszik, hogy a 154 darab póhlingkapcsolóbetétet 154 óra helyett 134 óra alatt készítse el. A Szekeres-brigád május 1-ig, 5 százalékkal akarja túlteljesíteni a sztahanovista szintet. S ezt el is éri, ha a szénosztályozón lévő 4 darab pódium vasszerkezetét legyártja, és ebből 2 darabot be is szerel.

Fodor József esztergályos, a „Szakma kiváló dolgozója” 4 darab rázómotor henger, hengerfej, dugattyú, rúd és gyűrű elkészítését — május 1 tiszteletére — 16 műszak helyett 14 műszak alatt végzi el.

A diszták pedig közösen terveznek „valamit”. Hogy mit, az elsejéig még titok. Egelőre 16—20 mázsáról, sok pénzről, és kirándulásról beszélnek.

Szépül a város május 1-re

Morvai elvtárs, az Aszfalt-útépítő Vállalat építésvezetője, sokáig gondolkodott a feleleten. Már-már úgy látszott, hogy ők nem készülnek a 12. szabad május 1-re, megfelelkeztek a nagy ünnepről. Hirtelen azonban megszólalt:

— A pártcszékhez előtti parkosított részt „soronkívül” megcsináljuk. Erre ígéretünk kötelez. Aztán elkészülünk a bányászszobor előtti tereprendezés utépítési munkálataival is, meg a mázai út I-es szakasz 800 méteres makadám útjával. A beütemezett május 20-a helyett, a Hird—szászvári út szélesítési munkálatait is elvégezzük elsejére.

Egy utólagos számítás, megbeszélés a munkatársakkal, aztán a döntés: készen leszünk. S vajon a dolgozók, mennyiben segítik az építésvezetőség terveinek valóra váltását?

Sági Pál főgépész felajánlotta, hogy a Wibai III-as aszfaltkeverőgép teljes üzembehelyezését, felállítását, elsejére be-

fejezi. Ehhez Melcher István technikus, műszakilag nyújt segítséget. Eil József és Herendi János brigádja közösen vállalta, hogy a pártház előtti útszakasz átépítési föld- és betonmunkáját elvégzik, s a gyalogjárdát aszfaltozzák.

Ezekhez a felajánlásokhoz, az április 18-án megtartott termelési értekezleten még jó néhány brigád csatlakozott, és tett vállalást május 1 tiszteletére.

Tanácsnapi beszámoló

A tanácsnapi értekezés április 24-től, április 28-ig városunk tanácsnappal az alábbi időpontokban és helyeken tartanak tanácsnapi beszámolókat.

Április 24-én délután 6 óra: Batai Jakab (Kökönös-Nyugat, napköztiotthon), Beck József (Belvárosi iskola), Molnár II. István (Füster Sándor utcai iskola), Orosz István (Zója utcai legényszállás), Perjesi Rezső (Kenderföldi alsó iskola), Pintér Mihály (Belvárosi iskola), Schmiéd József (Kisbattyán kultúrterem).

Április 25-én délután 6 óra: Eil József (Füster Sándor utcai iskola), Bien Józsefné (Tanácsház), Bugyik Gyula (Füster Sándor utcai iskola), Polgár György (Vorosilov uti iskola).

Április 26-án délután 6 óra: Buháky Gyula (Zója utcai legényszállás), Rausch Ferenc (Mecsekjános kultúrház), Simkó Árpád (Belvárosi iskola), Schwarcz József (Vorosilov uti iskola).

Április 28-án délután 6 óra: Ebert Vilmos (Vorosilov uti iskola), Gallusz József (Füster Sándor utcai iskola), Gábor Balázs (Füster Sándor utcai iskola), Hegybíró Béla (Belvárosi iskola), Novacsics János (Gesztényesi iskola), Papp Imréné (Vorosilov uti iskola), Pavlicsek József (Füster Sándor utcai iskola), Rajnai Józsefné (Tanács-

Április 22-én emlékezett meg az emberiség Vlagyimir Iljics Lenin 86. születésnapjáról. A proletárforradalom első győztes csatájának, a párizsi kommunék előestéjén született. Felnőtt az értele, hogy bátyját, Alekszandr Uljanovot forradalmi tevékenységéért a cári kormány kivégeztette. Élete szakadatlan küzdelem volt az oroszországi és nemzetközi proletárforradalom győzelméért. Amikor elment az élok sorából, örökségül a győztes forradalom bátyját, a Szovjetuniót hagyta ránk és neve már ott élt a nemzetközi munkások szívében, műveit olvasták és ismerték szerte a világon, szerették a dolgozók és rettegetek tőle az elnyomók és kizsákmányolók. Születésének 86. fordulóján a szocialista országok egész sora, milliárdnyi ember emlékezett meg róla az egész földtekén.

„Vlagyimir Iljics Lenin, lángeszű vezérünk és tanítónk, azért alapította, erősítette a Kommunista Pártot, hogy az a dolgozók hatalmas, lelkesítő és irányító ereje legyen a szabadságért, a nép boldogságáért és a kommunizmusért vívott harcban. Lenin a legelőkeltebben szembeszállt minden olyan kísérlettel, amely csökkenteni, vagy gyengíteni akarta a pártnak a szovjet állam rendszerében betöltött vezető szerepét.” — szól a XX. kongresszuson elhangzott beszámoló. S így van a gyakorlatban is. Így volt ez, amikor Lenin még élt, s most, amikor el nagy tanításának szelleme a nép iránti határtalan szeretete.

A Párt és Lenin ikertestvérpár... — írja versében Majakovszkij s így igaz. Most születésnapja évfordulóján arra az emberre gondolunk, aki egész életét a dolgozók felszabadításának a szocializmus építésének szentelte. Marx és Engels után Lenin vitte tovább a harcot a marxizmus győzelméért a munkásmozgalomban és a munkásmozgalom marxista célkitűzéseinek megvalósításáért.

Népünk szabadságával, jelenünk és jövőnk alakulásával, széttephetetlenül összeforrt a leninizmus, Lenin neve. A Bolsevik Párt, Lenin irányításával vezette az ország népét, a Nagy Októberi Szocialista Forradalom győzelméhez, megszervezte az intervenciók és a belső ellenforradalmárok egyesített erőinek szétzúzását s hozzákezdett egy új társadalom felépítéséhez.

Lenin azt tanította, hogy a szocializmus győzhet először az országok egy csoportjában, sőt egy országban is. A győzedelmes Októberi Forradalom és a szocializmus felépítése a Szovjetunióban Lenin tanításainak megtestesülését jelentette. Lenin tanításait igazolja a népi demokratikus rendszer győzelme több európai és ázsiai országban és a szocializmus sikeres építése ezekben az országokban.

A Szovjetunió Kommunista Pártja — Lenin édes gyereke — immár csaknem negyven éve vezeti a Szovjetuniót a lenini úton. A kommunista párt vezetésével a Szovjetunió népei felépítették a szocialista társadalmat a kommunizmus első fázisát — és sikeresen oldják meg a kommunista társadalom építésének feladatait.

Az SZKP XX. kongresszusa a szovjet nép által a lenini kommunista párt vezetésével aratott győzelmek nagyszerű demonstrációja volt. A lenini eszmék testesültek meg a kongresszus beszámolóiban, a küldöttek hozzászólásaiban és a kongresszus határozataiban.

Lenin tanításainak hagyatékát jut érvényre a mi pártunkban is. Ez biztos alap ahhoz, hogy eddigi sikereinket tovább növelhessük, még biztosabban járhatunk a szocializmus útján.

A halhatatlan lenini eszmék az emberiség százmillióit újabb hőstettekkel lelkesítik a szabadságért és boldogságért folytatott harcban.

A Béta-aknaiak üzenik:

Újból a tervteljesítők sorába lépünk és törlesztjük adósságunkat

Béta-akna azok közé az üzemek közé tartozik, melyek szinte rendszeresen teljesítik terveiket. Ezt bizonyítja az is, hogy Béta-akna többször nyerte el már az élüzem címet, s az, hogy három éve mindössze öt hónapban termelt 100 százalék alatt.

Április 3-a után azonban újból az elmaradók közé került Béta-akna. Az ott dolgozó bányászok eddig csak négyszer teljesítették napi előirányzatukat áprilisban, és 18-ig 725 tonna szén-adósság terhelté őket.

Mi lesz az ígérettel?

Sokat foglalkoztat most ez a kérdés. Mégpedig jogosan! Mert a Béta-aknaiak, a SZOT és a Minisztertanács vándorzásdíjának harmadszori elnyerése érdekében 106 százalékos átlag tervteljesítést vállaltak a II. negyedévben. Ezért mi is a fenti kérdést tettük fel az üzem párttitkáranak, Kostyák elvtársnak:

— Nincs okunk az elkeseredésre, mert az intézkedéseket már megtettük. Pártcsoporthozatunk és népmelénk már munkában vannak. Dolgozónk

között pedig jó a hangulat, és a versenyindület. S éppen ez a biztosíték arra, hogy amit vállaltunk, teljesítjük is.

A délutános leszállókkal beszélgetve mi is meggyőződünk a fentiek igazságáról. Szinte mindenki tudta, hogy április 23-tól kezdve napi 130 vagon szenet kell termelni, hogy törlesszék az eddigi adósságát és valóra váltsák az ígéretet. Erről pedig szívesen és úgy beszéltek, mint amit valóra lehet váltani május 1-ig.

A körletvezetők terveiről

Hudacsek Lőrinc elvtársral, az I-es körlet vezetőjével, mindjárt a bányából való kiszállása után beszélgettünk. A felszabadulási versenyben ő vált érdemessé — körlete jó eredményével — a legjobb körletvezetőt illető jutalomra, a mosógépre. Most is 100 százalék felett teljesíti havi esedékes tervét. De azért mégis azontöri a fejét, miként lehet fokozni a termelést.

— Segíteni kell a másik két körlet, főleg a lejt-aknaiak elmaradásának pótlását — mondta és arról beszélt, hogy hamarosan három új fejtést telepít be, ami naponta 120 csille szénrel jelent majd többet.

Bence József elvtárs, a II-es körlet vezetője is bizakodva nyilatkozott:

— Türelmes várjuk a havi tervet. 20-án már újból termelhet, mert addigra rendbehozzuk, a 131-es csapat mind a négy munkahelyén. Ez naponta 120

csille széntöbbletet jelent a mostani felül. Ezenkívül még két kis munkahelyen is megkezdjük a jövesztést. A két helyről előreláthatólag 50 csille szenet várhatunk 24 óránként. Lehet, hogy még többet is.

A Lejt-aknától Kecskés elvtárs ezt mondta:

— Semmi okunk a borúlátásra. Jelenleg ugyan nagyon rosszúl állunk, mert régi embereinket kiegészítésképpen Anna-aknának adtuk, ahonnan új bányászok jöttek, kiknek még szokatlan az itteni körülmény. De hamarosan rendbejövünk. A tegnapi termelést (április 16) a maihoz április 17 viszonyítva 100 százalékos javultunk. Hamarosan egy új fejtést és egy kamrafajtást indítunk be. Követetők, akkor pedig több szenet is adunk tervünknek. Áprilisi előirányzatunkat — ezért merem mondani — teljesítjük.

Múzeális tárgy lesz a talicskából

— Áprilisban rosszul indultunk — kezdte Mátrai Árpád elvtárs az üzemvezető. Az átszervezés és az, hogy sok munkahelyünkön vártatlanul gyorsan kifogyott a szén — akadályozott bennünket. De most már minden lehetőségünk megvan az elmaradás pótlására. Nyugodtan megyek üdülni Hévízre...

A főmérnök, Ropoli elvtárs

más feladatokról beszélt:

— Az új fejtések előkészítésével egyidőben megindítjuk a harcot a talicska ellen. El akarjuk érni, hogy két-három hónapon belül műzeális tárgy legyen ez az eddigi nélkülözhetetlen hűtő szállítóeszköz. Helyette kiscsillivel és törpe rázócsúszdával szállítjuk majd a szenet. Ezekkel az intézkedésekkel akarjuk biztosítani, hogy öreg Béta-akna 100 vagonon felüli szénmennyiséget, Lejt-akna pedig 28—30 vagon szenet szállítson a II. negyedév minden egyes napján. Végül pedig azt üzenjük Komló lakosainak, hogy Béta-akna újból a tervteljesítők sorába lép, törleszti az adósságát.

A feleletet tehát megkaptuk. A Béta-aknai bányászok, bár a hó elején nagyobb részben nem rajtuk, részben pedig rajtuk múló okok miatt elmaradtak a tervteljesítésben, május 1-ig mégis teljesítik ígéretüket.

Ehhez kívánunk mi is sok szerencsét és sikert!

Az üzletek nyitvatartásáról

A városi tanács vegrehajtó-bizottsága a május 1-i háromnapos ünneppel kapcsolatban az üzletek nyitvatartását az alábbiak szerint szabályozta:

Női és férfi fodrászüzletek: 1956 április 30-án 7—13 óráig és május 2-án 7—13 óráig, a HIV, Kökönös Főterei, a Kossuth Lajos utcai és a Kenderföld Arany János utcai üzlete tart nyitva. A kisiparosok április 30-án 8—12-ig dolgoznak.

Élelmiszerüzletek: Április 30-án és május 2-án 7—10 óráig a Kossuth Lajos utcai, a Vorosilov uti és a Füster Sándor utcai üzletek, a Kökönös Főterei, a Pécsi úti a gesztenyési, az Anna-aknai, az Új-telepi, a Mecsekjános, a kenderföldi felvonulási falu, és a Zrínyi M. utcai élelmiszerboltok. Április 30-án 7—10 óráig még nyitva tart a Kossuth L. utcai és a Kökönös Főterei hűsölt, a Kossuth Lajos utcai üzletházban lévő élelmiszerbolt, a Sallai J. utcai, a Kenderföld Zrínyi Miklós utcai és a belvárosi Kossuth L. utcai üzletház üzletei.

NAGYMÁNYOKI

Bányász

Túteljesítették vállalásukat a nagymányoki bányászok

A nagymányoki bányászok 140 tonna szén tervén felüli kitermelését vállalták május 1. tiszteletére. És most — bár még hat teljes munkanap választ el bennünket a munkássz-tály nagy nemzetközi ünnepétől — arról adhatunk számot, hogy amit ígérték; túteljesítették. Egyszáznegyven tonna helyett, már több, mint négyszáz tonna szenet adtak esedékes havi tervükön felül, s vállalásukat csaknem 300 százalékra teljesítették.

A széntermelési terv mennyiségi teljesítése mellett, az önköltség csökkentésére, és a szén kalóriatartalmának növelésére is nagy gondot fordítanak. Az elmúlt negyedévben például 220 ezer forinttal termeltek olcsóbban. Most, a II. negyedévben, a visszarablásra kerülő fa gazdaságos felhasználásával, a helyes energiagazdálkodással, a túlórázás és a vasárnapi műszakok teljes megszüntetésével, (az I. negyedévi tervhez viszonyítva) tonnánként 24 forinttal akarják olcsóbban termelni a szenet.

E feladatok végrehajtása ma minden nagymányoki bányász célja. Így is dolgozik, szinte kivétel nélkül mindenki. Ki a tervtúteljesítés-

ben, ki az önköltség csökkentésében, vagy éppen a kalóriatartalom növelésében jár élen.

Legjobban mégis a 11-es csapat, Kovács János (5) harmadának bányászai érdemelnek dicséretet. Ok nemcsak a fatakarakossággal teszik olcsóbbá a nagymányoki szenet, hanem azzal is, hogy magasan túteljesítik tervüket. Április 13-án például 28 cillés előirányzatukat 51 csille szénre teljesítették. Ha mindenki így dolgozna, mint ez a kis kollektíva, akkor a II. negyedévben nem 24, hanem 34 forinttal csökkenthetné a szén előállítási költsége Nagymányokon. Hiszen világos: ha több tonna szénre osztják meg az üzemigazgatási, üzemkarbantartási és az energiatartási költségek — akkor az olcsóbb is.

A május 1. tiszteletére indított verseny olyan csapatokat is magával ragadott Nagymányokon, amelyek márciusban jóval 100 százalékon alul teljesítettek. Ilyen a 19-es, Márkus János csapat is, amely márciusi 87,5 százalékkal szemben, április 19-én már 100,6 százalékos tervteljesítést ért el.

Egy jogtalan panasz

Többször hallottam Nagymányokon, hogy az északi üzemek bányászai „mostoha” gyermekei a trösztnek. Hogy ez mennyire nem felel meg a valóságnak, azt csak egy esetet kívánjuk bizonyítani. Ebből az egyből azonban következtetni lehet a többire.

— Nincs fúrószárunk! — mondotta Budai János feltáró csapatvezető és elkezdett legyinteni, amikor a trösztre került a szó. — Azok ott Komlón — folytatta — nem törődnek velünk. Már többször kértünk meg is ígérték, de még sincs. Jó magam már ötször vettem fel termelési értekezleten ezt a dolgot, de úgy látszik a komlói kiküldött

megfeledezett ígérteréről. No, ezek után nincs más hátra, magamnak kell fúrószárát venni. Csak tudnám, hol lehet kapni. Megszégyeníteném a trösztöt.

Igy folyt a beszélgetés a párttitkár és Budai elvtárs között.

Ezzel szemben mi az igazság?

A nagymányoki igénylők a hibásak ebben az esetben, akik nem gondoskodtak, hogy feltárók részére kellő mennyiségű fúrószár álljon rendelkezésre. Igaz, Komlón nincs kész fúrószár. De van félkész állapotban 80 folyóméter. S ez a félkész állapotú fúrószár elegendő lenne a

nagymányoki feltáróknak. De az ottaniaknak úgy látszik ez nem kell, mert sok vele a vesződség. „Hogyne, majd vesződség vele”, hiszen sokkal kényelmesebb az újra várni, és közben a trösztre hátrítani a dolgozók előtt a felelősséget.

Kedves Budai elvtárs! Hát így állunk a „mostoha gyerekek” ügyével. Ugye most már maga is belátja, hogy tévedett?

Kitüntették az árvízvédelmi munkákban kitűnt nagymányoki vajúraskolásokot

Csütörtökön — április 19-én — délután a Nagymányoki községi művelődési terembe hívták össze azokat a vajúraskolai tanulókat, akik példaadásul és hősies munkával tűntek ki az árvízvédelmi munkákban. Az összejövetelen Mihályi János elvtárs, az MTH Központi Bányai Osztályának vezetője vett részt, aki az MTH elnöke nevében köszönetét fejezte ki és megdicsérte a fiatalokat helytállásukért. Majd 90 dicsőséres oklevelet, 5 értékes könyvet és egyéb jutalomtárgyakat adott át az 504-es MTH intézet iparitanulóinak.

II. Egon Erwin Kisch:

EGY GYEREK, valamenynyit túlvoltve szünet nélkül sikoltozik. Kis tolokocsija közvetlenül a középső pap mellett áll, amellyel, aki oly szívhezszólan tud beszélni az isteni könyörületességről, anélkül, hogy a gyermek kétségbeesett sikongatásától a legkevésbé is zavartatná magát. Mindazonáltal, hogy az áhitatos hangulatot ne rongos, az egyik betegszállító kigördíti a gyerek kocsiját a rácsos udvarból.

A kiáltozóknál is kiáltozóbbak a hallgatagok. Szemük fehéreje semmibe mered. Egyre hozzák a hordályokat és a hordályokon látszólag csak takarók és kendők hevernek, semmi más, csak ezek a kendők és takarók. Mégis kell, hogy ember legyen alattuk. Elnek-e még vajon?

És ide akartam én úszónadrágot és törülközőt hozni! Micsoda fura ötlet, földi szükségleti cikkeket hozni egy olyan világba, ahol haldoklókat hordoznak körül, halottak fürödnek és a közönség arra vár, hogy a víz újból életre keltsék őket.

Mi, akik gyalogosan jöttünk ide, most már két óraja ülünk

az előudvarban és még egyre hozzák a hordályon fekvő betegeket a szent fürdőépület belsejéből. S aki nyöszörgött, mielőtt bevitték, nyöszörgött most is, aki nyögött, most is nyög, a halottápadt arccal nem futotta be az élet pirja, az üres, semmibenző szemek most sem élénkebbek, az ajkuk reszketve mozognak s bizony a hordályokon lévő takarók alatt nem mozdul semmi. A hozzátartozók betegekhez rohannak, nevüket szólítják és reménykedve fűrkészik arcukat. Semmi...

A LEHETŐSÉGEK azonban még nem merültek ki végképp, s a barlang előtt a Szent Szűz kegyesen lehajolhat a szenvedőhöz, aki teljesítette parancsát, aki messziről zárandokolt ide, hogy igyon ebből a vízből és megfürödjön benne. Tehát a fürdés után a beteget a szent gyógyító sziklához viszik, a hordály vívői hangosan imádkoznak, a beteg hozzátartozói ugyancsak imádkozva kísérik a hordályat.

CSODATEVŐ VÍZBEN FÜRDŐM

Mi, akik még mindig a fürdőre várakozunk, nem láthatunk a barlangba, mert ez körülbelül ötven lépésnyire innen, a sarkon túl fekszik, de ha beütné a csoda, meghallanánk a szenvedéseiktől megszabadultak örömjajongását, s a tömeg örömkriátlását.

DE NEM HALLUNK SEMMIT.

Azok, akik saját lábával érkeztek, és most úgy vároznak, időnként egy-egy hellyel előbbre kerülnek és már nincs messze az az idő, mikor Isten Anyjának városcsodájából a rendelőjébe hívják. Balföldi szomszédom egy szállóban lakik velem: párizsi hivatalnok, tegnap este együtt sakkoztunk. Vele született gerincferdülésben szenved, majdnem 45 fokra görbül jobbra, egyetlen specialista sem tudott segíteni rajta. Most aztán Lourdes-al próbálkozik. Csak a nők miatt teszi — tegnap megvallotta nekem, — nem akar neveltségnek látszani előttük.

A HOSSZULÁBU IRNOK tolmácsa voltam a vonaton. Egyre felém tekintget, mintha kérdeznél szeretne valamit, aztán mégis csak hallgat, mert ez az időpont nem társalgásra való. Harmadik ismerősöm kint tartóan bicegett mellettem mankóin a vasárnapi körmeneten, amelyre fél Portugália eljött érkeivel és valamennyi püspökével. Egyike volt ez a Lourdes-i esti körmenetnek, megrendezésük keresett és költséges.

A barlang előtt gyülekezünk, egy faág szinte megmozdult a sziklahasadékban, talán a lobogó gyertyák fényétől, talán a sokezer hangú mormolástól.

AZ ELSŐ HARANGJELZÉSRE meggyújtották fakályákat a zárandokok, menetbe fejlődtek fel és felcsendült az Ave Maria. Alighogy elhangzott a refrén, mint angyalok kórusa, még egyszer visszahangzott a sziklafal magaslatáról. Lourdes templomi kórusa odafönn helyelkedett el. A sarkon befor-

szeg folyósításával tegyék lehetővé, hogy végre oldódjék meg már a Művelődési Terem, Művelődési Ház való átszervezésének kérdése. Ígéretekben nem is volt hiány, de tetekben annál inkább! Különböző szervek jöttek-mentek a szóbanforgó helyiségben, felmérték, kalkuláltak, konkretizáltak, ütemeztek, határidőket szabtak és felelősöket jelöltek meg, de a Művelődési Ház csak nem akar nyél-

beütni.

Mi most ismételtén kérjük a Tröszt Szakszervezeti Bizottságát; vizsgálja meg a beruházási osztály közösen a nagymányoki Művelődési Ház kérdését. Azután pedig mondják meg végre: lesz-e Művelődési Ház vagy sem, lesz-e igazán művészeti élet Nagymányokon, a szép helyiségekben, vagy továbbra is főzés, italozás elsőbbsége veti háttérbe a dolgot?

A sánta ember, aki most velem együtt vár a fürdőre, az egész utat végigbicegte mankóval a hóna alatt, énekeskönyvvel a kezében, és nem elégedett meg azzal, hogy csak a refrént, az Ave, Ave, Ave Mariát énekelje, ő minden strófat végigénekelte, és tiszta baritonja magasán szárnyalt a tömeg éneke felett. Időről-időre elismerést várva pillantott rám, aki közvetlen mellette mentem — most azonban már nem méltat figyelemre.

ITT NINCS senkinek más szomszédja, csak saját maga. A reménykedés és a várakozás teljesen betölti az ember lelkét. S most végre rám kerül a sor. Fügöny csapódik félre előttem — a lourdes-i Notre Dame (Miaasszonyunk) kezdőbetűi vannak ráhímezve, — és negyedmagammal egy kis kabina lépek. Kópadiója vizes és piszkos, leülünk egy padra és levetkőzünk. Mellettem egy férfi, már a fürdés után láthatóan nem képes arra, hogy egyedül felöltözzék. Teste lökészerűen meg-megrándul, keze képtelen a ruhát begombolni. Egy fürdőszolga aztán segít neki.

(Folytatjuk)

A brikettgyáriak 111.1 százalékra teljesítették esedékes tervüket

Keveset hallani a Nagymányoki Brikettgyár munkás-kollektívájáról. Pedig az ott dolgozó emberek igazán megérdemlik, hogy munkasikereiket a sajtó is napvilágra hozza. Igaz, nem termelnek mást csak háztartási fűtőanyagot, — de azt aztán jól és sokat.

Márciusi tervüket például kifogástalan minőségben 111.5 százalékra teljesítették. S nem is akarják alább adni, mert április 18-ig majdnem ugyanannyiban, 111.1 százalékban tették eleget addig esedékes havi tervkötelezettségüknek.

Ez a jó eredmény elsősorban Bódog János harmada dolgozóinak, akik 112.9, másodsorban Bódog Pál harmada dolgozóinak, akik 112.7, és Werschtroch Géza harmada munkásainak akik 107.7 százalékra teljesítették április 19-ig havi tervüket.

Rovás

Nagy gond bányáink faellátása, hiszen drága pénzért külföldről importáljuk azt. A nagymányokiakat ezzel szemben mégis fapocsékolásra készítették a LIGNIMPEX Fa-Papír és Tüzelőanyag Kúkereskedelmi Vállalat, Miért?

„Nagymányokon csak 2.50-es bányafát használnak általában. Legutóbb is ilyen rendeltek. A LIGNIMPEX-nél azonban — fa az fa, mindegy gondolták — 250-es helyett 274-es méretűt küldtek.

Mi lesz a sorsa annak a 3 vagon bányafának, amely most érkezett és minden egyes darabja 24 centiméterrel hosszabb? Elpocsékolódik! Elpocsékolódik, mert a LIGNIMPEX-nél a 24 centiméter nem jön számításba.

Amikor az egész országban fatakarakosságért harcolnak a dolgozók, a LIGNIMPEX-nél sajnos még ilyen is előfordul. Arra készítették az üzemeket, hogy takarékoskodás helyett pocsékoljanak.

Javaslatok megoldhatatlannak látszó problémákhoz

Évek óta vajudik a kispályás kézilabda edzőpálya létesítéséről, „hogyan és hol” kérdése. Nem vagyunk ugyan nagymányokiak, de azért egy javaslatot még megpróbálkozunk. Ha jó, próbálják megvalósítani.

A bányatelepi orvosi rendelő előtt van egy füves, bekerített kis tér. Délutánonként az úttörők labdázgatnak rajta. Ha ezt egy kissé rendeznénk, körökörül vízlevezetőket és szivárokat építenének, kapukat készítenének — máris kész volna az edzőpálya.

— A mányoki üzemi DISZ-szervezetnek soha sincs pénze — vetik fel sokszor a problémát a DISZ-vezetők, — szegény, mint a „templom egere”. Igaz, igaz. A tagdíjárólakon kívül nincs más bevételi forrása a szervezetnek. Ez meg nem elég ahhoz, hogy sportfelszereléseket és más szórakozási eszközöket vegyenek a fiatalok részére.

De mi lenne, ha a szakszervezet kezelésében lévő uszodát a DISZ kapná meg? Természetesen használható állapotban.

Lenne pénze a bányai üzemi DISZ-szervezetnek.

Ugye, ez sem megvalósíthatatlan?

Bírálatunk nyomán:

AKI MEGSZIVLELTE... „Beszélhetünk-e nagymányoki viszonylatban munkaversenyről?” — című cikkünkben többek között arról írtunk, hogy Kiss elvtárs, a versenynyilvántartó — bár naponta elvégzi az értékelést — az összes eredmény mégsem kerül rendszeresen nyilvánosságra elé, csak a legjobb.

Kiss elvtárs megszívlelte a bírálatot. Most már naponként, rendkívüli esetben másnaponként láthatja minden bányász

Helyet a kulturális munkának

Nagymányokon eleven kulturális élet folyt és folyik. Öntevékeny csoportok és az Állami Faluszínház csakoly gyakori szívesen látott vendég a mányokiak színpadán, mint a Pécsi Nemzeti Színház együttese.

Ez azonban nem jelenti azt, hogy Nagymányokon mindenben ezen a területen. Sőt! Olyan fájó pontunk van, melynek megoldását három év óta hiába várjuk, s ez a független Művelődési Otthon ügye.

Ugyanis a jelenlegi Művelődési Otthonnal van egybeépítve a DÜV. konyha és étterem, az italtöltés és a magánlakás. Ez a gyakorlatban azt jelenti, hogy Művelődési Otthonról nem beszélhetünk, csak művelődési teremről, amely nem elégíti ki a művészet iránti nagymányokiak teljes éhségét.

Az illetékeseknek már javasoltuk; megfelelő beruházási összeg folyósításával tegyék lehetővé, hogy végre oldódjék meg már a Művelődési Terem, Művelődési Ház való átszervezésének kérdése. Ígéretekben nem is volt hiány, de tetekben annál inkább! Különböző szervek jöttek-mentek a szóbanforgó helyiségben, felmérték, kalkuláltak, konkretizáltak, ütemeztek, határidőket szabtak és felelősöket jelöltek meg, de a Művelődési Ház csak nem akar nyél-

AKIK NEM AKARJÁK TUDOMÁSUL VENNII...

„Az új bányarész munkásairól” című írásunkban a Beton-útépítő Vállalatot bíráltuk a vállalati kisvasút lassú készítése miatt. Az írott szó azonban a pusztába kiáltott szó sorsára jutott. A vasútépítő munka sem gyorsult meg, és a Beton-útépítő Vállalat Komlói Építésvetése sem reagált rá, se szóban se írásban.

Nem tudjuk mi a szándékuk a betonútosoknak, lehet, nem akarnak tervet teljesíteni? A nagymányoki bányászok viszont akarják! Vagy a beton-útépítők nem szokták valóra váltani amit vállaltak? (Csúnya szokás!)

Most újból közöljük a nagymányokiak kérését: Készítsék el legalább a vállalati végállomást és a hidat. Ezeket pedig minél előbb, mert a nagymányokiak II. féléves tervteljesítése van veszélyben.

Azt hisszük még időben szólunk. Csak találon meghallgató és a népgazdaság érdekeit szemelőtt tartó egyéniségekre ez a pár sor. Egyébként 3 hét múlva újra jelentkezünk ez ügyben!...

Városunk dolgozói készülnek május elsejére

Egyenruhás bányászok, vágáris-kolások, piros nyakkenő...

lesz a legszebb, legszínképesebb felvonulás, ki teljesíti addig legjobban...

Komló dolgozóit. Este 7 órától a Kossuth téren és a „Fekete Gyémánt” előtti téren utcabal lesz.

Szerkesztőség postájából: Két éve már

Bizony elég régóta várom a Karbantartó Vállalatot, hogy végre megjavítsa, parkettázza az én lakásomat is.

(Mártainé jó helyen kereste igazát. A hibát nem is ő, hanem a Karbantartó Vállalat követte el, aki két év óta hanyagolja ezt a munkálatot.)

Szorgalmas emberek

A tisztasági hónap és május 1-re való felkészülés alkalmából, igen szép munkát végzett néhány lépcsőház lakója...

Húzzák mint a rétestészát

Pintér Mihály túrelme ügylátszik fogytán. Ezt bizonyítja az, hogy két év után az „Uj Komló” szerkesztőségét hívja segítségül.

Karcsi meggyógyult

Szegődi Konrádné mond köszönetet sajtó újtán is, a trüszit TB csoportvezetőjének, Kiss elvtársnak.

MUNKÁSOKAT KERESNEK

Azonall belépésre: a 49. sz. Építőipari Vállalat 10 munkást, 10 segédmunkást, 5 kőművest...

Nagy választékban a

Csurgó László a Szegedi Autójavító Vállalat dolgozója a szovjet szakirodalom rendszeres tanulmányozásával érte el...

APRÓHIRDETÉS

SÓTET, politúrós ebéd, igen jó állapotban eladó. Felvilágosítás: Szolt Vilmosné, OTP-fiók.

HI RE K

Már minékünk beborult az ég...

Az Ujtelep lakói újból ezt a nótát éneklék: Már mi nekünk beborult az ég... Amott kerekedik egy fekete felhő...

Valóságos riadalom van az Ujtelepen, amikor a Kossuth-Rádió meteorológiai jelentése nyugati szelet jelez...

A védekezés sajnos nagyon nehéz és époly meddő, mint az a salakdomb állítólagos leköltése...

A másik ilyen úrm a Pécsi út lakásainak, illetve lakóit, és a város középpontjáról Kökönyösbe felgyalogolókak éri.

Erre szeretnénk választ kapni. Elvégre tisztasági hónap van! KOMLÓ LAKOSSÁGA

A Komló Városi Tanács

VB Ipari Osztálya értesíti az üzemek és vállalatok vezetőit, valamint a lakosságot, hogy a hulladékgyűjtési kampány...

Sertésorbán elleni védőoltásokat végeztet a Városi Tanács VB Mezőgazdasági Osztálya.

Hatezer darab facsemétét iltettek el április 21-ig Kökönyös északi lejtőjén.

Fürst Sándor utca járműforgalma — átépítés miatt — április 23-tól szünetel.

Béke Szálló alagsorában lévő fürdő rövid időre szünetel.

nézze meg most érkezett öltönyeinket a 117-es ruhaboltban.

Naptár

- 1956. április 24., kedd. György napja. A nap két 4.40 óra. — Nyugszik 18.45 óra. — A Hold két 18.29 óra. — Nyugszik 3.58 óra. — Negyven évet, 1916 április 24-én volt az internacionálista II. Nemzetközi Szocialista Konferenciája a svájci Kienthalban. 1886 április 25-én született Pólya Tibor festőművész. (70 éve.) 225 évvel ezelőtt, 1731 április 26-tól április 29-ig, Emirátus bukása, színes magyarul beszélő szovjet film, április 30-tól, május 2-ig Kutyafejúk, színes cseh film. Matiné: 29-én, vasárnap délelőtt 10 óra, Gyárvar, cseh film. Szabadság: április 24-25, Menekülés Franciaországba, április 27-től 29-ig Partizán lány, koreai film, április 30-tól május 2-ig, Emirátus bukása, színes magyarul beszélő szovjet film. Matiné: április 29-én, vasárnap délelőtt 10 óra Baráti becslés. Előadások kezdete: Május 1. hétköznap délután fél 5 és fél 7 óra, vasárnap délután fél 4, fél 6 és este fél 8 óra. Szabadság: hétköznap 5 és 7 óra, vasárnap 3, 5, és 7 óra.

MOZI

Május 1: április 24-25 Hűség próbája, szovjet film, április 26-tól április 29-ig, Emirátus bukása, színes magyarul beszélő szovjet film, április 30-tól, május 2-ig Kutyafejúk, színes cseh film. Matiné: 29-én, vasárnap délelőtt 10 óra, Gyárvar, cseh film. Szabadság: április 24-25, Menekülés Franciaországba, április 27-től 29-ig Partizán lány, koreai film, április 30-tól május 2-ig, Emirátus bukása, színes magyarul beszélő szovjet film. Matiné: április 29-én, vasárnap délelőtt 10 óra Baráti becslés. Előadások kezdete: Május 1. hétköznap délután fél 5 és fél 7 óra, vasárnap délután fél 4, fél 6 és este fél 8 óra. Szabadság: hétköznap 5 és 7 óra, vasárnap 3, 5, és 7 óra.

Barta Lajos Kossuth-díjas:

SZERELEM

Letűnt korok hétköznapjaiba belemélyedni mindig érdekes, mindig tanulságos. De míg a régmúlt idők embereinek életét...

horvatok Gál Jánosné Nelliéről is. Ez a ragyogó esztendővel való megfestett temperamentumos jellem egyik legszebb gyönyörűségem...

horvatok Gál Jánosné Nelliéről is. Ez a ragyogó esztendővel való megfestett temperamentumos jellem egyik legszebb gyönyörűségem...

Komló Bányász—Szikra Gázművek 2:1 (2:1)

Budapest, Hévízi út, 1500 néző. Vezető: ... Szikra Gázművek...

kában és jól állt a lábán. A Gáz-művek csatárai előtt több helyet adott, de a kapura lövés nem ment nálok.

rint Gerencsér érdemel, remek játékaért. Az volt a véleményem, hogy ördögös ember, mert mindenütt ott volt.

SPORTHIREK

Megyei úttörő torna és atlétikai bajnokságok jobb eredményei: 60 méteres futás: első Dabóczi Mária 9,2.

Április 14-én szombaton rendezték meg Komló város úttörő atlétikai bajnokságát. Legutóbbi számunkban közöltük a lányok eredményeit.

60 m. síkfutás: első Dezső Kálmán (Kökönyös-Nyugat) 8,7, második Kismándor József (Kökönyös-Nyugat) 8,9.

LABDARUGÁS

Pécsi Bástya—Komló Bányász 3:0 (2, 8, 14). Szakado esőben került sor a mérkőzésre.

Megyei másodikosztályú északi csoport KBSV. II.—Komló Bányász 13-0.

60 m. síkfutás: első Dezső Kálmán (Kökönyös-Nyugat) 8,7, második Kismándor József (Kökönyös-Nyugat) 8,9.

RÜPLABDA

Pécsi Bástya—Komló Bányász 3:0 (2, 8, 14). Szakado esőben került sor a mérkőzésre.

Megyei másodikosztályú északi csoport KBSV. II.—Komló Bányász 13-0.

60 m. síkfutás: első Dezső Kálmán (Kökönyös-Nyugat) 8,7, második Kismándor József (Kökönyös-Nyugat) 8,9.

ASZTALITENISZ

Megkezdődtek a városi első osztályú küzdelmek. Legérdekesebb mérkőzés az Anna-akna—Hosszúhetény volt.

60 m. síkfutás: első Dezső Kálmán (Kökönyös-Nyugat) 8,7, második Kismándor József (Kökönyös-Nyugat) 8,9.

60 m. síkfutás: első Dezső Kálmán (Kökönyös-Nyugat) 8,7, második Kismándor József (Kökönyös-Nyugat) 8,9.

A második féldobben kiegyenlítővé vált a játék, sőt mintegy 40 percig a Gázművek csatárai erősen szorongattak. Ekkor már több dolga akadt Magyaroknak is.

60 m. síkfutás: első Dezső Kálmán (Kökönyös-Nyugat) 8,7, második Kismándor József (Kökönyös-Nyugat) 8,9.

60 m. síkfutás: első Dezső Kálmán (Kökönyös-Nyugat) 8,7, második Kismándor József (Kökönyös-Nyugat) 8,9.

UJ KOMLÓ

VLÁG PROLETÁRI EGYESÜLJETEKI

AZ MDP KOMLÓI PÁRTVEGREHAJTÓBIZOTTSÁG, A DISZ, A TRÜSZT ÉS A SZAKSZERVEZETI BIZOTTSÁG LAPJA

VI. EVFOLYAM, 18. SZÁM

ARA: 30 FILLÉR

VASÁRNAP, 1956 APRILIS 29.

Köszöntünk május 1!

A nemzetközi munkásosztály egyik legnagyobb ünnepe közeledik. Már hagyományá vált a mi kis városunkban, hogy erre a napra, május 1-re munkával készülünk. Hiszen ilyenkor, az ünnep előtti napokban valahogy egészen másképp megy a munka, eredményesebben, kevesebb hibával és nagyobb lelkesedéssel. — azaz jobban; ünnepi módon. Aki az ünnep előtti vetélkedésben ki-váló eredményt ér el, büszkén emlegeti egész évben, s büszkén emlegetik őt mások is. — Így megy ez minden nagyobb ünnepünk előtt, s mégsem egyformán. A munka ugyanaz. — Bányászaink több tonna terven felüli olcsóbb szénért, építők több felépített lakásért, a kisebb költségért, kereskedelmi alkalmazottaink a jobb, gyorsabb kiszolgálásért, és vasutasaink a túlsúlyos vonatok továbbításáért versengenek. A tartalom azonban más, mert ez az ünnep, világünnep. Világünnep volt 50 évvel ezelőtt, mert már akkor is tudta a magyar munkás, hogy e napon vele ünnepelnek testvérei a Föld legkülönbözőbb tájain. — Es szászoroson világünnep ma, amikor a történelem fél évszázadot lépett, és e gigászi lépés dobbanásában a nemzetköziség diadala hallatszik.

Olyan ünneppé vált ez a nap amelyen a tömegre a békek egymásmelletti élését tüntetnek. A világon egy óriási béke-övezet alakult ki Kínától és Indiától a Szovjetunió át Egyiptomig, amelyben a nép tevékenyen támogatja kormányának háborúellenes törekvéseit... Most, hogy Hruscov és Bulgariya elvtársak Londonban tárgyalnak, s a szoros szovjet-angol együttműködés alapjait akarják lerakni — maguk mögött érzik ezt az aktív békeakaratot.

Az emberek gondolkozásában már elválaszthatatlanul összeforrt a két fogalom: béke és jólét. A tartós béke az életszínvonal emelkedésének egyik biztosítéka — nálunk a szocializmust építő országokban. Nagyszerűen megmutatta a két fogalom egységét a Szovjetunió Kommunista Pártjának XX. kongresszusa, amely egyszerre tárgyalta fel a népek együttműködésének új távlatait, s tűzött ki szovjet mértékkel mérve is nagy és megragadó gazdasági célokat.

A XX. kongresszus Magyarországon is felpezsdítette a gondolatokat és a tettvágyat: teni akarunk minél többet és minél gyorsabban, hogy nálunk is megvalósulhassanak hasonló szép célok. A tettvágy pedig célt kapott: előttünk a második öt éves terv, amelynek nagyszerű téziseit már a nép elé tártá pártunk és kormányunk. A holnaputáni felvonulók már ismerik és tudják, hogy a második öt éves terv éveiben a munkások és alkalmazottak egy keresőre jutó realbéreinek átlagosan legalább 25 százalékos növelését a munkabérek emelésével és a kiskereskedelmi árak leszállításával kell megvalósítani. Tudják, hogy a második öt éves terv folyamán fokozatosan kezdődik meg és a III. öt éves terv során fejeződik be a 7 órás munkanapra, illetve a 42 órás munkahétre való áttérés.

Es tudják azt is, hogy emelk a sokgyermekes családok észére a családi pótlékot, hogy a nők egészségvédelme céljából a jelenlegi 12 hétről 14

hétre növelik a szülési szabadság időtartamát.

Városunk bányászai ilyen célok ismeretében vonulnak majd fel, s ezért érdemes ünnepelni.

A Magyar Dolgozók Pártja Központi Vezetőségének egyik május 1-i jelszava mondja: — „Széncsaták hősei! Bányászok, technikusok, mérnökök! Adjatok több és jobb szentet a hazának! Tervetek túlteljesítésével készüljétek május 1 méltó megünneplésére!” Hadd számolhassanak be az ideji felvonuláson a feliratok arról, hogy már ezekben a napokban is tettünk egyet-mást az új öt éves terv sikeréért. Mert további fel-emelkedésünk terve ez, amelynek teljesítésével jelentősen növelhetjük a népjólétet. A végrehajtás a mi munkánktól a vezetők és a dolgozók együttes erőfeszítéseitől függ. Legyen a május elsejei felvonulás ennek az együttműködésnek, a nép, a kormány és a párt nagyszerű demonstrációja.

Készüljünk fel hát május 1 megünneplésére méltóan. De vajon készülhetünk mi, komlóiak szöbben és méltóbban, mint úgy, ha túlteljesítjük terveinket, ha azt a célt tűzzük ki magunk elé, hogy több, jobb és olcsóbb szentet termelünk? Ha azt vállaljuk és meg is valósítjuk, hogy az első fél-év eredményeivel harmadszor is elnyerjük a Minisztertanács és a SZOT vándorzászlaját és ezzel a Munka Vörös Zászló Erdemrendjének a tulajdonosai leszünk! Méltóbban ünnepe-lhetünk!

De, hogy így ünnepelelhessünk, még sok tennivalónk van. Az északi üzemekben, Nagymányokon, Mazán és Szászváron kívül egyik komlói nagy üzemünk sem teljesítette még havi tervét. Igaz a múlt héten az ezekben az üzemekben dolgozó bányászok is javítottak. Szinte napról-napra túlteljesítették az előirányzatukat. A komlói trüszinek azonban még mindig sok az adóssága.

A komlói bányászok pedig nem ünnepelelhetnek adóssággal, mert ez szögyen, országos szégyen lenne. Még két nap van hátra, ha felajánlásunkat nem is, de tervünket teljesíthetjük. A lehetőség megvan rá.

Ne adjuk fel a reményt egy pillanatra se, szervezzük meg jól a munkát, s akkor siker koronázza majd erőfeszítéseinket.

Es ha siker koronázza munkánkat, akkor mutatkozzék meg ez az áldozatkészség a május 1-i felvonuláson is. Adjon új erőt bányászainknak, hogy ott az ünnepi felvonuláson is hitet teszünk a második öt éves terv mellett! Az ünnepi nap lelkesedése, emléke éreztesse hatását az elkövetkező hétköznapok során is.

Május 1 — ez mindig összegzése annak, amit munkánkban elértünk. Készüljünk hát úgy, hogy felemelt fővel vi-hessük ezen a nagy ünnepen a komlói bányászok által ki-érdemelt és híven őrzött SZOT zászlót.

Holnapután öt világrész ut-cáin vonulnak majd végig a békéért és szabadságért har-coló munkástömegek. Gondol-junk erre a napra, amely mind inkább közeledik és vegyük számba minden erőnket. Versenyezzünk teljes odaadással, le-gyünk ezen a nemzetközi se-regszemen a derékhadból is az elsők közül valók.

Éljen május 1,
a proletár
nemzetköziség
harcos ünnepe,
a világ munkásainak
seregszemléje!

Néhányan a legderékabbak közül

Juhász Ferenc csillás régóta dolgozik Kossuth-bányán, a Sztecsovics brigádban. Fiatalsága ellenére is, szorgalmas, becsületes. Bármilyen párt-megbízást kap, azonnal vég-rehajtja. Munkáját jókedvűen, szívesen végzi el. A brigád tagjai valamennyien megbecsülik, szeretik. Üzeme két héttel ezelőtt, a „Szakma Kiváló Dolgozója”-jelvényre terjesztette fel, amely félhavi fizetésével: 1479,40 forinttal jár.

Juhász Ferenc, Fiedler Károlynak — a kétszeres sztahanovista vajárnak — „jobbkeze” és méltó segítő társa. Mint csil-lás nem szégyelli foglalkozását, sőt büszke arra. Abban, hogy brigádja márciusban 152 százaléka teljesítette tervét, nem kis része volt. Április 20-án, Sztecsovics elvtárs felajánlását — a többi bányással együtt — ő is megerősítette:

— Május 1. tiszteletére váll-aljuk, hogy — a munkahely változás ellenére is — a hátra-lévő 8 műszak alatt 100 csille szentet szállítunk, terven felül.

A vállalat szép. Es Juhász Ferenc, — annak teljesítésé-ben — nem marad el társai mögött.

A 25 éves Stark László, a III-as akna legjobb mozdony-vezetője. Az üzem Ü. B.-elnöke Szentcs elvtárs, elismeréssel nyilatkozik róla:

— Becsületes gyerek a Laci! Műszakváltás után mindig fel-

keres bennünket és közli ve-lünk az észlelt hiányosságokat. Néhány héttel ezelőtt, munka-érdemérem kitüntetésre ter-jesztettük fel. Megérdemli!

Stark László jó szakember. Április 4-én, kiváló munkájá-ért jutalmat kapott. Május 1 tiszteletére — kíséreléssel együtt — Pörs Ernő brigádját hívta ki versenyre. Vállalta: a 480 percet teljesen kihasználja, baleset nélkül szállít, taka-rékoskodik az üzemenyaggal, biztosítja az ürescsille készletet, és megszünteti a géphibákat. Április 25-én — az értékelé-sek szerint — már jóval meg-lelőtte versenytársát.

Sokat jár a bányászok kö-zött, s ha baj van rögtön a helyszínre siet, Dobos József Kossuth-bánya II-es körlet-vezetője. Foglalkozik az emberek-vel és ha szükséges, nemcsak szóval, hanem fejtökölaláccsal a kezében, magyarázza meg a helyes munkát. Határozott fel-lépésű, nem tesz kivételt a csap-atok között. A rendes munkát mindenkitől megköveteli.

Dobos elvtárs sztahanovista. Fiatal korától kezdve a bá-nyában dolgozik. Fejlettsége és jó műszaki tudása segítette ahhoz, hogy először vajár, ak-nász, majd körletvezető lett. Múlt év júniusában megkapta a „Kiváló Dolgozó” jelvényt, néhány nap múlva pedig üze-me a „Szakma Kiváló Dolgo-

Zabányi Alajos: MAJUSI ZENGO ÉNEK

Munkás szíveknek dobogása
Harsogjon harcos ritmusban,
Oróm éjjen piros májusban,
Csatfogjon élet sorunkban.
Minden ajtón köszöntson május,
Mert csodás ennek ereje,
A májusi dalnak, ébredésnek
Most igen nagy a serege.

A régi-régi májusokban
Mindig ömlött proletárver.
Az ünneprontók beszennyezték...
Bilincs és börtön volt a bér.
A töke fenkolt lovagjai
Varázsától nagyon félték;
Sok örömök és sok remények
Meggyötört elvetéltek.

Most lángolhatnak a májusok
Es hevülhetnek a szívek.
Ezer darabban összetörve
A gyűlölet már nem zizeg.
Es nem állja el senki útját
Csendőrszuroy és gépfegyver,
Vig májusi zengő énekek!
Ünnepeljen minden ember!

240 ezer kilowattóra villanyáram...

Üzemünk dolgozói lelkesen készülnek a munkásosztály nagy ünnepére, május 1-re. Egymásután tettek felajánlá-sokat, amelyek teljesítése több százezer kw-óra villanyáram túlermelést biztosít népgazda-ságunknak. Az I-es számú ka-zán revízióját három nappal előtt fejezték be s ezzel 240 000 kw-óra túlermelést biztosítottak 79 860 forint értékben.

A második kazán javítási munkálatoknál, a hármas és a négyes malom javítását vál-talták hamaridő előtt Barna és Papréti brigád tagjai. E fel-adatak megvalósításában te-vékenyen résztvettek a vil-lanyszerelők is. Igen sok se-gítségét nyújtottak a gazdasá-gos termelésben a fűtők és a gépészek. A Barna és Papréti brigádok mellett Székely Mátyás, Fusch József és Pörncz Mihály elvtársak és általában a kezelők jó munkát végez-tek.

A laboratórium dolgozói, gazdaságos sófogyasztással 4 000 forintot takarítottak meg. A termelési eredmények-kei együtt a május 1-i felvonulásra is készülünk. Ebben a munkában Bakán, Laczkó, Gu-lyás, Csaba és Bányás elvtár-sak járnak az élen. Kiveszi részét ebből a készülődésből a DISZ és az MNDSZ is. Ok dekorálnak és mozgósítanak, felejtethetlenné teszik a 12. szabad május elsejét!

Pollák Dezső párttitkár

Hol szórakozunk?

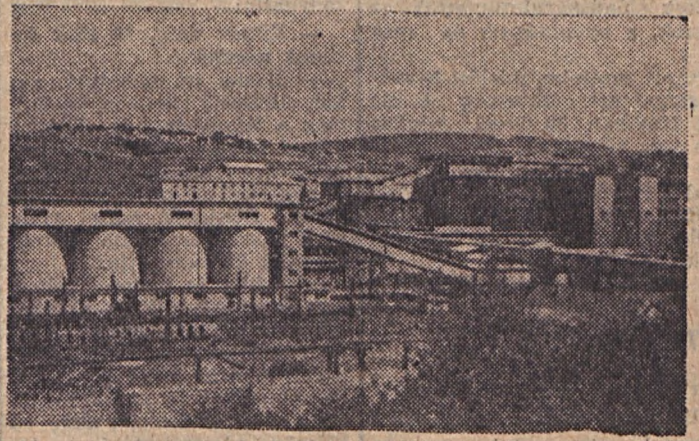
Május 1-én, a nemzetközi munkásosztály nagy ünnepén, zenés ébresztővel kel Komló népe. A bányász fúvószenekar ébreszti Kőkönnyös, Gesztenyész, Kenderföld, Ujtelep és Belváros lakóit. Utána térzene lesz a tanácsház előtti téren. Fél tíz órakor ünnepi felvonulás, a trüszit, a városi tanács épü-lete, elől a Kossuth Lajos ut-cán át a Kossuth-térre. Aztán újból térzene és táncszórakoztatják a város bányá-szait, építőit, öregeit és fia-taljai egyaránt. Közben mű-ködnék majd az utcai büfé-árusok, lacikonyhák készítenek a jóízű lacipecsenyét és mérik a sok hűsítő italt.

Délután sportrendezvények, és kulturális műsorok szóra-koztatják a lakosságot. 4 óra-kor, délután, a Szabadtéri színpadon két és fél óras mű-sort rendez a Május 1. Kultúr-otthon. Fellépnek: a bányász-zenekar, a központi táncszóport, a kenderföldi, a Kőkönnyös nyugati kórusok, szavalók, a zeneiskola 2 növendéke és ta-nára, Spinetré. Este pedig a Május 1. Kultúrotthon előtt, Kőkönnyösön a „Fekete Gyé-mánt” előtt utcából lesz. Más-nap, május 2-án egésznapos sportimisor lesz a kőkönnyösi sportpályán.

Franciaország válaszüton

címmel jelent meg az Országos Béketanács „Mi van a nagyvilágban?” külpolitikai füzetsorozatában Lendvai Pál írása a legutóbbi franciaorszá-gi eseményekről, a francia gyarmatpolitikáról és az ezzel kapcsolatban ellenállásról. A füzetben sok érdekes kép is megjelent.

Az első öt éves tervünk alkotása

Közép-Európa legkorsze-rűbb szénosztályozója épül majd ott — mondta egy ér-deklődő bácsinak és büszkén a Kaszárnya patak és a vasút-ovnal között elterülő kezdődő építkezésre mutattam.

— Itt-e? — kérdezte a bá-csi, aki valószínűleg komlói lehetett, mert nagyon ingatta a fejét, miközben ezt mon-dta: nem lesz abból semmi. A rét alatt mély mocsár van, ha ráépítenek valamit, az el-süllyed.

— No, majd meglátja két év múlva, — feleltem dicsé-kező hangon, s mert nem volt

mint a gomba, úgy nőttek a magasba a szénosztályozó fa-lai.

Építőink derekas munkát végeztek. 1952 május 1-én már meg is indultak a hatalmas osztályozómű I-es szer-egységének gépei, amelyek na-ponta 180 vagon szentet dűsi-tottak...

Azóta négy év telt el. Az I-es egység után elkészült a II-es, majd a III-as, és nap-jainkban épül (augusztus 20-ra fejezik be) a IV-es egység is. Új szentároló bunkerek soro-zatait építették már és építik jelenleg is. Az osztályozó te-lején pedig egy munkairányító helyiséget készítenek. Ebből a helyiségből a technika segít-ségével, egy dűzpcser és egy telefonközpontos irányítja majd a hatalmas mű gépeit. Így nemsokára 720 vagon szentet dűsíthatnak a szénosztá-lyozó munkásai 24 óra alatt.

Az osztályozó tehát mégis felépült, s fejlődik. Fejlődik, mert Sztálinvárosnak szüksége van kokszolható szénre, mely-ből a legtöbb Komlórol kerül kohóiba. Ugyanis még ez év-ben napi 120 vagon kokszol-ható szentet kell szállítanunk Sztálinvárosnak,

ner,

Éljen a kommunizmust építő nagy szovjet nép, a szabadság és béke, az emberi haladás zászlóvivője!

Küldöttek

Schraub Ferenc kőműves brigádvezető

Kenderföldön, főnn a Vörösmartyu utca folytatásaként, új, háromemeletes épületek emelkednek a magasba. Az első már a tető is rajta van és a kémények is kibújtak a tető alól. A másodikon és a harmadikon is megvan már a felmenő falazás, a tetőfedések és a háztető váza is kialakult rajta. Gépkocsik és lovaskocsik hordják szaporán az anyagot, homokot, cementet s ami éppen szükséges még ahhoz, hogy az 535, 536 és 537-es épületeket, vagyis 57 lakást átadják Komló bányászainak, városunk építőipari munkásai.

Az utcán, illetve az építkezés körül, lézengő, csellengő ember egymás akad. Az tartózkodik itt kinn, aki a vizet vízsi, vagy a betonkeverő gépet és anyagszállító transzportort kezeli. Csak az épület ablakából látni, hogy bent emberek dolgoznak, hogy lázas ütemű

munka folyik, hogy készülnek a belső válaszfalak, kiképzik a kéménylyukakat, habarcs kerül a falra, hogy víz-villanyvezetékek szerelési munkálatokat végeznek a szerelők.

S ezt a munkát a Schraub-komplexbrigád végzi. Közismert brigád a Schraub-brigád. Nincs olyan ember, ki ne ismerne nevet az építőipariak, vagy a város lakosai közül.

— Nyolcadik éve építem Komlót — mondja Schraub elvtárs, a brigád vezetője. — Még 1949-ben kezdtem. Közben katona is voltam. Leszereltem után újból visszajöttem, mert szeretem ezt a várost. Az én városom. Így beszél munkájáról, büszkén, tele szeretettel.

— Előbbre hoztuk az épületek átadásának határidejét, de azt is közölhetem, hogy ezt is túlszárnyaljuk. Hat lakás felépítését vállaltuk az 57-en fe-

lül. Ezt megcsináljuk. Bár még nem tudjuk: ha itt végzünk, lakást vagy iskolát építünk-e majd, de teljesíteni fogjuk tervünket. Ha minden jól megy, s az idő engedi, ismét 212 százalékra teljesítjük tervünket, mint márciusban tettük.

Schraub elvtárs brigádvezető. Jó munkás. Becsülik brigádjának tagjai, becsülik, mert kommunista-módra dolgozik, példát mutat. Schraub elvtársat a tavaszi vezetőségválasztó taggyűlésen vezetőségi taggá választotta a tagság s egyben jelölté küldötték is, a városi párttervezőre. Most oda készül, május 1-re, a munkásszály nagy ünnepére és május 5-re, a városi párttervezőre. Beszámol majd brigádja munkájáról és új fogadalmat tesz, hisz a második ötéves tervben még sok lakást fog felépíteni Komlón.

Bodony László DISZ-titkár

Szép feladat a fiatalok nevelése. Szép, de nehéz feladat. Különösen akkor, ha a DISZ-titkár nem függetlenített és csak szabaddidejében foglalkozhat titkári teendőivel. Bodony László tudja mi az! De ő nem érzi tehernek ezt a párt megbízást. Magas, barna hajú, komoly fiatalember. Tehetséges. „Bár minden bányászunk ilyen lenne” — fejteki ki egyetlen mondatban véleményét a feltárók ú. b. elnöke — Kiss elvtárs — aki megosztja irodáját Bodony elvtárral.

Amilyen csendes, hallgatag a „napszinten”, ugyanolyan a munkahelyén is. Keveset beszél, de annál többet dolgozik. A 222-es feltáró brigád-vezetője. Áprilisban olyan nehéz munkahelyen dolgozott, ahol csak a brigád helytállásán mulott, hogy lesze a tervteljesítés, vagy nem. És lett! Mert Bodony Laci már évek óta együtt dolgozik társaival, akik szintén olyan fiatal, nagyszerű bányászok, mint ő. Májusban — ha új munkahelyre kerülnek — meg-

kapják a vízfúráshoz szükséges kellő felszerelést. Az üzemmunka tervei vannak csapatával. Olyan teljesítményt akarnak elérni, amilyet még Kossuth-bányán nem értek el. Mégis a nehéz és fázasztó munka, a körletvezetéssel való beszélgetések után, frissen, jókedvűen lép be az irodába... Akár délelőttös, akár délutános, mindig van ideje arra, hogy jelenlétével, tevékenységével ebbe juttassa az irodabellékek: van DISZ-titkár a feltáróknál. Igaz, hogy nemcsak van, de — volt is. A régi DISZ-titkártól azonban nem sok segítséget kaptak a fiatalok. Mikor az új tagkönyvcserre megtörtént, Bodony Lászlónak teljesen új ifiket kellett szervezni. És eredményesen végezte ezt a munkát is. Ma már 8 DISZ-brigád dolgozik a fejtésekben és egyre többen jelentkezik: „Mi is köztük szeretnénk dolgozni”. Bodony elvtárs ilyenkor azonnal intézkedik. Ha megérdemli segít, és ha nem: nyíltan megmondja a hibákat.

Vezetői, munkatársai szeretik. Mégcsak 26 éves, de már 8 év óta bányász. Először a szászvári fejtésekben tanulta meg a bányaműveleteket, s ott is lett vándor. Később, szakmunkáshiány miatt Komlóra helyezték. Munkáját — az ő szavait idézve — nemcsak megsokta, hanem meg is szerette. Nem akar máshol dolgozni. Vezetői hamar felismerték benne a kiváló szakembert és már 1949-ben oklevéllel jutalmazták. Most, április 4-én, megkapta a „Kiváló Bányász” jelvényt. Brigádja május 1. tiszteletére vállalta: 5 folyómétert hajt ki terven felül. Ezt a vállalat sok nehézség között kell teljesíteni. A VI. szint keleti, 9-es telepi vágát összement s így már két hét óta nem tudják a meddőt kiszállítani. De azért dolgoznak tovább. Szívósan, lelkesen, akaratosan. Május 1-re lyukasztani akarnak...

S ahogy telnek a napok, úgy közeledik a párttervező, ahol Bodony László küldött lesz. A feltárók, fiatalok, DISZ-tagok küldötte.

Eredményeinkről

A Schraub kőműves komplexbrigád, az év elején párosversenyre hívta vállalatunk valamennyi kőműves brigádját és a megyében dolgozó kőműves brigádokat. A felhíváshoz valamennyi vállalat brigád és 22. Állami Építőipari Vállalat brigádjai csatlakoztak.

A versenyen belül május 1. tiszteletére a Schraub komplex-brigád vállalta az 535, 536, 537-es épületek teljes felalazását, a padlástér falazását, a kémények felhúzását és hat lakás belső vakolási munkáinak elvégzését. Ezt a feladatát a brigád teljesítette.

A pécsújhegyi munkán dolgozó Metszing brigád, a felvonulási épület kerítését, a konyhaépület külső tereprendezését fejezte be hat nappal a határidő előtt. A Schmiedt kőműves brigád a fürdő és a konyhaépület felépítését rövidítette meg öt nappal. A Hartmann ács brigád május 10-én helyett május 1-re fejezte be a bádigos munkákat és a derítő állványozási munkáinak egy részét.

A Mecseki segédbrigád a gondos anyagellátást vállalta és teljesítette. A Rieger Tamás kubikos brigád több segédbrigáddal betanítást kubikos munkára, és terven felül, a Kaszárnya-patak fenékbetonozási munkálatából 50 folyóméteres szakasz elkészítését vállalta. A Szedei József brigád május 1-ig a III-as aknai szénbunkerek közül 4 rabitzháló bekötésére való előkészítést vállalt, ez kb. 1100 lyukvésésnek felel meg. A Kerekes kubikos brigád két nappal rövidítette le a Cementipari Vállalat csatornázási munkáit. Így készültek a mi brigád-jeink a 12. szabad május 1. ünnepére.

Kobra József

Ü. B. termelési felelős.

50 ezer forint

— Anyu! Nyertünk! Ötven ezer forintot!

A felkiáltás, az artikulálás hang, az öröm és a meglepetés keveréke volt. Nyitrai József — a szerencsés nyertő — hitetlenül nézett az újságra. Igaz? Nem igaz? Álom? Valóság? Felesége — aki csakúgy vizesen, törülközővel a kezében szalad ki a fürdőszobából — szintén kételkedett.

— Valószínű sajtóhiba lesz — mondogatták egymás között és szívszorongva várták a kedd reggelt, — a hivatalos nyertvényjegyzékét, — hogy megtudják a valót. Közben tervezték.

— Ha igaz!... vesznék egy szép kombinált szobabútor, és befizetünk az államkölcsönbe is. Úgy ám! Mert Nyitraiék nemrég az állam 40 ezer forint segítségével családi házat építettek. De még milyet! Öröm benne lakni.

S az 50 ezer forint nem volt álom, nem volt sajtóhiba, hanem... kellemes valóság. A komló OTP vezetője, kedd reggel meggyőző hangon bizonygatta:

— Értsék meg, 50 ezer forintot nyertek.

— Hátha itt mondják, akkor elhiszük — nyugodott meg a házaspár, és Nyitrai József félőrn belül — nem pénzsel — hanem takarékbetétkönyvvvel távozott az OTP komló fiókjából. Nem vette ki a pénzt. Legalább három hónapig kamatoztatta.

— Addig is biztos helyen van és szaporodik — okoskodik a férj S a felesége? Jövő-hagyja. Hiszen érdemes. Államunk erre az időre 500 forint kamatot fizet. És az 500 forint, akár a bútor árához, akár a kölcsön visszafizetéséhez teszik: sokat jelent!

A „Komlói Mélyfűrés”

Minden második csütörtökön jelenik meg. Mint irásai mutatják — foglalkozik a jól dolgozókkal s a rosszakkal is. Figyelme minderre kiterjed. Utálatas megjegyzéseket sok esetben a minőségellenőrzés ellenében nem törölközött megnevezése. Ne csak irásai szerelőkről, roszdás kérésekről, sarokba dobott Ajaxról beszéljen, hanem bátran névzet-irint bírálja meg azokat, akik mind ezért felelősek. Mert nemcsak a dícséret, hanem a kommunista bírálat is szükséges az építő, szocialista munkához.

Kép a DISZ becsületkönyvéből

— A Horák Feri? Az tipp-topp gyerek — vélekedik a szenesfőként párttitkára, a bánya egyik büszkeségéről, Horák Ferencről. Eleteve nem sok. Mindössze 21 éves. De a jó munkával elért eredménye: annál több.

Nemrég még gyakorlóvájár volt, de akkor is példásan dolgozott. Április elején repülőgépen utazott Budapestre, ahol „Munkaéremrenddel” tüntették ki. Brigádját ismeri az egész bánya. A múlt hó-

napban olyan minőségi munkát végzett, hogy a legidősebb bányászok is csak elismeréssel nyilatkozhattak róla. Verseny-társul a csehszlovák Kladróni DISZ-brigádot választotta, s ezzel kapcsolatban április 25-én reggel, így beszélt Vukicevics elvtársnak:

— Majd megmutatjuk, hogy milyen DISZ-brigád van Komlón.

Csapatá jelenleg a VI. szint egyik kamrafejtését készíti elő. A fiatal DISZ-tagok, kitűnő bányászok valamennyien, ne-héz munkát végeznek. A szén kemény, repeszeni metán miatt nem lehet, „de azért a 110 százalékot csak elérjük” — biztatja társait Horák Feri.

Ösztönöse, nyíltsága miatt munkatársai szeretik, vezetői megbecsülik. A szenesfőként pártvezetője — legutóbb — Szovjetunióba javasolta 1 hónapos tapasztalatcserére. És ha az idő itt lesz, Horák Ferenc bizonyára a szovjet nép között is megőrzi brigádja, s a komló bányászok jó hírnevét és becsületét.

Mi a tennivaló?

Az építőmunkások párt-aktívaértekezletének hozzászólásaiból

Amint azt lapunk előző számában közöltük, az építőmunkások április 20-i pártaktívaértekezletén Domonkos József elvtárs, Horváth József elvtárs, a vállalat új főmérnöke emelkedett szólásra. Többek között ezeket mondotta:

— Három év után újból viszontláttam Komló magyar-nyú építkezéseit. Örömmel állapítottam meg, hogy azóta sokat rendeződtek a viszonyok. Szakképzettebb, jobb munkások alakult ki, az építkezéseken már nem olyan nagyfokú az anyagpocsékolás, a minőség pedig sokat javult. Ezek az újonnan — s nyilván nem maguktól kialakult viszonyok — lehetővé teszik, hogy a III. negyedévben megszerezzük az élűzem címet.

De a kitüntetés megszerzéséért még van egy-két tennivalónk, — hangoztatta Horváth elvtárs. Élénk érdeklődés közepe számolt be arról, hogy többek között miért veszteséges a vállalat.

— Azért, mert a hosszútávú homokbányánkban nincs bekötöttség, s így rendkívül körülményes a szállítás, évente mintegy másfélmillió forint a vállalat vesztesége (a hallgatóság felmorajlott). El kell határoznunk, fenntartjuk-e ezt a homokbányát vagy sem. — Hozzászólását azzal fejezte be, hogy nagyon vigyáznunk majd a gépesítésnél és arról is gondoskodnunk, hogy télen megfelelő munkahelyeket biztosítsanak az építőmunkásoknak.

Krajcók Károly elvtárs, kubikos brigádvezető a SZEPU Vállalat fogatosait bírálta: „Reggel nem jönnek időben és este korábban mennek haza. A munkahelyen nem dolgozzák le a 8 órát. Ezért zinte rendszeresen fizet állásidőt vállalatunk a kubikosoknak. Ugyanakkor a SZEPU kocsisal kevesebb mennyiségű földet szállítanak el az igazolt mennyiségénél is.

Ez tisztán ráfizetés. Helyes lenne, ha a szekérfuvarozás újból a mi vállalatunkhoz tartozna.

Török Székely elvtárs arról számolt be, hogy a tervező intézettől nem kapják időben

meg a tervdokumentációkat. „Ez hátráltatja munkánkat, mert ceruza vázlat segítségével ugyan mindent lehet, csak nem felépíteni egy korszerű Hidasi Briktgyárat” — monddta befejezésül.

Ezután Tatai Károly elvtárs, a városi párt-vegréhajtó bizottság I. titkára szólalt fel.

— Városunk szénbányászai nemrég azt határozták, hogy harmadszor is elnyerik a SZOT és a Minisztertanács vándorzászlaját és ezzel megszerzik a Munka Vöröshöz József Érdemrendjét. Hatalmas feladat ez, melyet bányászaink csak akkor képesek végrehajtani, ha építőmunkásaink, — a kommunistákkal az élen — segítik őket. Ha segítik őket abban, hogy

határidő előtt adják át az ipari létesítményeket és a lakásokat.

Komló bányászai 54 vagon szénrel adhatnának ma többet ha építőmunkásaink teljesen befejezik az első ötéves tervben előírt létesítmények megépítését. (Ez alatt nem kevesebb, mint 2 600 lakás, a szénbunkersorozat, a zobáki-akna és egy sor egyéb létesítmény értendő)

Ezért a városi párt-vegréhajtó bizottság ismétlően azt kéri, hogy amit ezen a napon az építők legjobb harcosai elhatároztak, azt hajtsák is végre. Erre képesek, mert az első negyedévben végzett munka tanubizonyosságát adta erről. Hozzászólása további részében az építők előtt álló távolabbi feladatokról beszélt Tatai Károly elvtárs.

Schraub Ferenc sztahanovista kőműves brigádvezető hiányolta, hogy brigádja nem erehétve mért feladatot kapott a II. negyedévben, majd a Sztahanov-módszer elterjesztésének szükségességéről beszélt. Majoros elvtárs, állványozó bírálta az erőmű építészeti vezetését, amiért nem gondoskodik elegendő mennyiségű palló-anyagról. Befejezésül így szól: Azért az élűzem címet, ha sok nehézség leküzdése árán is, de megszerezzük, mert ezt mi kommunisták és becsületes építőmunkások száraz akarjuk.”

A Pártélet legújabb száma

A Pártélet legújabb, áprilisi száma szerkesztőségi cikkben emlékezik meg V. I. Lenin születésének 86. évfordulójáról. Segítségét ad a folyóirat az SZKP XX. Kongresszusa anyagának tanulmányozásához Ripp Géza: A szocializmusból való átmenet formáiról című írásával. A cikk részletesen foglalkozik a szocializmusból való átmenet tartalmával és formáival, a parlamentti út felhasználásának lehetőségeivel, megmutatja a marxizmus és a reformizmus közötti nagy ellentétet. Ugyan-csak sokat segít — elsősorban a politikai gazdaságtan tanfo-

lyam oktatóinak és a hallgatóinak — Nagy Tamás: A gazdasági törvények értelmének és szerepének néhány kérdéséről című cikke, amely hozzászólás formájában Kádár István kandidátusi disszertációjának vitáján is elhangzott. A megjelölés, párt- és mezőgazdaságban dolgozó vezetők a többiek között jól felhasználhatják Györfly Béláné: Hogyan vizsgáljuk meg a pártiszterek a termelőszövetkezetek gazdálkodását? című írását. A cikk részletesen foglalkozik a jövődelmezőség értékelésének, a termelés színvonalának értékelésének helyes módszerével,

Két levél a régi május elsejéről:

Harminc évvel ezelőtt

Ülök az asztalnál. Előttem egy fehér papírlap, írni akarok. Akarok?... Egyszerűen kell! A bennem lévő és harminc évvel ezelőtt történt esemény kivívóknak belőlem:

1926. Akkoriban Pécséret egy Lovics József nevezetű építő mesternél dolgoztam, mint kőműves. Május elsejét akartuk megünnepelni. Ezért április 30-án mi, építőmunkások, a vasasokkal, nyomdászokkal és más szakmabellékekkel szövetkezve a Zrínyi utcai szakszervezeti székházban megbeszélést szeretnénk volna tartani. Alig, hogy megkezdődött a megbeszélés, az ajtókban és kint az ablakok előtt rendőrök jelentek meg, megszállták a székházat és kijelentették: a május 1-i ünnepséggel kapcsolatos megbeszélést nem engedélyezzük.

Mit volt mit tenni, széjjel oszlottunk. Vezetőink azonban ottmaradtak és elhatározták, hogy a pécsi munkások az erőszak ellenére is nagyszabású tüntetést rendeznek május 1-én. A szervezés üzemi-üzemre, munkapadtol-munkapadig, falazóállványról-falazóállványig még aznap megkezdődött.

Ugyanazon a napon a vállalkozók és a gyártulajdonosok az alábbi saját maguk hozta rendszabályt hirdették ki:

„Aki május 1-én nem áll munkába, hanem ünnepel, annak kiadjuk a munkakönyvét!”

Hiába volt az erőszak, a fenyegetés, hogy elveszítjük kenyérkereseti lehetőségünket. Mi mégis megrendeztük a tüntetést. Május 1-én reggel a Zrínyi utcában gyűltünk egybe, majd elindultunk a Szechenyi téren át, fel a Mecsekre. Egyetlen munkás se dolgozott aznap Pécsét, s még az inasok is ünnepeltek.

Amikor a Szechenyi térre értünk, sok rendőr és katona állta útunkat. Kiadták a parancsot, oszljunk szét. Mi természetesen nem hallgattunk a parancsra, hanem lassan áttörtünk a kordonon. Akkor sokunkat letartóztattak, puskatussal és kardlappal ütötték azt, akit értek, de a tömeg feltartóztatatlanul haladt tovább, fel a kis-erdőbe, a kis-rétre ünnepelni. Odakint szavalókórusok és egyfelvonásos jelenetek előadásával tüntettek az építők, a vasasok, a nyomdászok és más szakmabellékek.

Ez a történet jutott eszembe, mielőtt hozzáfogtam volna megírni ezt. Eszembe jutott azért, mert most 1956-ban, 30 évvel később ugyancsak május 1-re készülünk. De mennivel másabb ez a készülődés! Munkásaink zöme újabb és újabb munkáikkal üdvözlé a napot. Mi, építők, úgy ünneplünk a nagy felvonulási készüllet mellett, hogy áprilisi tervünket 108 százalékra teljesítjük.

Sztlpánovics Kálmán

Kardlappal ütöttek, mégis ünnepeltünk

16 éves voltam, amikor az újpesti Stendtaht féle bútorgyárban dolgoztam. Mint aféle gyerekember nem is annyira tudatosan, inkább ösztönös kíváncsiságból, izgalomra való vágyból vettem részt 1931-ben május 1 megünnepelésén

Jól emlékszem az újpesti összekötőhídon egyenként mehetünk csak át. A kivézényelt rendőrök nem engedélyezték a csoportosulást. De amint a híd után a Szűnyog-szigetre értünk, egy csoportba verődünk és énekeltünk:

„Nem lesz a tőke úr mi rajtunk...”

Szállt, zengett a mozgalmi dal az ünneplő emberek ajkáról, míg egyszer csak jelt, ad-

tak a figyelők: „Jönnek a zsaruk, vigyázzatok!” A figyelmeztető szóra kiki szétszéledt, s két percen belül mire a húsz rendőr odaért, azt a látszatot keltette, hogy jámbor kirándulók vagyunk, akik csak a természet szépségeiben gyönyörködnek.

A veszély elmúltá után folytattuk az önfeladott ünneplést. Szavalókórusok, színjátszók és énekkarok szórakoztattak bennünket. Egyszer csak arra letünk figyelmesek, hogy két rendőr (egyébként jól ismertük mindkettőt, Torma fiúvereknek hívtuk őket) kilép a bokorból, s mind két megbószult fenevad veti magát a tömegre. Kardlappal ütöttek bennünket ahol

érték, miközben ezt ordították: „Büdös komcsik... majd most kaptok ünnepelni... nesze nektek!”

A váratlan rajtaütés pillanatnyi zavart okozott köztünk. De nem sokáig. Miután sokan látták, hogy több rendőr nincs a láthatáron, vagy hatan a két rendőr háta mögé kerültek, lefogták őket és megfordult a kocka... Hogy történt, hogy nem, elég az hozzá, hogy a két Torma fiúver össze-vissza görbitett karddal, megtépázott ruhában, és sok ütleget nyomással futva távoztak a Szűnyog-szigetről. Mondanom sem kell, hogy mi tovább ünnepeltünk.

Vukicevics Géza

Éljen a szocializmust építő népünk élcsapata, harcokban edzett és eggyé- kovácsolt pártunk, a Magyar Dolgozók Pártja!

Hét május elseje Komlón

Nagyra nőtt hét esztendő alatt Komló. Az egyszerű kis bányászfaluból város lett. Város, amelynek saját történelme van. Még két nap, s a hetedik május elsejét éri meg, melynek mindegyike más és más volt. Ugy nőtték ezek a május elsejék, ahogyan nőtt a város, és a bánya.

A hét közül mégis melyik volt a legszebb az eddigi május elsejék közül? Péter Jánostól, az egyik „legöregebb” komlótól kérdeztük ezt, aki jóformán 49-től kezdve munkálkodik a szénreépülő város fejlesztésén. Ott volt mind a hat május elsején és holnapután ott lesz a menetelőket sorában a hetedikén is. Gondoltuk, ezt mondja majd: „Mindig szebbek lettek!” Pedig nem ezt mondta, hanem így válaszolt: „Nagyon szép volt mind, egyszerűen nem lehet őket elfelejteni!”

1950

1948 őszén kezdtek kijelölni a közkönyösi legelőn a mérnökök a leendő város helyét. — 1949 tavaszán kezdődött az építkezés. A Bányavideki Magasépítő Vállalat építómunkásai (lehetek vagy 150-en) akóházak alapjait rakták le. Az akkori május elsejét még csak a bányászfélu ünnepelte. A háromezer lélekszámú falu, melynek lakói még csak legyintgettek, azt hallván, hogy itt valamiféle nagy bányaváros épül néhány esztendő alatt...

1950 májusáig nagyot fordult a helyzet. Száz és száz építómunkás szerszáma kezdte megváltoztatni a hegyes-völgyes, erdős-bokros legelő képét. Munkásszállások akkoriban még nem volt az építőknek. A távolabb lakók éjszákára behúzódtak az épülő falak mellé. Nádpallókból megvetették az ágat, fejtámasznak őrös cementszákokat gyúrtek össze, s saját nagykabátjukkal takarózták. Ha éjszaka néhány megeredt az eső, hát reggel, ha a víz ruhában, dideregve fogvaogruha is, de megkezdtek a munkát. Az építkezés hős kora volt ez!

S eljött a május elseje. A közkönyösi építkezés első májusi ünnepe, melyre már úgy készültek az építők, hogy hét darab kőházat (84 lakást) adtak a bányászainknak.

1951

Gyorsan nőttek az épületek. A hét kőház után még 1950-ben öt darab „kockaház” (a mai Pécsi út) falai kezdtek magasodni. Itt dolgoztak Czukor Anna az építkezés női kőművese, Kovács János, Márki Lajos, Benács Irén, Schuster Piroska és Báta Iona, az építkezés első Kossuth-díjasai. Az ő nevük jelentős helyet foglal

el a közkönyösi építkezés történetében, mert „forradalmárokat” voltak. Forradalmasították a falrakást. Körfalazási módszerrel a napi norma négyszeresét teljesítették.

De szép is volt az 1951-es május 1., melyet az öt kockaház átadásával ünnepeltek! Az építómunkások megmosakodva, szépen kiöltözve (nagy szó volt ez akkor!) összegyűltek és a falu lakóival együtt felvonultak — a mai tanács helyén volt — sportpályára.

1952

A faluban orvosi rendelő épült mintegy 3 millió forintból. Az altáró környékén magasodtak a bányagépjavító üzem falai. Az aknákon új gépházak, kompresszorházak, hűtőtornyok építését kezdték meg. Közkönyösön a nyugati rész és a keleti rész házái (mintegy 350 lakás) szinte egyszerre kezdtek növekedni.

A május 1-i versenyben már egészen új jelszavak lelkesítették az építőket. Folyt a harc a szénosztályozó mielőbbi megindításáért. S az ünnepi felvonulásban az építők büszkén vitték a táblát, melyen ez állt: „Határidőre átadtuk Középre-Európa legkorszerűbb szénosztályozójának első egységét!” A díszmenyélvén előtt pedig már nemcsak bányászok, építómunkások és villamosipari dolgozók vonultak el, hanem az új Orvosi Rendelő Intézet, a Bányagépjavító Üzem és az Anyagbeszerző Vállalat dolgozói is.

1953

Ebben az esztendőben több, mint 1200 lakás épült. Hatalmas gépek, daruk, gumiszalagok, habarcsszivattyúk, kotrók és földgyaluk jöttek segíteni; építési várost. Az utak, járdák és a parkosítás kivételével szinte teljesen elkészült a Közkönyös-keleti városrész. — Új bányászcsaládok találtak ott-hont az egészséges, korszerű lakásokban.

Ez évben kezdtek üzemeltetni az új bányászfürdőt is, amely 16 millió forintos költséggel épült az altárótól kétszáz lépésre. És megjelentek az aszfaltútepipők is. Járdák, utak kilométerei készültek ekkor.

Most már részletesen meg kellett határozni május 1. előtt, hogy melyik üzem dolgozói hol gyülekezzenek, hol olvadjanak hatalmas áradattá a kis patakok, s merre vonuljanak — hiszen 15 ezernél több ember ünnepelte akkor már együtt a nemzetközi munkásosztály nagy ünnepét.

1954

1954-ben 1300-nál több lakás épült! Csupán csak áprilisban adtak át 104-et Kenderföldön

és Kölkönyösön. Egész sor üzlet nyílt és több, mint háromezer család foglalta el már végleges lakását. Akkor folyt a szénosztályozó, Béta-akna, III-as akna, a tanácsház és a pártszékház építésének teljes befejezése. Komló ebben az évben több, mint 800 millió forintot beruházást kapott.

1955

Az 1955-ös május elsejei felvonulás, gyökeresen más volt, mint az eddigieké. Bányászaink nagy dicsőséget szereztek Komlónak. A hazánk felszabadulásának 10. évfordulója tiszteletére elindított országos versenyből, győztesen kerültek ki. Jutalmul elnyerték a SZOT és a Minisztertanács felszabadulási serlegét.

Májlyen büszke menetelés volt! Kusz János, Duga János és a többi legkiválóbb bányász a vállán vitte a győzelmet jelképező serleget. Most már hétszerezen több volt a bányász, mint az építő. Jöttek az Erőmű, a Karbantartó Vállalat, a tanács, a trószta, a Kis-kereskedelmi Vállalat, a Kenyérgyár, a Szülőotthon, a Vendéglátóipari Vállalat, Mélyfűró Vállalat, a Helyiipari Vállalat, az Anyagbeszerző Vállalat, az Autóközlekedési Vállalat, a MÁV, városunk egészségügyi és az Aszfaltútépítő Vállalat dolgozói, és elvonultak a felállított dísztribún előtt...

1956

Holnapután vonulnak fel hétszerezen május elsején városunk lakói, dolgozói. Hogy milyen nagy bányaváros lett Komló? ... Hogy bányászaink kiváló minőségű kokszolható szén termelnek és hatszor többet, mint 1949-ben? ... Erről már sok szó esett. Komló nevét, hírét ismeri az egész ország.

Komló... Mennyi szép emlék, harc fűződik nevedhez! Már el sem tudjuk képzelni nélkülöd hazánkat! S ez így is van rendjén. Persze téged nem lehet csak úgy egyszerűen „megszüntetni”. Összesűrítve, — mintegy csokorba kötve testetted meg népünk alkotóerejét, pártunk helyes politikáját. — Eltre keltél, nagyra nőttél, mert a párt úgy határozott, s mert a nép egységben követte a párt szavát. De te még tovább nősz, egyre szebb és nagyobb leszel, mert ezt követelik az ország, a nép érdeke, s mert a nép ma is egységben követi a pártot.

Üdvözlét néked Komló, s hős lakóidnak, a néked hetedik, de országunk népének a tizenkettedik szabad május elsején!

KERNER

„Felkészültünk Sztálinváros szénellátására”

A komlói bányászok történetének lapjain új fejezet kezdődik. Közleg az a nap, amiért új város épült a régi bányász-falu helyén, amiért aknákat mélyítették, földalatti városokat készítettek, amiért felépült a szénosztályozó, az új fürdő, — május 25-én megkezdődik Sztálinváros számára a kokszolható szén szállítása.

A sztálinvárosi kokszolómű szénellátása nagy feladatokat ró Komló bányászaira. Felkészültek-e erre? — kérdeztük Boday Gábor elvtársat, a komlói Szénbányászati Trószta minőségi ellenőrzési osztálya vezetőjét.

— A bányáuzemekben a termelés eddig a mennyiségi tervek túlteljesítéséért, a fűtőerők növeléséért folyt. Most, hogy megkezdődik a szénszállítás Sztálinvárosban, a termelés irányításánál elsősorban a

kokszolhatóságot vesszük figyelembe. Mivel minden csille szén kokszolhatóságát nem tudjuk külön-külön megvizsgálni, a kokszszén termelés irányítását a munkahelyek minőségi vizsgálatai alapján szerveztük meg. Minden hónapban pontosan megállapítjuk, hogy a különböző munkahelyeken milyen minőségű szeneket termelnek. Ezeket az adatokat értékelve minőségi termelési tervet készíttünk, hogy a kitermelt szén minőségileg is megfeleljen.

— A bányában a csilléket két féle jellel (baligával) jelöljük. A kokszolható szén jelével ellátott csilléket még lent a bányában szeretnék különválasztani az ipari szén tartalmazó csilléktől, mert ezeket csak koksz előállítására, vagy elődusításra szabad felhasználni. A szénelőkészítő-mű korbuktója előtt történik majd az utó-

lagos rendezés. Itt a kokszolható szén tartalmazó csillék külön lesznek baktatva, a szénelőkészítő-mű külön berendezése osztályozza és szállítja a tárolóhelyre. A szénelőkészítő-mű belül így a két szénféle-ség keveredése nem lehetséges.

— A két év óta folyó kísérletek eredményei igen biztatóak. Meggyőződésünk, hogy a sztálinvárosi kokszolóművet nemcsak mennyiségileg, hanem minőségileg is ki tudjuk elégíteni. Tudjuk, hogy a szállítás megkezdése után is lesznek megoldásra váró problémáink, de ezeket a sztálinvárosi kokszolómű műszaki gárdájával közösen megoldjuk. Türelemtellenül várjuk már, hogy a komlói kokszolható szén megkezdje első vonatot elindíthassuk Sztálinváros felé — fejezte be nyilatkozatát Boday Gábor elvtárs.

Virágbaborulnak a szállások környékei

A munkásosztály nagy ünnepének közeledése a szállásokon lakó ifik százait mozgatta meg. Ez nemcsak a termelésben, hanem a szállások környékének csinosításában is megmutatkozik.

Nézünk meg például a Vorosilov úti 5-7 számú munkásszálláson lakó bányászfutalokot. — Munka után 20-an, 25-en csakányt, lapátot, vagy ásót ragadnak, hogy föllátsák az épület és a járda közötti talajt. Köztiük a legserényebben, mintha legalább 200 százalékos

teljesítményt akarnának elérni, Száraz János, Zamek László, Paszlik Imre és Pócsi Antal dolgozik.

— Mi készül itt? — tettük fel a kérdést Dávid Ferencnek, a Kossuth-bányai szénfeldolgozó DISZ alapszervezete vezetője tagjának.

— Itt történetesen virágokert — adta meg a feleletet, majd így szól magyarázólag. — Ugyan a fiatalok vállalták; május elsejét úgy köszöntik, hogy árvaszkával és nefelejccsel ültetik be ezt a részt és szép kertet varázsolnak belőle...

A kölkönyösi domboldalon lévő II-es szálló előtt, ugyanaz a mozgalmas kép fogadja az arra járókat. A munkásszálló gondnokának vezetésével, Soós elvtársal az élen vagy 30 ifi, köztük Braun István, Farkas Lajos, Brenkó Mihály, Klárik József és a 45 éves „öregifjú” Szabó Lajos ászózza a talajt. Mit csinálnak? Itt is virágokert készül. A szálló körül pedig fűmaggot vetnek. Május 10-ig meg elkészül a röplabda pálya.

A két férfitársalakóit után a női szálláson is mozgolóni kezdtek. Ők ugyan csak rendezik a környezetet. És úgy látszik a jó példa ragadó, mert a Vorosilov utcában, ahol bányász családok laknak, szintén megkezdtek a házak környékének, „virágosítását”. A 9-11-es számú épület lakói például már fel is ásták házuk előtt a talajt.

Nagyon dícséretes ez a kezdeményezés. Bizonyítja, hogy a Vorosilov úti és a II-es szállás önkormányzati bizottsága, valamint Kossuth-bánya DISZ-szervezete jó felvilágosító munkát végez.

Egy óra a kenyérgyárban

Nyíri Lajos igazgató és Benkovits elvtárs, készséggel magyarázta a gyár ügyes-bajos dolgát, és a kenyérsütéssel kapcsolatos problémát. Az óra délután fél ötöt mutatott s a gyár környéke mintha kihalt volna. A kenyérsütés előtt, egyetlen gépkocsi állt, amely már félíg volt frissen sült, jószagú kenyérral.

— Tolnába megyünk — hajtogatta a gépkocsivezető, és Nyíri elvtárs magyarázólag fordult felém: — 40 mázsát Szekszárdra, 45 mázsát Sásdra szállítunk...

A komlói kenyér tehát a távolabbi városokban is elkerül. Így már érthető, miért rakták olyan óvatosan a gyár dolgozói a gépkocsira. Elvégre nem mindegy, hogy vidéken milyen véleményekkel vannak a munkájakró!

Az utóbbi napokban javult a kenyér minősége. Nincs tele annyi feketeességgel, és sokkal ízletesebb. Vajon miért? Benkovits elvtárs, a helyszínen mutatta meg a változás okát. Amint az egyik dagasztógéptől, Bujáki István néhány percet eltávozott, máris a gép fölé hajolt: — Látja elvtársnő! Most már sokkal kevesebb krumpilt használunk fel, mint eddig. —

Május 1-re teljesen abbahagyjuk a krumpilval való sütést és akkor — ezt ő maga is megkönnyebbülten mondta, — azok a fekete pontok teljesen eltűnnek a kenyérből. Persze ezzel még nem oldottunk meg mindent. A kenyér beltetének rugalmassága, jó íze főleg a kovász elkészítésétől függ. Szükséges, hogy a sikértartalom...

Nem. A sokféle szakkifejezést, az élesztő erjedésének folyamatát, a vegytani műveleteket, nem tudnám olyan hozzáértéssel, annyi lelkesedéssel elsorolni, mint Benkovits elvtárs tette. A legszükségesebbet azonban mégiscsak megjegyeztem. És ez Nyíri elvtárs egyik kijelentése volt:

— Sokat gondolkodtunk azon, hogyan tudnánk megszüntetni a kenyérral kapcsolatos panaszokat. Néhány intézkedést máris tettünk, és...

— a kenyér jobb lett — tettem hozzá gondolatban, s titokban nagyot szippantottam a levegőből, amely tele volt a polcokon sorakozó, frissen sült, még meleg kenyér, kellemes, jó illatával.

Azután talpra állítanak, az egyik férfiú levez a polcra egy parányi Mária-szobrot, amilyent Lourdes boltjaiban egy frankért lehet kapni. Nincs időm elgondolkozni azon, hogy miért nem vásároltak egy nagyobb, mondjuk, kétfrankosat, máris odatartotta a szám elé. Fűrés után minden betegnek meg kell csokolnia ezt a szobrocát. A két férfi most felségít a három lépcsőfokon, az egyik megragadja az ingemet, — óh, én otthonmaradt törülközőm! — nincs törülköző, hová is gondolok! — a szent forrásba megmártott testet törülközővel érinteni? Rámdobják az ingemet s mivel ilyenformán szemérem szemérem el van takarva, levezik rólam az ágyékkötőt,

— NO! — dadogja a hosszú ir. Arca még most is eltorzult, alsó ajka lefittyed az undortól, szeme engem vizslat, vajon láthatók-e már rajtam a gyógyulás, avagy a halál jelei. A „no” most már egyre halkabb lesz. Rémülete lassanként lepad és miután csoportunk másik két tagja is kiszállt már a medencéből, szépen engedi ő is, hogy a csodavíz alá nyomják.

(Folytatjuk)

Egon Erwin Kisch :

CSODATEVŐ VÍZBEN FÜRDŐM

merült az a gyanú, hogy nem is forrás, hanem a Gave de Pau folyó vize, amit a csodaváró fürdővendégeknek szent forrásvízként kínálnak. — Az egyházi hatóság azonban azt állítja, hogy a vízfőlönség a rózsafűz melletti víztárolóból ered, melynek bejárata fölött ez a tábla áll:

ENTRÉE FORMELLMENT INTERDITEV. (Szigorúan tilos a belépés). Minden tiszteltünk ezé a víztárolóé — azonban nem sok sikerrel lehetne velünk elhitetni, hogy a víz elegendő ahhoz is, hogy akár minden fürdés után újratöltse a medencét. Így aztán megmarad a medencében a régi víz s ebbe kell mindannyiunknak belépniük, egészségesnek és betegnek, tisztának és tisztátalannak.

Fertőző és borkiütéses betegnek csak a fürdési idő vége felé szabad beengedni, a szív-bajosoknak és tüdőbetegnek egyáltalán nem szabad fürdeniük. Ez a szabály azonban csak azokra vonatkozik, akiket

a kórházból hoznak ide. Aki nem a kórházból került ide, annak nem kell magát vizsgálatnak alávetnie. Engem sem vizsgált meg senki.

FÜRDŐTÁRSAIM mellém érem csillog. Hiba volt tölem, hogy nem hoztam magammal ilyen érmet, nem úszónadrágra és törülközőre kellett volna gondolnom. A hosszú ír elsőnek lép a medence szélére. — Orvadász fürdőmester és a Világi fürdőmester jobbról és balról közrefogják, amikor hirtelen kirobban belőle a tiltakozás: No! — Elfordul! — No! — Arca és egész teste az ellenkezést tükrözi és senki sem tudná elképzelni, hogy ebben a két betűben — No! — mennyi mélyeséges ellenkezés szólalt meg.

AZ IR most bekapcsolja a gondolkodás egy rövid szakaszát, tudatára ébred annak, hogy végeredményben azért jött ide olyan messziről, hogy ebben a fürdőben megfürödjön, tehát egy másodpercet ne küzdje le mégis az ellenkezés? — No! — nyögi magának feleletül... — No! — A mi kis

fürdőfülkénkben ez a „No”, ez a tiltakozás sokkal békítőbb hat, mint ahogy a fürdő udvarában a betegek kiáltozásai hatottak.

MÁRIA FÜRDŐSZOLGÁI vállukat vonogatták, nyilván már megszokták, vendégeik menekülési kísérleteit és már intenek is a következőnek. Az pedig én vagyok. Ingben lépek a medencéhez. Ágyékkötőt nyomnak a markomba, magam elé kötöm. A kötényt vedem el. Vajon hány beteg volt már előttem? És milyen betegem? Ó, miért is hagytam ottken az úszónadrágom! Most aztán levehetem az ingemet, — szűzesség a végső pillanata — arra a számolyra dobjak, amelyen az imént még az ágyékkötő hevert.

— Mondja el azt az imát, ami ott van a táblán — szól a viláfgias fürdőmester, és a medence fölött függő négy plakát egyikére mutat. Ugyanabban a pillanatban két pár kar menthetetlenül megragad és mialatt a két férfi a jobbaldalt lévő plakáton lévő imát

III.

HÁROM SÜLLYESZTETT medence van itt, ám csak a középső látok vizet. Az egyik fürdőmester, — tekintélyes külsejű, karvalyorrú, fehérszakállas férfi, — alpesi orvadászra emlékeztet. Fiatalabb, már inkább világias kollégája felszólít bennünket, hogy ingünkön kívül vessünk le minden. A hosszú ír hozzám fordul: What did he say? — mit mondott? — Még mielőtt lefordíthatnám, a fürdőmester már angolul is elismételte felszólítását. Hogyan, ingestül kell a vízbe mennünk? Talán mégis csak magammal kellett volna hoznom az úszónadrágomat és a törülközőmet?

A FÜRDŐMEDENCE fölött két részcső nyílas, mindkettő el van zárva. Ebbe az állott vízbe kell bemennem, amelyben ma, legalább is ma, megfürdött mindaz a nyavalyás és kiütéses, mindaz a tiszta és tisztátalan ember, akiket hordoznak, vagy tolszókan hoztak, avagy csak úgy gyalogszerrel jöttek ide.

A barlang forrása százhuszonkét hektoliter vizet ad naponta. És ezren, meg ezren isszák naponta ezt a vizet s megtöltik vele kulacsukat, azonkívül a szent vizet szétküldik a világ minden tájára. Már régen fel-

Éljen a harcban, a szocializmus építésében kipróbált dicső magyar munkásosztály, felszabadult népünk vezető ereje!

A szerkesztőség postájából:

„Neveljünk együtt”

Örömmel köszöntjük a párt és az MNDSZ kezdeményezését, a „Neveljünk együtt” című rovatot. Kérjük a pedagógusokat és a szülőket: legyenek állandó levelezői e rovatnak. Írják meg a teendőket, a tanulmányi előremenetel javítása érdekében. Beszéljenek a magaviseletről, a foglalkozásnak az úttörő és a DISZ-szervezet irányító munkájával. Tegyenek felajánlásokat, ismeressék a példásan dolgozó szülőket, pedagógusokat és a jó tanulókat.

Mi, az április 5-én megtartott szülői értekezleten elhatároztuk: minden osztálymama és nevelő, családlátogatást végez azoknál a szülőknél, akik nemtródomságból, vagy éppen más elfoglaltság miatt,

rendszeresen hiányoznak a szülői értekezletek. Beszélgetünk velük, s a beszélgetésnek — reméljük — meg is lesz a hatása.

Mostanában sokat foglalkozunk az új iskola felépítésével. Azt szeretnénk, ha minél előbb elkészülne a régóta ígért, — de meg nem valósított, — nélkülözhetetlen épület. A segéd munkák elvégzésére szívesen vállalkozott valamennyi szülő. A 49-es számú Építőipari Vállalattól csak azt kérjük, hogy határidőre minőségi munkát végezzen. S ha ez meglesz, továbbra is olyan bizalommal fordulunk hozzájuk, mint eddig tettük.

Zengei Béláné
a kenderföldi SZMK
névében

Azt gondoltuk... mi is elmegyünk

Először úgy éreztem, hogy csak mi vagyunk mostohák a vállalatnak, mivel nem komlóiak, hanem pécsiek vagyunk. Később rájöttem: nem itt a baj. A 49-es Építőipari Vállalat munkahelyein szerveztlenség uralkodik! Nem hallunk munkaversenyről, és csak a hónap végén kapjuk meg bérelszámolás lapunkat. Én már 4 hónapja dolgozom a vállalatnál, de munkahelyemen még nem találkoztam egy vezetővel sem. Sokszor kőműves brigádunk 2—3 órát is „pihen”, vagy túlzásfoltás miatt kénytelen leállni. — Ilyen munkaszervezést nem tudunk teljesíteni, de még keresni sem. Azon gondolkodtunk: ha ebben a hónapban sem történik változás, a többi építő után, mi is elmegyünk.

HOHMANN ADÁM kőműves.

(Vajon a vállalat vezetősége hogyan vélekedik ezekről a dolgokról? — szerk.)

Kinek van igaza?

Krajncz Károly III-as aknai vajúr 40 utas nevében rögzítette papírra panasza: április 17-én a Kőkönyösbe 5,05 perccor megjelenő GJ 941-es számú gépkocsi vezetője durva, trágár szavakat használt az utasokkal szemben. Mielőtt még mindenki felszállt volna, a kocsi elindította, s ezzel majdnem szerencsétlenséget okozott.;

ta: még le sem fékezett, az ajtót ki sem nyitotta, máris ott „tolakodott” minden utas a kocsi körül. Az, aki a góromba hangot elkezdte, nem ő, hanem az egyik bányász volt. Vajon kinek van igaza? Akárhogy is történt, csak egy a megjegyzésünk: úgy az utasoknak, mint Klementz István tisztességesebb hangon kellett volna beszélnie. Szocialista társadalmunkra nem a durva hang, sértő szó, hanem az emberbaráti szeretet jellemző. — Szerk.)

(Április 17-én a GJ 941-es sz. kocsin Klementz István teljesített szolgálatot. Mint mondtuk...)

A társadalmi ellenőrök egy két javaslata...

A társadalmi ellenőrök munkáját nem kívánjuk méltatni, inkább az ellenőrzés általános tapasztalataival kívánunk foglalkozni.

A város kereskedelmi ellátása az utóbbi időben igen sokat javult. Több olyan intézkedés történt, amely hamarosan még jobbá teszi a vásárlók ellátottságát. Most mégis egy-két olyan javaslatot teszünk, amely elősegíti majd a hibák megszüntetését.

Tavaly többször megtörtént, hogy rendszeresen volt az ellátás. A zöldséges boltokban romlott a hagyma, burgonya, gyümölcs, az egyéb zöldségfélések, s eladatlanul várta a közismert „leárazást”. Még időben szőlünk: közeleg a melegebb idő, s a nyár. Gondoskodjon a kereskedelem még a leárazás előtt a piacra vinni az árut, s ezzel a rohadás csökkenteni.

Nem volt még az idén kánikulai meleg, mégis előfordult több alkalommal, hogy összement a tej, s különösen szombaton és vasárnap sokan maradtak tej nélkül. Van olyan nap is, amikor az asszonyok, kik vásárolni indultak, csak délben kerülnek haza, mert több bolt

csak későn kap árut, főleg a zöldségesek. Sok bíráló érte a kenyérgyárat is, míg végre némi javulás történt, de nyilvánosan soha nem nyilatkoztak és semmi felajánlást nem tettek.

Néhány apróságot kívánunk még megemlíteni: egy kiló disznóhúshoz soha ne adjanak több csontot, mint 15 dkg-t. Egy pohár sör helyett ne adjanak soha egy pikolót! És annak is örülnénk, ha a két kg-os kenyérért csak hat forintot számolnának, ne 10—20 fillérel többet.

Most csak ennyit. Igérjük, a jövőben nével ellátott eseteket fogunk közzélni. Befejezésül azt kérjük a kereskedelmi vállalat becsületes dolgozóitól, hogy figyelmezzék legyennek a vásárlók felé. Itéljék el, közölték ki maguk közül a vásárlók megkárosított, a társadalmi tulajdon megcsontított. Egyet jól tanuljanak meg: egy forintért egy forint értékű árut adjanak, se többet, se kevesebbet!

Kántor Miklós

Kossuth-bánya szakszervezeti bizalmi, munkásellátás elnöke

Május 1 sportműsora

Május elseje és második nagy sportnap lesz városunkban. Már április 30-án délután öt órakor kezdődik a kőkönyösi Bányász Sport Klubban Sakk szimultán.

Elsőjén reggel 9 órakor valamennyi sportoló részt vesz az ünnepi felvonuláson (gyülekezés a Berek utcában). Délután öt órakor a kőkönyösi sportpályán birkózó bemutató. Utána 18 órakor, Komlói Bányász-Városi válogatott labdarúgó mérkőzés.

Másodikán délelőtt 10 órakor, a Mórincz Zsigmond utcai tenisz pályán, városi tenisz egyéni bajnokság. Délután fél három órakor Ifjúsági Sportnap, a kőkönyösi sportpályán. A sportnapon részt vesz a Belvárosi Ált. Iskola, a Kenderföldi Ált. Iskola, a Kőkönyös-Keleti Ált. Iskola, a Kőkönyös-Nyugati Ált. Iskola, az Általános Gimnázium, az 501-es MTH (járótanuló intézet és szakszervezeti sportkörök.

MUSOR: 1. Közös felvonulás (megnyitó), 2. Közös szabad-

gyakorlatok. 3. Távolygrás, 100 méteres síkfutás, röplabda bemutató. 4. Az MTH Iskolások szabadgyakorlata. 5. Férfi sporttorna, karikagyakorlatok. 6. Magasugrás, 200 méteres síkfutás, zászlógyakorlatok, nagypályás kézilabdamerkőzés. 7.

— Társadalmi parkosítás nyomán a városi tanács elhatározta, hogy fűmagot és virágot biztosít azon házak lakóinak, akik házuk előtt elvégzik a parkosítást.

Női sporttorna. 8. Gula gyakorlatok. 9. Hajrá-Talaj. 10. Súlylökés, 4x100 méteres váltófutás. 11. Ritmikus tánc. 4x400 méteres váltófutás. 12. Felvonulás, díjkiosztás. 13. Utóbbi labdarúgó-mérkőzés (2x20 perces) Belváros—Kőkönyös.

— Békefi János csapatának tagjai műszakonként 10 csille szén többtermelését vállalták. Április 25-ig 618 csille szén adtak már terven felül, s ezzel 127,5 százalékra teljesítették havi tervüket.

Május 1-én megnyílik a

Béke étterem

ujjonnan létesített kerthelyisége

Kitűnő ételek és italok nagy választékban kaphatók.
Vér Ernő és tánczenekara játszik!

Bírósági ítéletek

Berkés Ottó segéd munkás, komlói lakos, már több ízben volt büntetve. Legutóbb két-éves börtönbüntetését töltötte, amit feltételes szabadonbocsátással megszakítottak. Berkés Ottó nem bocsátta meg ezt a kedvezményt. Ismét a bűnözés útjára tért. Sok embertársától és ismerőstől csalt ki pénzt olyan ürüggyel, hogy számára külföldről csomag érkezik, amit nem tud kiváltani. Az így szerzett pénzt elmulatta.

A városi bíróság Berkés Ottót kilenc rendbeli magános-ko elleni csalás és közveszélyes munkakerülés büntetéseért 3 évi börtönbüntetéssel sújtotta.

Erdősi Alajos szabó, pécsi lakos ugyancsak többszörösen büntetett előéletű egyén 1953-ban a Közetkeztetési Vállalatnál állt alkalmazásban árubeszerzői minőségben. Leszámolóskor nem szolgáltatva vissza a vállalatotl kapott 3000 forint értékű munkaruhát, azt sajátjaként később használta, nem számolt el 300 forintot, majd félévig iparendély nélkül folytatta a szabóipart.

A városi bíróság Erdősi társadalmi tulajdon ellen elkövetett ismételt sikkszás, valamint jogtalan iparüzés büntetése miatt 3 évi börtönbüntetéssel sújtotta.

Bori András a városi bíróság azért, mert a kőkönyösi bányász étteremben a fogasról lódenkabátot lopott, és az érte kapott pénzt itálra költötte, négy hónapi nevelő munkára kötelezte. A szóbanforgó négy hónap alatt, Bori András 20 százalékos fizetéscsökkenéssel lesz elszámolva.

Bálint Rozáliát 10 hónapi börtönbüntetésre ítélte a városi bíróság, mert több esetben ittas égyekkel ismerkedett és azoktól közelebbi viszonyba lépve pénzt zsarolt ki.

Munkásokat keresnek

Azonnali belépésre keresünk Építőipari Vállalathoz: 3 kőművest, 3 ácsot, 1 hegesztőt, 2 vízvezeték szerelőt, 10 kubitost, 10 segéd munkást. A Komlói Szénbányászati Tröszt aranygallátó üzeméhez: 15 segéd munkást a fa telepre. A Cementipari Vállalathoz: 10 férfi segéd munkást. A 7. számú Kőbánya Vállalathoz: 20 bunkozó pakolót. A 24. számú Autó Közlekedési Vállalathoz: 4 kettős gyakorlati bíró gépkocsivezetőt, 1 autófűvezetőt. A Komlói Vendéglátóipari Vállalathoz 1 kazánfűtőt.

— Ne tartalékd a vizet! A Komlói Víz- és Csatornaművek arra kéri a város lakosságát, hogy ne tartalékoljanak vizet, mert megkezdtek — egyenlőre még csak kísérletképpen — a város folyamatos vizellátását. A további víztárolással csak a vizet pócsékolnánk. Ennek megszüntetéséhez kéri most a város lakosságának segítségét.

Apróhirdetés

AZONNALI belépésre keresünk komlói ruházati boltunkba egy kézi és egy gépi harsnyaszemfésszedésben jártas dolgozót, továbbá központi karbantartó részlegünkhöz egy szobafestő-és mázólot. Jelentkezés az Észak-Baranya Megyei Népbolt igazgatóságán, Pécs, Rákóczi út 50.

Kötött gyapjú holmiját mossa Szappanpehellyel!

Választási hírdetmény

A tanácsok tagjainak választásáról szóló 1954. évi LX. törvény alapján közhírré tesszük a következőket:

A megüresedett tanácsági helyekre, a pótválasztás napját 1956. május 6-ra tűzzük ki.

A szavazás reggel 7 órakor kezdődik és este 8 órakor ér véget.

A szavazóköri területi beosztása és a szavazóhelyiségek helye:

1. Sorszámú szavazóköri: a 8-as számú városi választókerület. A szavazóhelyiség, Kenderföld MTH Iskola. Tanács tag jelölt: Horváth Győző.

2. Sorszámú szavazóköri: a 11-es sorszámú városi választókerület. A szavazóhelyiség, Kenderföld „Ságyári” le-gény szállás. Tanács tag jelölt: Kinder Lajosné, Vörösmarty utca 1. sz.

3. Sorszámú szavazóköri: a 18. sorszámú városi választókerület. A szavazóhelyiség, Kenderföld alsó iskola. Tanács tag jelölt: Sebestyén Györgyné, Arany János utca 1. sz.

4. Sorszámú szavazóköri: a 44-es számú városi választókerület. A szavazóhelyiség, Fürst Sándor utcai óvoda. Tanács tag jelölt: Pörncz Mihály, Fürst Sándor utca 20 sz.

Felhívjuk a választók figyelmét, hogy a szavazáshoz vigyék magukkal a személyigazolványukat.

Komló Város Választási Elnöksége.

H I R E K

— Megnyílt Komló város legszebb kiránduló helye, a „Komló Gyöngye” nyári vendéglő. Hűsített italok és magyaros ételek kaphatók.

— A Május 1 Kultúrotthon Központi Színjátszó Csoportja eddig több meghívást kapott, Barta Lajos Kossuth-díjas: Szerelm című 4 felvonásos színművének vidéki bemutatójára. Májusban Bóly, Lány-csök, Mágocs és Szállinváros hívta meg a csoportot.

— A fagyalt árusítását az egész város területén megkezdte a Vendéglátóipari Vállalat.

— Új világ ankétot rendezett a városi MSZT vezetősége és az Ujságírók és Levelezők Klubja, az Új Világ szerkesztőségével a klubhelyiségben. Az ankét 30 Új Világ olvasó vett részt és sok hasznos tanácsot adott az Új Világ szerkesztőségnek.

— Megnyílt a Sikonda-i „Vadásztanya” vendéglő. Elsőrendű italok és magyaros ételek állandóan kaphatók.

— A Május 1 Kultúrotthon Központi Színjátszó Csoportja műsorára tűzte — Komló közönsége előtt még csak rádióból ismert — Igazgató úr neve napja című 3 felvonásos vígjátékot. A bemutatót öszre tervezik.

— Százöt éves a rendszeres balatoni hajózás. Széchenyi István 1846. április 2-án alapította meg a „Balatoni Gőzhajózási Társaság”-ot, melynek hajóját, a „Kistalud” nevű kerekcs gőzhajót még abban az évben forgalomba állították. A balatoni hajóárakatok ma az üdülők százai veszik igénybe.

— Megkezdtek a Zója utca útburkolatának javítási munkálatait. Ezáltal a Mikszáth Kálmán utca végén lévő víz és sártenger teljesen megszűnik.

— Kovács Ferenc II. frontbrigádja május 1-ig havi terve 103 százalékra való teljesítését vállalta. Április 25-ig 135,5 százalékosan ért el, s ezzel 738 csille szénen termeltek terven felül.

— Megkezdtek a Fürst Sándor utca aszfaltozási munkálatainak előkészítését.

— Kossuth-akna színjátszó csoportja az Ifjú Gárda bemutatójára, az Anna-akna színjátszó csoportja pedig Csizmarek: Bújcsokájának bemutatójára készül.

— Az erőmű TMK dolgozói a városi pártértekezlet tiszteletére vállalták, hogy a II. kazán revízióját, május 10-e helyett 8-ra befejezik. Ezzel mintegy 150 000 kW óra energia túlermelést tesznek lehetővé, majdnem 40 000 forint értékben.

— A városi kádfürdő belső munkálatai miatt ideiglenesen zárva van.

— Sokan jelentkeztek eddig a mohácsi erőd építőtáborokba. Az első jelentkezők a Kőkönyös-kelet, Fürst Sándor utcai iskola VIII. osztályosai voltak. Közülük is elsők a DISZ tagjai. Az eddigi eredmények alapján többszáz komlói fiatal megy majd az építőtáborokba.

— A tászári repülőcsök jól sikerült élménybeszámolót tartottak a komlói fiatalok körében, a Komlói Ujságírók és Levelezők Klubjában, április 23-án, hétfőn.

Itt a tavasz

Bő választékban vásárolhatók a kiskereskedelmi vállalat Kossuth Lajos utcai és Pécsi úti boltjaiban.

Naptár

1956. április 29. vasárnap. Péter napja.

A Nap két 4.31 órakor. — Nyugszik 18.53 órakor.

A Hold két 23.12 órakor. — Nyugszik 3.14 órakor.

Május 1. A MUNKÁSOSZTÁLY NEMZETKÖZI SE-REGSZEMLÉJE.

Hetven évvel ezelőtt, 1886. május 1-én volt az első nagy sztrájk a nyolcórás munkanapért Chicagóban.

1896. május 2-án (60 éve) nyílt meg az ezredéves (millenniumi) kiállítás és a budapesti földalatti vasút.

Május 5. A SZOVJET SAJTÓ NAPJA.

MOZI

Május 1.: május 3-tól 9-ig, Gábor diák, színes, új magyar film, május 10-től 13-ig, Első szerelem, francia film (16 éven felülieknek).

Matiné: május 6-án Kávéház a főúton, csehslóvak film.

Szabadság: május 4-től 9-ig, Vízkereszt vagy amit akartok, magyarul beszélő színes szovjet film, május 11-től 13-ig Bajazzók, olasz opera film.

Matiné: május 6, Maximka, szovjet film.

UJ KOMLÓ az MDP komlói párt-végrehajtó bizottság, a DISZ, a Tröszt és a szakszervezeti bizottság lapja. Felelős szerkesztő: Gábor Balázs. Felelős kiadó: Tatal Károly. Szerkesztőség: Komló, Párszékház, t. u. 1. 2. Telefon: 53, 569. Kiadói hivatal: Dunántúli Napló Lapkiadóvállalat Pécs, József A. u. 19.

Pécsi Szikra nyomda Pécs, Munkácsy Mihály utca 10. sz. Telefon: 30-31. Nyomdaiért felel: Melles Rezső.